

Giới thiệu Tại Nông Thôn Đích Du Nhân Sinh Hoạt Convert

Rời xa táo bạo đô thị..... Bước chậm đi tìm nông thôn;

.....

Cáo biệt ngọt ngào huyền ảo..... Ngược nhìn xanh thăm bầu trời;

Thả phi tâm tư giấc mơ..... An hưởng nhàn nhã sinh hoạt.

Phương Thụy nam phiêu năm năm về đến cố hương, ngẫu hoạch đến từ n vạn năm sau màu xanh lục tương lai hệ thống. Hệ thống có vẻ như rất trâu x, trồng không gian, nuôi trồng không gian, tinh thần quê hương đầy đủ mọi thứ. Chờ mở ra đi vào thì, Phương Thụy liền phiên muộn, vô dụng a. Theo không gian từng bước từng bước mở rộng, sinh hoạt càng ngày càng nhàn nhã, thế giới càng ngày càng đặc sắc.....

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Đích Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Té đi trở về

Mùa xuân ấm áp hoa thiên bốn tháng, Phương Thụy kết thúc năm năm nam phiêu té đi cuộc đời.

Ở cái này ánh bình minh vừa hé rạng sáng sớm, Phương Thụy cũng lấy không lẽ ba lô, kéo rất cỡ lớn rương hành lý, lúi uể oải không thể tả thân thể, đi ở tiểu đài nhi thôn nông thôn trên đường nhỏ. Bên đường cỏ nhỏ Thanh Thanh, đầu cành cây lá xanh sum xuê, lâu không gặp thanh tân về quê mùa tức xông vào mũi, tất cả quen thuộc như thế mà lại xa lạ.

Vừa kí năm năm trước ly hương thì tình cảnh, sắc trời âm trầm, mưa dầm bay xéo, còn trẻ ngông cuồng chính mình không để ý cha mẹ người khuyên can, cố ý liều lĩnh mưa gió mà đi. Năm ấy mười bảy tuổi, cách thi đại học còn kém mười tháng, rất ngây ngô hoa quý, rất cay đắng mùa mưa.

Rất nhiều người đều cho rằng Phương Thụy năm đó dứt khoát chue học là bởi vì yếm học, chỉ có lão đánh bọn hán mấy cái bạn bè biết, thành tích thượng du Phương Thụy đột nhiên quyết định xuôi nam, là đuổi theo bước tiến của nàng đi, vì là chính là không cho mối tình đầu tiểu bao lòi còn không tỏ ra thành huyền lệ đoá hoa, liền bởi vì khoảng cách mà điều lãng.

Đi thi thành đôi thành cặp, về thì ngạo ảnh cô cút.

Phương Thụy cùng nàng cố sự, kết quả có thể tưởng tượng được.

Cái kia đoạn ngây ngô thậm chí vô tri tình cảm, Phương Thụy không muốn lại đi hồi tưởng. Chỉ nhớ rõ ở vùng duyên hải năm năm mò bò lẩn lộn, đụng phải đồng tường và nam tường, ném cả gian khổ, chịu đủ mưa gió, thế sự xoay vần. Đến kim đầu nang trống trơn, đầu chỉ trống trơn, ngoại trừ nhìn thấu ân tình, nhìn thấu lời đời, đạt được chỉ là đầy người đau lòng.

Năm năm thời gian, Phương Thụy thành thực .

Năm năm thời gian, quê hương cũng so với trước đây có không ít biến hóa, có một phần nhân gia đều đẩy ngã cự thổ gạch ốc, kiến lên tân đình bằng hồng gạch phòng. Có mấy hộ thậm chí còn dựng lên thiếp từ mảnh, trên lữ hợp kim song Tiểu Dương lâu.

Dọc theo cái kia quanh co khúc khuỷu, ở tiểu đài nhi người trong thôn quan niệm bên trong xem như là đại lộ tiểu đạo vẫn đi về phía trước.

Khi (làm) cái kia đóng đen mái ngói, hoàng tường đất, mộc xà nhà, thổ mặt đất, ở Mao gia gia niên đại thành lập thổ gạch phòng đập vào mi mắt thì, Phương Thụy tâm một thoáng lại như rơi vào thổ bình, chua xót tư vị trong nháy mắt xông lên đầu, như hồng thủy tràn lan đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Phương Thụy con mắt ướt át .

Đây chính là Phương Thụy gia.

Bốn mươi năm trước như vậy, hai mươi hai năm trước như vậy, năm năm trước như vậy, ngày hôm nay vẫn cứ như vậy.

Phương Thụy đứng ở trước phòng đại dưới cây liễu, nhìn chính mình này tráng già lộm khộm phòng ở, Phương Thụy thật sự cảm thấy xấu hổ, vì cái này gia, hẳn hủ như chưa từng làm một mao tiền cống hiến.

Giờ lên tự quán duyên hai chân, đi tới trước đại môn, nhấc tay muốn gõ cửa, tay nhưng đồn ở giữa không trung. Ly hương thì lời nói hùng hồn vang vọng ở bên tai, nhưng mà đi ra ngoài rỗng rã năm năm nhưng kẻ vô tích sự, Phương Thụy thật sự tự cảm không mặt mũi nào thấy cha mẹ.

“Lung trùng..... Lung trùng.....” Một cái toàn thân bộ lông bóng loáng đen bóng chó săn lớn từ ốc sân bên kia một bên phe gọi một bên nhanh chóng chạy tới, trùng mắt một đôi chuông đồng đại con mắt, cảnh giác cầm thù Phương Thụy.

“Tiểu hắc?” Nhìn tiểu trâu nghe Từ Kiện thạch Đại Hắc chó săn, Phương Thụy tức khắc loạn nhịp tim, trong đầu hiện ra một cái đen thùi lùi lông bù xù tiểu tử. Trong ký ức tiểu tử tên là tiểu hắc, là Phương Thụy từ bạn bè lão đánh gia làm tới được. Lễ nào trước mắt này con Đại Hắc chó săn, chính là năm đó tiểu hắc? Đúng đấy, đều năm năm thời gian, tiểu hắc sớm nên lớn lên thành cầu.

Đại Hắc chó săn nghe được ‘Tiểu hắc’ tiếng hô hoán này, nó nhất thời lộ ra một cái khó mà tin nổi sững sờ về mặt, tập hợp mũi ở Phương Thụy trên người ngửi một cái, trong mắt đích ý trong phút chốc tan thành mây khói, sau đó nghẹn ngào một tiếng, thò đen đuôi bông lại như lên dây cót tự, hung hăng khoảng chừng : trái phải lay động, điều đến cái kia vui vẻ nha.

“Tiểu hắc đúng là người a, ha ha, người cũng dài lớn như vậy.” Quả nhiên là chính mình tiểu hắc, Phương Thụy vui mừng ngồi xổm người xuống, thân mật xoa xoa tiểu hắc Đại Hắc đầu.

Tiểu hắc liền đưa đầu lưỡi liếm Phương Thụy tay, lại liếm Phương Thụy mặt, làm cho Phương Thụy một mặt nước bọt. Tiểu hắc ngay thẳng nhiệt tình để Phương Thụy rất cảm động, lại rất là không chịu nổi, nghiêng đầu tách ra tiểu hắc đầu lưỡi, quát khẽ, “Tiểu hắc, người tên tiểu tử này, vẫn là như thế búống bình.”

“Ồ ồ.....” Phương Thụy không cho tiểu hắc liếm, tiểu hắc không vui, làm nũng tự trên đất đánh cái lăn, đứng lên đến, run lên thạch trắng thân thể, nó vây quanh Phương Thụy hành lý quay một vòng, ngửi một cái, lại nhìn một chút Phương Thụy, phảng phất rõ ràng Phương Thụy thật không tiện, dùng đầu to cùng cùng Phương Thụy, sau đó liền nắm chân trước đi bãi nhà chính cửa lớn.

Cửa lớn bị tiểu hắc đập đến thạch thạch có tiếng.

“Tiểu hắc.” Tôi tắm trong phòng liền vang lên một cái phụ nữ trung niên từ ái âm thanh.

Chợt nghe thanh âm này, Phương Thụy khó kìm lòng nổi mũi lại chua, nước mắt suýt chút nữa không nhỏ xuống đến, thời khắc này, cái gì không mặt mũi nào, cái gì thật không tiện, toàn bộ thấy tm quý đi thôi. Không sai, là mẫu thân dư anh hồng âm thanh, chỉ là đem so sánh một tháng trước ở trong điện thoại thì, có vẻ càng thêm già nua rồi.

“Mẹ.” Phương Thụy không nhịn được khẽ gọi một tiếng.

“Đừng!” Trong phòng truyền ra một tiếng đồ sứ rơi xuống đất phá nát âm thanh, tùy theo rơi vào vắng lặng.

Thế gian cũng tĩnh lặng, thời gian chỉ thủy vào đúng lúc này đình chỉ trôi qua.

Quá không biết bao nhiêu, có thể là một cái chớp mắt, hay là lại là một cái thế kỷ, “Tiểu thụ, là người sao?” Trong phòng dư anh hồng nói mê giống như thử hỏi một câu, nằng âm thanh là run rẩy.

“Mẹ, là ta.” Phương Thụy cố nén mũi cay cay, trái tim của hắn cũng đang run rẩy.

“Tiểu thụ, người trở về ? Người trở về”

Dư anh hồng không dám tin tưởng nghẹn ngào, cộc cộc cộc một trận tiếng bước chân dồn dập, nằng chạy đến nhà chính bên trong, đột nhiên đem cửa lớn mở ra, nhìn thấy trước cửa đứng thẳng Phương Thụy, dư anh hồng phảng phất ma chướng đóng chặt ở tại chỗ, nằng chớp mắt không nháy mắt mà nhìn về phía Phương Thụy, chỉ lo một cái chớp mắt Phương Thụy liền biến mất rồi giống như, nước mắt từ hốc mắt của nằng bên trong tràn ra, theo gò má lướt xuống.

Tư nhi niệm nhi năm năm, cái bên trong tư vị lòng chua xót há không phải người thường cảm nhận quá, bây giờ nhi từ đột nhiên liền sống sờ sờ đứng ở trước mắt, nghi là mộng kính lại thật là thật, dư anh hồng sao có thể không thích cực mà khắp.

“Mẹ.” Phương Thụy lại tiếng gọi khẽ, nhìn lệ rơi đầy mặt mẫu thân, lại nhìn nằng hoa râm song tấn, Phương Thụy trong lòng chua xót đến cực điểm, nhưng cũng miễn cưỡng mỉm cười.

“Ân.” Nước mắt càng mãnh liệt, trên mặt nhưng dập dòn nụ cười hạnh phúc, dư anh hồng một mặt lau lệ, một mặt cười đến hợp không quấy nhiễu miệng, tràn đầy quan ái ánh mắt ở trên người con trai một tác một tác di chuyển, trong miệng không ngừng mà nhắc tới, “Trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi.....”

Chương 2: Quỷ dị bí lục

Đi vào nhà .

Trong phòng đáng đập cùng năm năm trước hầu như không có thay đổi, bởi vì cửa sổ diện tích tiểu nhân : nhỏ bé duyên có, tia sáng vẫn như cũ tối tăm, vẫn là năm đó mẫu thân của hồi môn tới được gia cụ càng cổ xưa, có vài dạng chân trụ trên đều tràn đầy sâu một mặt.

Gian nhà tuy cũ nát, nhưng nó mỗi một góc lạc, mỗi một nơi không gian đều tràn ngập Ôn Hinh -- gia Ôn Hinh. Phương Thụy nhớ tới một câu nói, kim oa ngân oa, không bằng chính mình ở chỗ.

“Tiểu thủy, ngốc đứng làm gì, mau đưa đồ vật buông ra, mẹ cho ngươi rót chén trà.” Dư anh hồng vui vô cùng, nắm Quá nhi trong tay hành lý phóng tới bên phải trong sương phòng, thuận lợi từ bát trong quầy dẫn theo cái chén, nhắc theo xuy ẩm rót chén trà cho Phương Thụy.

“Cảm tạ mẹ.” Phương Thụy tiếp nhận chén trà, theo thói quen nói tiếng cảm ơn, ngưỡng bột uống một hơi cạn sạch.

“Ngươi này thằng nhỏ ngốc, mẹ cho ngươi rót chén trà ngươi còn nói tạ ơn gì.” Dư anh hồng vui cười hớn hở , trên mặt nàng nụ cười phóng chừng coi như là bên trong cái song sắc câu nhất đẳng thưởng, nàng cũng sẽ không có vui vẻ như vậy. Phương Thụy rõ ràng, mẫu thân sở dĩ vui vẻ như vậy, là bởi vì rất lâu đều không hài lòng quá .

“Tôi hôm qua ngồi một đêm xe lửa đi, cũng không sớm cùng mẹ nói một tiếng ngày hôm nay trở về, mẹ cũng thật có chuẩn bị mà. Ngươi trước tiên đi rửa mặt một thoáng, mẹ cho ngươi dưới bát mì sợi đi.”

Dư anh hồng nói, liền chuẩn bị đến nhà bếp đi, Phương Thụy gọi lại nàng hỏi, “Ba đâu?”

“Cha ngươi ở Bình Dương.”

“Ở Bình Dương làm gì?”

“Ở công trường trên thủ vật liệu.” Dư anh hồng bất đắc dĩ nói rằng.

“Cái kia ba chân hiện tại thế nào rồi?”

“Còn không là như cũ, chỉ trách lúc trước không có đến bệnh viện lớn đi, ở tiểu bệnh viện làm lỡ , tiền lại không ít hoa..... Ai, cha ngươi số mệnh an bài có như thế một kiếp, cũng còn tốt chỉ là thương tổn được chân..... Tiểu thủy ngươi cũng chớ để ở trong lòng.” Dư anh hồng nụ cười hơi thu lại, búi người thờ dài, tiến vào nhà bếp.

Bỗng nhiên, Phương Thụy tâm bị sâu sắc hồ thẹn vây quanh .

Phụ thân ngay gần bình nguyên vốn là cái thợ ngõa, làm ra là thể gạch nắp ngói thiếp từ gạch việc, mấy chục năm mài giũa rèn đúc ra một tay cao siêu tài nghệ, cũng coi như là cái bị người kính trọng sư phụ già. Có thể năm năm trước bởi vì chuyện của chính mình, để phụ thân hỏa khí công tâm, buồn bực mất tập trung, cho tới phụ thân ở trong thành phố một chỗ kiến trúc trên thiếp mặt tường gạch thì vừa mới hơi mất tập trung, không cẩn thận từ năm sáu mét trên không rơi xuống.

Cũng may thiên hạ phúc người, phụ thân thân thể ngã tại một đồng hạt cát trên, tính mạng đúng là không lo, bất quá chân trái nhưng nhân khái đụng vào rấn chắc mặt đất mà tàn phế . Cũng là bởi vì chuyện này phát sinh, để ở bên ngoài đã sớm gần như son cùng thủy tận Phương Thụy vẫn luôn không dám về nhà.

“Đói bụng không, mau ăn đi.” Mẫu thân rất nhanh sẽ làm tốt mì sợi, dùng bát thịnh bụng đến Phương Thụy trước mặt.

“Ân, cảm tạ mẹ.” Hành hương phan diện hương xông vào mũi, Phương Thụy đi xa tinh thần trở về, tiếp nhận mẫu thân đưa tới chiếc đĩa, vui đầu liền bắt đầu ăn.

“Ăn từ từ, đừng nghẹn .” Dư anh hồng triu mến nhìn nhi tử.

“Mẹ ngươi làm diện ăn quá ngon , nhi tử ở trong mơ đều muốn ăn a.” Phương Thụy một bên nuốt mì sợi, một mặt ửng ục nói rằng. Trong thôn nhân thủ công chế trước mặt, mùi vị thuần khiết. Hành lại là chính mình bên trong loại hành, hành hương nồng nặc. Hơn nữa tay của mẫu thân nghệ, mì sợi mùi vị thật sự không hai lời nói.

Ăn mì sợi, Phương Thụy đã nghĩ nổi lên ở phía nam những kia hắc tâm nhà xưởng bên trong dùng bát tô ngao đi ra trư thực cũng không bằng com nước, cùng với bát lương cửa hàng thức ăn nhanh bên trong giá cả đắt giá nhưng dùng đặt chân liêu giống như nguyên liệu làm được com nước.

Cống ngâm dầu, Sultan hồng, sáu thịt tinh, nhuộm màu bánh màn thầu, foócmandêhít cải trắng, nông được túi hồng phủ thổ, chờ chút quá nhiều quá

nhieu, Phuong Thuy không làm rõ được năm năm này mình rốt cuộc bị những kia đánh mất lương tri xương thương độc hại bao nhiêu lần, hẳn chỉ cảm thấy thân thể khỏe mạnh tình hình từ từ kém cỏi, thậm chí suýt chút nữa quên quê hương còn có tươi đẹp như vậy mùi vị.....

Mùi chua xót , sợ không nhận được roi lệ, Phuong Thuy mau mau thu hồi quay đi quay lại trăm ngàn lần tâm tư, kể tục khối lớn cắn ăn.

Dư anh hồng vẫn ở bên cạnh yên lặng mà nhìn, từ nhi từ về mặt quần áo cùng với này ăn tương, dư anh hồng phán đoán đến đi ra nhi từ ở bên ngoài tháng ngày trải qua nhất định rất gian khổ, điều này làm cho dư anh hồng không tự chủ được lại là một trận lòng chua xót, âm thầm xoay người lên lút gạt lệ.

Một đại món ăn bát diện rất nhanh bị Phuong Thuy giết chết.

“Mẹ sẽ giúp người xối một bát.” Dư anh hồng đưa tay đi lấy ăn xong bát.

“Mẹ ta ăn no , người còn không ăn điểm tâm đi, nhi từ giúp người thịnh đi.” Phuong Thuy quay về mẫu thân cười cợt, đứng dậy cầm bát không thả lại rửa rau bồn bên trong, lại lấy sạch sành sanh bát giúp mẫu thân thịnh bát diện, cầm đôi đũa phóng tới dư anh hồng trước mặt, “Mẹ người nhanh cũng ăn đi, sau đó diện dính đến đồng thời liền ăn không ngon.”

.....

Bồi tiếp mẫu thân hàn huyên một hồi thiên, hồi hột nói chuyện những năm này ở bên ngoài trải qua.

Phuong Thuy có chút mệt mỏi, cường chấn tinh thần bồi mẫu thân kể tục trò chuyện, lại bị mẫu thân săn sóc chạy đi ngủ.

Phuong Thuy cũng không miễn cưỡng, hơi sự rửa mặt tiến vào phòng ngủ.

Phòng ngủ ngoại trừ mặt tường vôi tầng bóc ra đến so với mấy năm trước càng thêm triệt để, chạm trổ cửa sổ càng thêm mục nát, cái khác bố trí cùng năm đó cũng không bao lớn biến hóa, tủ đầu giường trên vài tờ nba ngôi sao bóng đá áp phích cũng vẫn như cũ cố ở.

Nhìn phòng ngủ quen thuộc tất cả, nhìn chăm chú tám kia ngủ mười mấy năm gối chắc phẫn, Phuong Thuy tâm tư lần thứ hai tung bay..... Vùng duyên hải thế giới, dân chạy nạn doanh giống như tập thể ký túc xá, không gian chật chội thu phí nhưng đất giá còn muốn dùng chung wc phòng đi thuê, công trường bên cạnh tạp âm âm ỉ hàm thông quân động, lạnh lẽo lòng đất người hành đường nổi âm lãnh ẩm ướt, những này đã từng làm bạn chính mình vượt qua một cái lại một cái cô tịch buổi tối địa phuong.....

Một màn một màn, phim đèn chiếu giống như xẹt qua Phuong Thuy não hải, lại là một trận chua xót chuyện cũ hồi ức.

Ngoài cửa sổ mặt trời dần dần thăng chức, âm áp triều dương bắn vào trong phòng, chiếu vào Phuong Thuy trên người âm dương dương . Phuong Thuy cỡi y phục nằm ở trên giường, vừa định nhắm mắt lại, bỗng cảm thấy một tia xích thanh ánh sáng ở trước mắt tránh qua, thoáng qua liền qua. Ánh mặt trời làm sao sẽ là xích màu xanh ? Phuong Thuy cho rằng là quá mức khôn đoán mà sản sinh ảo giác, cũng cùng không để ý lắm.

Bởi vì tọa xe lửa suốt đêm chưa ngủ, rất nhanh sẽ ngủ say sưa.

Ở nhà mình chính là không giống nhau, này vừa cảm giác Phuong Thuy ngủ đến trước nay chưa từng có an ổn.

Phuong Thuy mở mắt ra thì, ngoài cửa sổ đã là tà dương tây tà.

Mới vừa vươn mình rời giường, Phuong Thuy lại nhìn thấy cái kia tia xích thanh ánh sáng, vẫn cứ là thoáng hiện.

Ngủ vừa cảm giác, Phuong Thuy tinh thần sức mạnh đủ rất nhiều, vừa xích ánh sáng màu xanh mang hẳn thấy rất rõ ràng, cũng không phải là ảo giác, điều này làm cho hẳn lòng sinh nghi hoặc. Hữu tâm tìm hiểu ngọn ngành, liền Phuong Thuy tuân xích ánh sáng màu xanh mang thế quá quý tích, nỗ lực bắt giữ đầu nguồn.

Rất nhanh Phuong Thuy ánh mắt hình ảnh ngắt quãng ở phòng ngủ bên trái mặt tường trên.

Bên trái mặt tường vôi tầng bóc ra không lâu, tường đất màu sắc vẫn là hoàng màu xám , có thể trung gian có một khối nhỏ nhưng là màu bích lục , chuyện này lộ ra quái lạ. Phuong Thuy đến gần vừa nhìn, phát hiện bích lục mảnh này hiện hình vuông, một bên dài chừng mười lăm cm, nó nhìn qua như là bị khảm nạm ở một phuong thổ gạch bên trong.

Ngón tay chạm vào bích lục này một mảnh, mát mẻ mà ôn hòa, cảm giác phi thường thoải mái. Phuong Thuy không nhận được nhẹ nhàng dùng ngón tay phủ thức , bỗng cảm thấy giác lòng bàn tay đau xót, nhưng là bích lục trên mặt chẳng biết lúc nào bất ngờ nổi lên một khối nhỏ sắc bén đồ vật, chính là nó cắt ra Phuong Thuy ngón tay.

Dòng máu đỏ sẫm từ vết thương bên trong tuôn ra.

Phuong Thuy vội vã nắm vết thương.

Lúc này chuyện quái dị phát sinh --

Mặc kệ Phuong Thuy làm sao dùng sức nắm vết thương, huyết dịch hãy còn ồ ồ bóc lên. Hơn nữa huyết dịch từ vết thương tuôn ra sau, cũng không có

dựa theo Địa cầu lực vạn vật hấp dẫn quy luật nhỏ xuống trên đất, mà là bốc lên đến giữa không trung, hóa thành một mảnh sương máu, sau đó càng hướng về bích lục trên mặt phụ đi, cuối cùng bị bích lục diện hấp thu đi vào.

Máu tươi cuộn cuộn không ngừng tuôn ra.

Sương máu kéo dài không gian địa hình thành.

Bích lục diện cũng không ngừng mà hấp thu sương máu.

Huyết dịch hãy còn tuôn ra, sự tình càng quỷ dị, Phương Thụy kinh ngạc đến ngây người .

rất nhanh, trước mặt trên vách tường bích lục diện trở nên càng ngày càng bích lục, thông suốt óng ánh màu xanh lục lại như trong suốt mặt nước, Phương Thụy nhìn thấy phía dưới đồ vật -- đây là một bộ họa, một bộ trông rất sống động sơn thủy điền nguyên họa. Có sơn, có nước, có điện, có vùng quê, có đủ loại thực vật, động vật. Hình ảnh rất hài điều, rất đẹp, rất sinh động..... Về lên chúng nó, sinh cơ dạt dào, lại như sống sót .

Được lắm mỹ lệ thế ngoại đào nguyên, Phương Thụy nhìn ra sững sờ.

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Dịch Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Màu xanh lục tương lai

Giọt máu, sương máu, bị hấp thu.

Tình hình như thế ước chừng kéo dài hai phút, rốt cục một tia xích thanh ánh sáng từ bích lục trên mặt phóng xạ ra đến , chính là vừa Phương Thụy từng thấy loại kia ánh sáng, chỉ là này một tia càng mạnh hơn càng sáng sủa, chỉ một tia nó liền đâm vào Phương Thụy con mắt đau đớn. Phương Thụy rất muốn nhìn xem đến tiếp sau còn có thể phát sinh cái gì, liền mạnh mẽ trợn tròn mắt.

Theo sương máu không ngừng bị bích lục diện hấp thu lấy, xích thanh quang sợi càng ngày càng nhiều, cũng càng ngày càng mạnh. Lập tức cả căn phòng ngủ bên trong đều đầy rẫy lửa mắt chói mắt xích màu xanh. Đến thời khắc này Phương Thụy muốn không nhắm mắt cũng không được , mãnh liệt ánh sáng đâm vào hần căn bản là không mở mắt được.

Xích quang độ sáng đột nhiên đạt đến cực hạn.

Trong nháy mắt đột nhiên lại tối sầm xuống, gian phòng tựa hồ xưa nay đều là lò mờ như vậy . Phương Thụy cảm giác con mắt không bị ngột ngạt , mở mắt vừa nhìn, vừa vận thấy bích lục diện thần kỳ từ trên vách tường tách ra ngoài. Nguyên lai nó chính là một cái điện, một tấm mỏng manh màu bích lục trang giấy .

Sững sờ mà nhìn về phía, Phương Thụy còn đến không kịp suy nghĩ, cũng chỉ thấy cái kia bích lục diện bỗng hóa thành một đạo mũi tên, nó như dài ra con mắt tự , hướng về Phương Thụy ngón tay vết thương liền chui tiến vào Phương Thụy trong cơ thể.

Lòng bàn tay vết thương dòng máu chỉ một thoáng ngừng lại, vết thương trong chớp mắt liền khép lại, vết thương cũng không lưu một đạo. Ánh sáng mũi tên lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, dọc theo Phương Thụy cánh tay, kiên, cảnh, một đường đạt đến Phương Thụy đầu. Đạt đến đầu một khắc đó, Phương Thụy trong đầu trống rỗng, mắt tối sầm lại, thân thể xụi lơ ở trên giường.

Không biết là trong mộng, là ảo cảnh, vẫn là làm cái gì khác mê hoặc, Phương Thụy phát hiện mình đi tới một địa phương xa lạ.

Nơi này thật rất lớn, nhưng cũng rất hoang vu, hoang vu đến làm người lạnh lẽo tâm gan, khiến người ta run sợ. Điện thổ là hoang vu , sườn núi là trọc lóc , hà đường là khô cạn , liền ngay cả bầu trời đều là mù mịt mai , một phái thế giới tận thế cảnh tượng.

Phương Thụy sững sờ ở tại chỗ, nhìn chung quanh, không biết làm sao.

Nhìn một lát, Phương Thụy cũng tỉnh táo lại, hần quyết định đi về phía trước đi, xem có thể hay không tìm tới chút gì.

Cho tới muốn tìm cái gì, Phương Thụy cũng không biết.

Cất bước, đi về phía trước hơn một trăm mét, Phương Thụy sợ hết hồn, hần nhìn thấy một bộ trắng toát khung xương, căn cứ phán đoán, hẳn là nguỵ khung xương. Một đường hướng về trước, còn có nhiều cụ khung xương.

Khi (làm) vượt qua một ngọn núi pha thì, Phương Thụy cả kinh tâm đều nhảy đến cuống họng, bởi vì phóng tầm mắt nhìn tới, đâu đâu cũng có lít nha lít nhít khung xương, chúng nó nhét chung một chỗ, xếp thành một đồng, trong đó có gà vịt nga điều, trư trâu ngựa đương chờ cảm súc khung xương, còn có các loại Phương Thụy không đoán ra được cái khác động vật khung xương. Ở chỗ trũng đường hầm bên trong, cũng khắp nơi là các loại loại cá khung xương.....

Phương Thụy triệt để kinh ngạc đến ngất người, hần nhắm mắt lại, cũng không dám nữa dịch chuyển về phía trước động nửa bước, nhưng hần phát hiện mình hai chân cùng hai mắt đều không bị khống chế, chúng nó chấp hành cùng mình ý niệm ngược lại mệnh lệnh.

Phương Thụy ở cái này âm trầm âm u đầy từ khí trong thiên địa, một đường đi rồi không biết bao xa, Phương Thụy không thấy bất kỳ có nửa điểm sinh mệnh dấu hiệu đồ vật. Phương Thụy chưa từng gặp qua khủng bố như vậy cảnh tượng, hần không nghĩ ra nơi này đến cùng phát sinh cái gì, quả là với hết thấy sinh vật toàn bộ tuyệt diệt, lẽ nào thật sự chính là thế giới tận thế đến sao?

Phương Thụy lại kỳ dị, nhiều như vậy khung xương, làm sao sẽ không có một bộ nhân loại khung xương đây? lẽ nào nơi này không thuộc về Địa cầu sao? có thể tại sao lại hội có gà vịt dê bò chờ Địa cầu động vật hài cốt đây?

Lúc này trong đầu đang một tiếng, tiếp theo, một cái so với tự nhiên tiên âm giống như vui tươi âm thanh vang lên, “Người sử dụng hệ thống lắp đặt xong xuôi.”

Cái gì Đông Đông? Phương Thụy còn không phản ứng lại, trong đầu lại là một trận chi chi chi linh tuyến cùng hoà tuyến tiếp xúc thân mật âm thanh, tự nhiên tiên âm lần thứ hai vang lên, “Hệ thống khởi động xong xuôi, người sử dụng xin mời dụng ý thức lựa chọn là hay không đem hệ thống cùng ý thức liền làm một thể, không lựa chọn chính là ngầm thừa nhận hệ thống trình tự tự định nghĩa chính là.”

Tự nhiên tiên âm tự ngay khi bên tai, lại tự đến từ tương lai xa xôi, này quá quý dị, Thái Huyền huyền a, Phương Thụy làm sao làm cho rõ ràng đến tốt cùng phát sinh cái gì, còn có cái kia hệ thống? Cái gì hệ thống? Nó lắp đặt ở nơi nào?

“Hệ thống tên là màu xanh lục tương lai, màu xanh lục tương lai lắp đặt với người sử dụng trong thần thức.” Tự nhiên tiên âm giải thích, hiển nhiên Phương Thụy không có lên tiếng, hệ thống liền ngầm thừa nhận là lựa chọn, liền Phương Thụy ý thức cùng hệ thống liền làm một thể, hệ thống liền có thể đọc được ý của hần thức tư tưởng.

“Người là nói, ta trong thần thức bị người lắp đặt một người tên là màu xanh lục tương lai hệ thống?” Kinh ngạc thật lâu, xem qua không ít mạng lưới huyền huyền dị năng tiêu thuyết Phương Thụy, cuối cùng cũng coi như bắt đầu nghĩ rõ ràng đến cùng phát sinh chuyện ra sao.

“Người trong thần thức lắp đặt hệ thống là đúng, nhưng không phải ta lắp đặt, bởi vì ta bản thân liền là hệ thống một phần.”

“Vậy là ai lắp đặt?”

“Hệ thống tự động lắp đặt.”

“Hệ thống đến từ nơi nào? Lại là làm gì?”

Tự nhiên tiên âm bắt đầu giảng giải liên quan với màu xanh lục tương lai nguyên do:

“Thời gian tiến vào công nguyên 15,000 năm, vẫn không chế được nhân loại rất tốt số lượng đột nhiên hiện thẳng tắp hướng lên trên bắt đầu tăng trưởng, mọi người không thể không hủy hoại còn lại không nhiều đồng ruộng, sơn mạch cùng rừng rậm, thậm chí điền hồ tạo, kiến trên từng toà từng toà nhà cao tầng, cho tới thế giới tú lù tự nhiên phong quang càng ngày càng ít, trồng cây nông nghiệp, nuôi trồng loại thịt động vật địa phương cũng càng ngày càng ít.”

“Nhân khẩu kế tục tăng lên dữ dội, đến công nguyên 20 ngàn năm, rốt cục Địa cầu hết thấy lục địa hồ nước dòng sông đều biến thành thép ximăng từng lăm, nhân loại vĩnh viễn mất đi tuyệt mỹ thiên nhiên, hơn nữa nhân loại thực phẩm cũng không còn cách nào tự nhiên mọc ra, chỉ có thể thông qua hóa học con đường sinh sản gia công.”

“Nhân loại khủng hoảng, lo lắng, may mà chính là các khoa học gia lợi dụng siêu công nghệ cao, nghiên cứu phát minh ra hư huyền tự nhiên không gian, chính là hiện tại lắp đặt cho người trong thần thức màu xanh lục tương lai hệ thống..... Loại này tự nhiên không gian được xuất bản có hai đại ý nghĩa, một cái là giải quyết nhân loại đối với thiên nhiên đồ ăn nhu cầu, một cái khác chính là nhân loại chán ngấy chen chúc không thể tả, không khí mỏng manh Địa cầu sinh hoạt thì, có một cái vô cùng tốt tính thần quê hương.”

Nghe tự nhiên ngọt âm giảng giải, Phương Thụy cả kinh miệng nửa ngày đều không hợp lại -- đến từ công nguyên 20 ngàn năm màu xanh lục tương lai hệ thống, có thể giải quyết nhân loại đối với thiên nhiên đồ ăn nhu cầu, còn có thể là một cái không sai tinh thần quê hương? Đây cũng quá trâu bò quá thần huyền đi, làm sao cảm giác lại như đang nghe thần thoại tự?

Tự nhiên tiên âm không để ý tới hần, kế tục êm tai nói:

“Các khoa học gia tuy rằng phát minh màu xanh lục tương lai hệ thống, nó cũng không có phụ lòng nhân loại trong thiên hạ kỳ vọng, nó khiến nhân loại cung cấp thuần thiên nhiên không ô nhiễm đồ ăn, lại khiến nhân loại cung cấp mỹ hảo tinh thần nghỉ ngơi quê hương, có thể cứ như vậy, trái lại tăng lên nhân loại số lượng tăng vọt. Cuối cùng cũng có một ngày, Địa cầu không thể tả nhân loại không ngừng nghỉ thu lấy cùng phá hoại, không thể tả gánh vác nặng nề tan vỡ.”

“Cho tới hệ thống là làm sao đi tới nơi này, ta cũng không rõ ràng, bởi vì khi đó ta vật dẫn đã qua đời, ta liền không cách nào vận chuyển, tự cũng không cách nào biết được biết ngoại giới tất cả.”

Phương Thụy nghe được dần dần rõ ràng thất thất bát bát, hệ thống này hoá ra như trong tiểu thuyết viết, là xuyên việt tới, “Chỉ là hệ thống là làm sao tiến vào ta thân thể? Trước mắt ta vị trí lại là nơi nào? Đây xương trắng on ỏn lại là chuyện gì xảy ra? Còn có ta muốn làm sao mới có thể rời đi địa phương quý báu này?” Phương Thụy đẩy bụng nghi vấn.

Tự nhiên tiên âm âm thanh như trước vui tươi nói:

“Hệ thống đi tới nơi này cái thời đại, bởi vì không có vật dẫn, nằm ở hôn mê trạng thái bên trong. Lúc này hệ thống phải tìm được tân vật dẫn, liền cần thu được vật dẫn ý vị sinh mệnh dòng máu, mới có thể thức tỉnh, sau đó tổ huyết nguyên tiến vào vật dẫn..... Cũng là đi tới nơi này cái thời đại nhiều năm chưa tìm đến vật dẫn, màu xanh lục tương lai không gian không cách nào cùng liên lạc với bên ngoài, thu được không khí các loại nhất định phải nguyên tố, là lấy dẫn đến trong không gian sinh vật toàn bộ tử vong, cũng chính là người trước mắt chứng kiến cảnh tượng.”

“Cảnh tượng như thế này, kỳ thực cũng là n vạn năm sau Địa cầu cảnh tượng, bất quá trên địa cầu hải cốt không phải động vật hải cốt, mà là chân chân thực thực nhân loại hải cốt.” Nói tới chỗ này tự nhiên tiên âm dừng dưới, “Người sử dụng người hiện tại vị trí ở chính là màu xanh lục tương lai không gian ở trong, người sử dụng muốn rời đi chỉ cần nhắm mắt lại, dụng ý thức truyền đạt người muốn rời khỏi mệnh lệnh liền có thể.....”

Phương Thụy cuống lên, bởi vì con mắt của hắn không bị ý niệm khống chế, căn bản là bé không lên a, nếu như vẫn bé không lên, cái kia há không phải vẫn muốn ngây ngốc chờ ở đây âm u đầy tử khí trong không gian.

Tự nhiên tiên âm đương nhiên rõ ràng là chuyện gì xảy ra, nàng cười cười nói, “Người sử dụng không cần nôn nóng, kỳ thực người giờ khắc này chứng kiến, chỉ là không gian quá khứ, cũng có thể nói là một loại ảo ảnh. Ảo ảnh sẽ không kéo dài thời gian quá lâu, nó sẽ tự nhiên biến mất, đến lúc đó người sử dụng cũng là có thể tùy ý mở bé hệ thống.”

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Dịch Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Vô dụng không gian

Hệ thống?

Không gian?

Ảo ảnh?

Phương Thụy bỗng nhiên thức tỉnh.

Một màn mờ hôi lạnh trên trán chảy ròng ròng.

Phương Thụy ngồi yên ở giường đầu, trong đầu bốc lên vừa trong đầu xuất hiện tất cả, cái kia vui tươi âm thanh, cái kia sợ hãi hình ảnh, chúng nó đều là chân thực như thế. Có thể đến cùng là mộng cảnh, hay là thật có chuyện như vậy đây?

Phương Thụy khó có thể tin.

Cúi đầu đến xem ngón tay lòng bàn tay, không có vết thương, không có chảy qua huyết vết tích. Lại đi xem vách tường, cũng không có cái kia quý dị bích lục diện. Lẽ nào thật sự chỉ là một giấc mơ? Phương Thụy nhớ tới đến rồi, vừa trong đầu tình cảnh bên trong hai thứ này không phải đều không có sao? như vậy thông qua hai thứ này căn bản là không cách nào bằng chứng cái gì.

Phương Thụy vỗ đầu một cái, suýt chút nữa đã quên.

Phương Thụy bận bịu thử dụng ý thức truyền ra khái hệ thống tin tức, sốt sắng mà chờ mong trong đầu phản ứng.

Địch một tiếng, tự nhiên tiền âm vang lên:

“Hoan nghênh tiến vào màu xanh lục tương lai hệ thống.”

Phương Thụy sững sốt, trời ạ, đây là thật sự? Chính mình trong thần thức quả nhiên bị lấp đặt đến từ thế giới tận thế cái gì màu xanh lục tương lai hệ thống? Phương Thụy bấm khắp chính mình bên eo, thống, miễn cưỡng thống!

Không phải nằm mơ, đây là thật sự!

Phương Thụy tỉnh tỉnh vững vàng, trong lòng tuy là mừng rỡ như điên, mặt ngoài cũng không biểu lộ mấy phần đi ra. Nghĩ thầm, hay là chính mình hai mươi mấy năm oa uất ức nang, lại ăn nhiều như vậy khổ, bị nhiều như vậy dẫn vật, trời cao lọt mắt xanh với mình đi. chỉ là này màu xanh lục tương lai hệ thống làm sao sử dụng, lại có thể làm được gì đây?

“Màu xanh lục tương lai có tam đại công năng, một là trồng, hai vì là nuôi trồng, ba vì là tinh thần quê hương, bất quá dưới mắt, hệ thống có thể vận chuyển, chỉ là không gian nhưng không cách nào sử dụng.” Phương Thụy ý thức đã cùng hệ thống liên làm một thể, chỉ cần hệ thống vừa mở ra, liền có thể đọc được Phương Thụy tâm tư, tự nhiên tiền âm giải thích.

“Hệ thống có thể vận chuyển, không gian nhưng không cách nào sử dụng? Đây là tại sao?” Phương Thụy giải không hiểu, cái kia há không phải bạch mù này có vẻ như rất trâu b màu xanh lục tương lai?

“Người sử dụng có thể kí phủ cái kia xương trắng on ổn tình cảnh? Nguyên bản hệ thống năng lượng trị dĩ nhiên đạt đến lên tới hàng ngàn tỉ, nhưng dù là bởi vì trận này ngập đầu tai ương phát sinh, năng lượng trị trong một đêm trở lại trước giải phóng. Hiện tại hệ thống năng lượng trị là phụ một triệu. Mà hệ thống vận chuyển dựa vào chính là vật dẫn thần thức, cùng năng lượng trị không quan hệ, nhưng không gian sử dụng nhưng cùng với cùng một nhịp thở.”

“Đệt! quang hệ thống vận chuyển có ích lợi gì, then chốt là không gian nếu có thể dùng a! Bây giờ có thể lượng trị đều phụ nhiều như vậy, còn làm cái mao a.” Phương Thụy không nhịn được vắng tục, đòi tang ngồi ở mép giường bên cạnh, vốn tưởng rằng lượng cái bảo đây, ai biết là tên rác rưởi.

“Người sử dụng không cần nản lòng, hệ thống năng lượng trị chỉ cần trở lại khởi điểm, cũng chính là trở lại linh, người sử dụng cũng là có thể bình thường sử dụng không gian công năng.”

“Cái kia muốn như thế nào mới có thể đem năng lượng trị trở lại linh?” Nghe vừa nói như thế, Phương Thụy trong lòng lại dấy lên hi vọng.

“Người sử dụng nhiều làm nông súc nghiệp phương diện làm lụng, như vậy có thể tăng cường năng lượng trị.”

“Chỉ đơn giản như vậy? Vậy ta làm một ngày việc nhà nông, có thể trưởng bao nhiêu năng lượng trị?” Hoá ra này màu xanh lục tương lai là muốn cho mình làm cái chân thực nông dân a, cũng được, khoảng chừng: trái phải hộ khẩu bốn trên chính mình cũng là nông dân thân phận, ở bên ngoài lại lãng phí nhiều năm như vậy thời gian, là nên làm đến nơi đến chốn làm vài việc.

“Cái này không xác định..... Còn có tác dụng hộ làm việc kết quả cũng liên quan đến năng lượng trị tăng trưởng. Tỷ như, người sử dụng loại mấy phần đất trồng rau, khối này đất trồng rau món ăn thu hoạch làm sao? Lại như, người sử dụng dục nuôi chút gà vịt, những này gà vịt sống suất như thế nào, dài đến như thế nào, chất thịt thế nào?”

Hệ thống để Phương Thụy chấp trùng gọn sóng tâm dần dần bình tĩnh, thầm nghĩ, chính mình khỏe mạnh làm chút chuyện, dưỡng chút gì, nhìn hệ thống năng lượng trị tăng trưởng tình huống như thế nào, nếu như tăng tốc chậm chậm, hệ thống không gian mở ra vô vọng, vậy coi như màu xanh lục tương lai không tồn tại được rồi. Hơn nữa phụ thân ở trong thành phố thủ vật liệu, mẫu thân ở nhà một mình bên trong tỷ làm hoa màu đất ruộng cũng thật cực khổ, mặc kệ có hay không này màu xanh lục tương lai hệ thống, chính mình cũng lí nhân làm chút thật sự.

Nghĩ Phương Thụy cũng là thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Địch Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Nông thôn đêm

Phương Thụy dụng ý thức đóng hệ thống, đi ra phòng ngủ.

Ngoài phòng, lười biếng tà dương loạng choạ loạng choạng mà hướng về bên dưới ngọn núi roi rặng.

Nông thôn tà dương không thể nghi ngờ là mỹ lệ , cái kia màu vàng ánh chiều tà xuyên qua mây tía, chiếu vào ngọn cây, tung muôn hiệp diện, chiếu vào thủy trên, chiếu vào ruộng đồng bên trong, cho vạn vật dát lên một tầng lóa mắt viền vàng.

Vùng quê bên trong thính thoảng truyền đến hồng thủy cổ đề lên cổ hòng hí lên âm thanh, hiển nhiên là bị nông phu nắm mũi dẫn đi ở về lan trên đường, hồng thủy cổ lưu luyến vùng quê bên trong thanh hiệp lục thảo, lấy hí lên biểu đạt trong lòng khó chịu. Tình cờ lại chen lẫn núi lớn dương vui chơi hí Mễ Mễ thanh, lúc này sẽ gây nên một trận chó sủa.

Một con chó kêu la lên, sẽ gây nên trong thôn cái khác một phần câu không hiểu ra sao loạn phe một trận. Lại có thêm chính là mẫu thân hô hoán ham chơi hải tử về nhà ăn cơm âm thanh, loại này âm thanh càng đặc biệt cùng thân thiết, hẳn giới nhất làm nổi lên choai choai các thanh niên thì ký ức, Phương Thủy thì có chút thất thần .

Nông thôn hoàng hôn, là một ngày bên trong náo nhiệt nhất lúc.

Theo màn đêm giáng lâm, loại này náo nhiệt từ từ đánh tan.

Uốn cong đao nguyệt lặng yên bốc lên, mông lung ánh trăng bao phủ tiểu đài nhi thôn.

Nông thôn mùa xuân dạ cũng rất náo nhiệt, ruộng nước trong bể nước ếch môn tranh nhau chen lẫn, không ngừng mà kêu to. bên trong dế, dế mèn nhi các loại trùng loại cũng không ngừng gào thét trên một trận. Còn có ai gia nhốt tại trong sân nại không được cô quạnh câu tình cờ cũng sẽ phe cái mấy cổ hòng. Dù loại âm thanh đan xen vào nhau, soạn nhạc một thủ sinh động nông thôn dạ chi khúc.

Cùng mẫu thân ăn qua phong phú cơm tối, Phương Thủy chuyển điều ghé tre ngồi ở trước phòng xí măng bình bên trong đại dưới cây liễu, không hề làm gì, liền cảm thụ này xa cách năm năm lâu dài quê hương đêm.

So sánh đa số hội bên trong buổi tối nghe hồng lấp loé, người diên xe cuồng, ăn chơi trác táng, xa hoa đòi trụ, hồi tưởng năm năm vùng duyên hải sinh hoạt, Phương Thủy lần thứ nhất kinh ngạc phát hiện, quê hương dạ tuy huyền ảo, nhưng loại này náo nhiệt vừa vặn làm cho người ta một loại phản phác quy chân yên tĩnh cảm, lại khắp nơi tiết lộ sinh cơ bùng bùng, làm cho người ta một loại tích cực hướng lên trên sức mạnh tinh thần.

Mà đồng dạng náo nhiệt đều sẽ đêm, nhưng cùng nông thôn đêm tuyệt nhiên ngược lại, đều sẽ đêm công danh lợi lộc, tảo bạo, mặt ngoài náo nhiệt, nội bộ nhưng là âm u đầy tử khí. Nếu như nói nông thôn đêm là một luồng róc rách lưu động sơn gian suối nước, cái kia đều sẽ đêm chính là một trì ố vàng biến thành màu đen nước đọng.

Phương Thủy đứng thẳng người, mát mẻ gió đêm phơ phất thổi tới, thổi vào người làm cho lòng người khoáng thần di. Hút một ngụm nông thôn mới mẻ không khí, to lớn hơn nửa lực phun ra tích trầm đáy lòng phiền muộn, chợt cảm thấy như ở chơi chang ngày mùa hè bên trong ăn rế : cái đậu xanh nhí kem que tự , cả người khoan khoái.

“Thủy , làm gì đây?” Mẫu thân giọng ôn hòa từ phía sau vang lên.

“Không làm gì, mẹ người không thấy TV a.” Phương Thủy xoay người, nhìn mẫu thân.

“Mẹ sợ người muộn, lại đây nói cho người nói chuyện.” Mẫu thân dư anh hồng đi tới, cùng nhi tử sóng vai đứng thẳng, nàng phát hiện nhi tử so với mình đầy đủ cao một cái đầu. Dư anh mặt đỏ trên lộ ra mấy phần ý cười, năm năm không gặp, nhi tử đúng là lớn rồi.

Phương Thủy hướng mẫu thân cười cười, dư anh hồng há miệng, nhưng là muốn nói lại thôi.

Phương Thủy rõ ràng mẫu thân muốn nói cái gì, lòng cha mẹ trong thiên hạ, ai cha mẹ không hy vọng nhi nữ có phần thật công tác, trải qua an nhàn ổn định sinh hoạt? Phương Thủy chủ động nói rằng,“Mẹ người là muốn hỏi ta sau đó có tính toán gì đi.”

Dư anh hồng nhẹ giọng nở nụ cười, xem như là ngầm thừa nhận.

Phương Thủy đột nhiên nói rằng,“Nếu như con trai của người muốn cùng các người như thế, làm cả đời nông dân, các người đồng ý không?”

Ở vùng duyên hải dạo chơi năm năm, mới tình đầu chết trẻ, nhận hết khinh thường, ném cả gian khổ, lại không có rất thu hoạch, Phương Thủy đối với thành phố lớn sinh hoạt không có bất kỳ lưu luyến. Hiện tại hẳn chỉ muốn vứt bỏ những kia mờ mịt không thiết thực cái gọi là giấc mơ, chân thật làm chút chuyện có ý nghĩa. Hơn nữa trong đầu không phải có cái gì màu xanh lục tương lai hệ thống sao? tuy rằng hiện tại có bằng không, cũng phải thử nó một lần ư.

Dư anh hồng ánh mắt lộ ra thâm trầm cơ trí, lóe lên không tránh mà nhìn về phía nhi tử,“Người cảm thấy làm nông dân cùng làm những chuyện khác, tỷ như làm chính phủ công chức, làm trường đại học giáo sư, làm xí nghiệp công nhân, hoặc làm một cái phổ thông người làm công, thậm chí làm một cái công nhân làm vệ sinh, chờ chút, có khác nhau sao?”

Mẫu thân vấn đề hỏi đến mức rất đột ngột rất sắc bén, Phương Thụy nhất thời không cách nào trả lời. Theo bản năng bên trong hẳn cho rằng đương nhiên là có khác nhau, chức vị không giống nhau, thu vào không giống nhau, địa vị xã hội liên khác hẳn không giống. Lại như chính mình ở vùng duyên hải cái kia năm năm, liền bởi vì không bằng cấp, không có năng lực, không liên quan, dẫn đến không công việc tốt, không tiền không địa vị, vì lẽ đó quá chớ lộn không bằng thẳng ngày. Có thể những người có tiền kia có quan hệ người đâu, bọn họ đeo vàng đeo bạc, ra vào hào xe, tới chỗ nào đều là bị người mọi người vờn quanh giống như chen chúc, nhìn qua nhiều ngăn nắp a.

Hai người còn cần so với ư! Đáp án rõ ràng.

Có thể trong tiềm thức Phương Thụy cảm thấy loại này nhận thức lại có cái gì không thích hợp.

Chỉ là loại này không thích hợp ở nơi nào đây?

Dư anh hồng cười cợt, nét cười của nàng bên trong lộ ra hiền lành tình mẹ.

“Cày ruộng nông dân cũng được, làm ăn lớn thương nhân cũng được, vẫn là thân là quốc gia người lãnh đạo, bất luận loại nghề nghiệp nào người, bọn họ cũng sẽ không bởi vì chức vị không giống, thu vào không giống, thân phận không giống, mà phân ra cao thấp quý tiện, người với người mãi mãi cũng là bình đẳng. hay là người khác sẽ châm biếm ta nói tới chính là a q tình thân, nhưng ở mẹ trong lòng, mặc kệ nhi tử làm cái gì, tương lai trở thành cái gì, hẳn mãi mãi cũng chỉ là một người bình thường, đều là mẹ nhi tử.”

Nhi tử ly hương thời gian năm năm bên trong, trượng phu chân bị thương đoạn thời gian đó, dư anh hồng rất muốn thấu triệt, cỗi đời này còn có cái gì so với người một nhà bình an, khỏe mạnh vui sướng chuyện quan trọng hơn đây? đáp án đương nhiên là, không có! Như này, đứa con trai kia là cái gì, làm cái gì đã không còn quan trọng nữa, trọng yếu chính là hẳn hải lòng, hẳn hạnh phúc, là tốt rồi.

Vấn minh lời nói, bao hàm không thể thay thế nồng đậm tình mẹ, Phương Thụy cảm động trong đó. Sau khi Phương Thụy đem muốn trước tiên ở trong nhà làm một quãng thời gian việc nhà nông, cũng thử nghiệm làm chút trồng nuôi trồng sự tình cùng mẫu thân nói rồi, dư anh hồng vui vẻ tán thành, nói chỉ cần người chân tâm muốn làm, mẹ toàn lực ủng hộ người.

Oa minh, trùng gọi, chó sủa, dạ vẫn như cũ náo nhiệt. Nhìn về chân trời linh tinh vài điểm ngôi sao, Phương Thụy cảm xúc chập trùng, thật lâu không tỉnh. Ngày mai, mặt trời mới mọc bay lên, tắt cả tắt cả, sắp lại bắt đầu lại từ đầu.....

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Đích Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Giới thiệu cho người cái muội tử

Xuân chưa sáng sớm, đã sớm đại thiên quang .

Trong thôn người có dậy sớm làm việc quen thuộc, Phương Thụy nhiều năm qua cũng vẫn duy trì .

Bữa sáng phan đưa muối, uống hai bát gạo đậu xanh chúc.

Hiện tại chính là xuân canh thời kì, điền lê được rồi, ruộng mạ bên trong mạ đều dài bảy, tám tấc , bước kế tiếp chính là xuyên điền .

Phương Thụy chọc lấy trường đồng cái gầu đi theo mẫu thân phía sau, hướng về ruộng mạ bên trong mà đi. Tiểu hắc lác cái đuôi to, này điều trên đường nhỏ chạy chạy, cái kia bờ ruộng trên thoán thoán, truy truy sâu nhỏ, đuổi ếch, thỉnh thoảng ở Phương Thụy cùng dư anh hồng trên người chui trên một chui tát làm nũng, sung sướng mà du dương.

Thần phong lướt nhẹ qua mặt, khiến người ta rất là thích ý.

Hành tại điền nguyên gian, đã có rất nhiều thôn dân ở xã ương xuyên điền .

Trên đường đi qua một khâu ruộng nước thì, trong ruộng một tên hơn ba mươi tuổi phụ nữ vừa vặn xuyên xong một trát ương, ngẩng đầu nhìn đến dư anh hồng, liền cười hướng dư anh hồng chào hỏi,“Anh hồng chị dâu, đi xã ương xuyên điền a.”

“Đúng đây, tú Hoa muội , người cũng kịp lúc xuyên điền lí.” Phụ nữ cũng là tiểu đài nhi thôn , gọi Lưu Tú hoa, dư anh hồng cùng với nàng bình thường rất là tán gẫu chiếm được.

Lưu Tú hoa ừm một tiếng, ánh mắt rơi vào Phương Thụy trên người,“Ồ, anh hồng chị dâu, đây là nhà người 呀 呀 tể tiểu thụ đi, trở về bao lâu rồi ?”

Dư anh hồng cười gật đầu nói, “Là nhà ta tiểu thụ đây, tạc sáng sớm trở về.”

Lưu Tú hoa đến gần một chút, hai mắt từ Phương Thụ chân quét đến đầu, lại từ đầu quét đến chân, tới tới lui lui quét mấy lần, hai tay ở trên nước chà xát, rửa đi trên tay bùn, lại đang trên y phục lau khô ráo, hơi có chút phong tình vuốt vuốt trên trán Lưu Hải, cười híp mắt đối Phương Thụ đạo, “Tiểu thụ đi ra ngoài có năm năm đi, khá lắm, đều dài như thế cao lớn như vậy, soái tiểu hỏa một cái a.”

Phương Thụ hồ hững nhìn khoe khoang Lưu Tú hoa, cũng không nói gì. Lưu Tú hoa vuông vắn thụ không đáp lời của mình, cho rằng hần thẹn thùng, mặt nhún nhún một cái, nghiêng đầu rồi hướng dư anh hồng đạo, “Ai đúng rồi, anh hồng chị dâu, nhà người tiểu thụ mang cho người cái người vợ trở lại chưa?”

“Không đây.” Dư anh hồng đạo, mấy lần trước trên đất bên trong giấy cỏ thì cùng Lưu Tú hoa tán gẫu, Lưu Tú hoa vừa nói đùa vừa nói thật đã nói, chờ Phương Thụ trở về phải cho hần giới thiệu cái muội tử, dư anh điểm đầu nói cẩn thận, nói chỉ cần nhĩ tử trở về hần đồng ý cùng người nhìn lại là được.

Trai lớn dựng vợ nữ đại đương giá, ở Bình Dương ở nông thôn chính là có chuyện như vậy, chỉ cần không đọc sách, mười bảy mười tám chín muội tử Nha Từ, ra mắt xem đối tượng, đính hôn tạo hải tử đều là chuyện không quá bình thường. Huống hồ Phương Thụ đều hai mươi hai, Lưu Tú hoa nói cho hần giới thiệu cái cô nương, việc này qua quýt bình bình vô cùng.

“Qua một thời gian ngắn ta dẫn hần đến xem một cái.” Lưu Tú hoa liếc nhìn mặt Phương Thụ, nghiêm túc nói.

“Vậy làm phiền người để bụng, bất quá chỉ ta gia điều kiện này, e sợ không ai để ý tiểu thụ nha.” Dư anh hồng cười khỏ nói, sự lo lắng của nàng không phải không có lý, trong thôn người tuy rằng lương thiện thuần phác, nhưng rất thực sự. Biệt thự hào xe, ngân hàng bao nhiêu vị mấy tiền dư, những này vô nghĩa vô lý yêu cầu các nàng không cầu, bất quá cơ bản nhất ăn, mặc, ở, đi lại, các nàng hay là muốn xem.

Phương Thụ gia điều kiện xác thực bãi không lộ ra, trong nhà phòng mới không một đồng, cha mẹ cũng đều là tử nông dân, phụ thân ngay ngắn bình hiện tại lại thành cấp ba tàn phế, mà Phương Thụ bản thân càng là một không bằng cấp hai không cái gì bản lĩnh.

“Anh hồng chị dâu người đừng chính mình coi thường chính mình, tiểu thụ điều kiện tốt rồi, chỉ riêng này tiêu xinh xắn trí đáng đáp, bảo đảm vừa nhìn một cái bên trong!” Lưu Tú hoa lời này không giả, nhưng quá mức tuyệt đối, Phương Thụ bề ngoài xác thực đủ phân, nhưng mà cho dù ra mắt nữ hải trúng rồi hần, nhà gái cha mẹ khẳng định cũng sẽ luôn mãi cân nhắc.

“Ha ha, cái kia tú Hoa muội liên lao người nhọc lòng, có thích hợp người cứ việc mang ta gia tiểu thụ đến xem chính là.” Người khác một phen lòng tốt, cũng không thể phát ý của nàng, nhĩ tử đến xem liên xem chứ, bên trong không trúng ngược lại cũng không thiệt thời cái gì.

“Chị dâu việc này quang người nói không tính, ta còn phải hỏi một chút nhà người tiểu thụ.” Lưu Tú hoa đối với dư anh hồng nói xong, nhìn về phía Phương Thụ, “Tiểu thụ, thăm chờ hết bận trong ruộng sống, dẫn người đi xem cái muội tử, bên trong không?”

Phương Thụ đối với quê hương truyền thống ra mắt, dù chưa tự mình trải qua nhưng cũng tai nghe mắt thấy không ít, Phương Thụ đối với này vẫn còn có chút hứng thú, nhưng Lưu Tú hoa hỏi vấn đề này không tốt trả lời a, trong thôn người tóm lại khá là truyền thống rụt rè, nói cẩn thận đây, sẽ bị chê nhạo, lớn rồi, là nên muốn khách nữ nha! Khó mà nói đây, sẽ nói người làm ra vẻ, người lớn như thế, lại không phải phương diện kia không bình thường nữ xấu hổ ny làm gì mà.

Phương Thụ không nói thật cũng không nói không được, cười nhạt một tiếng, đi về phía trước.

Ở vùng duyên hải lác lác năm năm, làm quá mọi phương diện ngành nghề, từng trải qua đủ loại kiểu dáng phiêu bạt ở bên ngoài nữ tính các nàng bất kham sinh hoạt tư thái, nói thật, Phương Thụ đánh trong lòng vẫn là hi vọng chính mình nửa kia ở quê hương tìm, không vì đó nó, quê hương nữ hải cần lao bán phận, lại dễ dàng biết gốc biết rễ.

Phương Thụ có lời, ra mắt việc này, người khác như nhiệt tình giới thiệu trước hết nhìn chứ, có thể bên trong ở giữa, không trúng cũng không miễn cưỡng, coi như tích góp kinh nghiệm cũng từng trải được rồi, ngược lại tới cửa đến xem muội tử lại không muốn thu phí.

Một đường hướng về ruộng mạ đi đến, mẹ hỏi Phương Thụ đến xem muội tử sự tình. Ở mẹ trước mặt không có gì hay ngại ngùng, Phương Thụ nhẹ như mây gió cười cợt, đem mình ý nghĩ cùng mẹ nói rồi.

Dư anh hồng kỳ thực đối Phương Thụ xem muội tử sự tình vẫn còn có chút lo lắng, nàng sợ nhà gái không lọt mắt nhĩ tử, bị cự tuyệt nhiều lắm sau tổn thương nhĩ tử tự tôn, sẽ làm nhĩ tử trở nên hướng nội tự ti. Nghe được Phương Thụ như thế giảng, dư anh hồng yên lòng, “Liên theo người nghĩ tới làm, thành thì lại thành, không được cũng không thể gọi là, hai năm qua chúng ta một nhà nỗ lực, đem phòng ở dựng lên, đến lúc đó việc này là tốt rồi làm hơn nhiều.”

Chương 7: Hai cái trong thành nữ hài

Xanh mượt ruộng mạ bên trong.

Mạ bị chia làm một sương một sương.

Hai mẹ con khom người lúi kéo mạ.

Dư anh hồng xả ương tốc độ không thể chê, Phương Thụy khởi đầu tốc độ rất chậm, dù sao đến mấy năm chưa từng làm việc nhà nông, một quãng thời gian thông thạo sau, tốc độ cũng chạy tới, đến mặt trời lên cao thì, hai mẹ con xả tràn đầy hai đầm mạ.

Chọc lấy ương hướng về bờ sông trong ruộng đi đến.

Đi tới điền một bên, này ương không thể loạn hướng về trong ruộng thả một trận, muốn một trát trát hướng về trong ruộng ném, hơn nữa muốn phỏng chừng cách khoảng cách nhất định ném một trát, đến thời điểm xuyên xong trong tay ương, liền dừng chạy đến chạy đi năm ương, trực tiếp bên người thì có đến năm, như vậy tính thì lại dùng ít sức.

Quảng vẫy xong ương, sẽ chính thức cấy mạ.

Cây mạ nhìn như đơn giản, cũng có chút môn đạo ở bên trong.

Mở ra một trát mạ, tay trái nắm chặt một phần, còn lại ném đến phía sau cách đó không xa.

Tay trái phân ra cái bảy, tám cây mạ, dùng ngón cái tay phải nắm, năm ngón tay phối hợp hướng dưới hướng về bùn bên trong cắm xuống.

Xen vào bùn chiều sâu cũng có chút chú ý. Xuyên lúa sớm mạ là thả rằng xuyên lao, không thể xuyên phù. Xuyên lao tức thâm nhập bùn bên trong, xuyên phù chính là triêm nhập nề diện là có thể. Xuyên lúa mùa mạ cùng lúa sớm vừa vặn ngược lại, là thả rằng xuyên phù, không thể xuyên lao.

Hai mẹ con phân biệt từ điền hai bên tiến hành, năm phần một khâu điền, đến mười hai giờ thì còn có nửa phần điền không xuyên vào, Phương Thụy để mẹ về nhà trước làm cơm ăn, chính mình xuyên xong liền lập tức trở về. Dư anh hồng căn dặn nhĩ tử quá một canh giờ mặc kệ xuyên xong không xuyên xong, đều muốn đứng giờ về nhà ăn cơm.

Dư anh hồng chọc lấy cái gầu liền trở về.

Phương Thụy bỏ ra hơn bốn mươi phút đem còn lại nửa phần điền xuyên xong, qua loa ở bờ sông giặt sạch ra tay chân, ở bờ sông trên cỏ ngồi xuống, vội vã mở ra hệ thống, vội vã dụng ý thức đặt câu hỏi, “Xin hỏi mỹ nữ, bây giờ có thể lượng trị là bao nhiêu?”

“Hiện tại màu xanh lục tương lai năng lượng trị giá là phụ 999,000 950.” Vui tươi âm thanh trước tiên trả lời, “Bổ sung một câu, hệ thống đối với năng lượng trị tính toán, là tức thời.”

“Trời ạ, ta cấy thật lâu ương, mới tăng trưởng điểm ấy năng lượng trị?” Phương Thụy con mắt mở rất lớn, tâm tình rất là phiền muộn, mạ bị, làm nửa ngày hoạt mới năm mươi năng lượng trị? Cái kia làm mất một ngày không phải là một trăm năng lượng trị, một triệu trừ lấy một trăm, bằng 10 ngàn.

Một năm 365 ngày, 10 ngàn thiên tương đương với hai mươi bảy năm còn nhiều hơn mấy tháng. Nói cách khác, chính mình mỗi ngày làm lụng cũng phải hai mươi bảy nhiều năm mới có thể đem hệ thống năng lượng trị trái còn xong! Đến lúc đó chính mình cũng năm gần nửa bách, không cho phép dưới gối đều con cháu cả sảnh đường, còn làm cái mao a.

Đối với màu xanh lục tương lai lại một lần nữa thất vọng. Phương Thụy tức giận đóng hệ thống.

Chọn cái gầu chuẩn bị về nhà đi thì, từng tiếng tiếng cười như chuông bạc truyền vào trong tai, Phương Thụy theo tiếng kêu nhìn lại, nhìn thấy hà hạ lưu nơi bờ sông trông trải trên cỏ có hai tên cô gái chính đang truy đuổi nô đùa.

Phương Thụy là cái nam nhân bình thường, hẳn không nhận được thả xuống cái gầu, không xa không gần mà nhìn về phía.

Hai nữ hài một người trong đó một thân trắng thuần, Thanh Ti áo choàng, vóc người thon dài đầy đặn, làm cho người ta một loại thuần khiết cảm giác hoàn mỹ, dường như cái kia vừa xuất hiện thủy hoa sen. Một người khác nhưng là một thân hồng hồng, bao quát cuộn sóng quynh tóc cũng là màu đỏ rực, vóc người của nàng kiện mỹ cân xứng, làm cho người ta một loại rất có sức dân nhiệt tình, đúng là cái kia hồng hồng hoa hồng có gai.

Hai tên nữ hài đều dài đến đẹp đẽ, quần áo trang phục đều không tầm thường, cũng rất có khí chất, có thể phán đoán hai người hẳn là từ Bình Dương trong thành đến nông thôn đến du ngoạn giải sầu. Tiểu đài nhĩ thôn phong cảnh không sai, có điền có cỏ, có cỏ có mộc, có thủy có đường, còn có dòng sông cùng sơn mạch, cái kia phong cảnh cùng không khí là không hai lời nói, vì lẽ đó vừa đến ngày nghỉ lễ thời điểm, không ít người thành phố đều sẽ lựa chọn tới nơi này vui đùa một chút đi một chút.

“Tiểu Phụng tử, người xem đóa hoa này cắm ở người trên đầu khẳng định đẹp đề, ta giúp người xuyên vào đi xem xem.” Hoà hồng nữ hài hái được đóa cúc màu vàng không biết tên hoa đại, vui cười hướng về trắng nõn nữ hài trên đầu mua bán lại.

“Vinh vinh người lại trích bỏ ra, người tính toán một chút ngày hôm nay người tổng cộng chà đạp bao nhiêu, người nếu như còn trích, lần sau ta liền không cùng người đi ra chơi.” Gọi tiểu phụng tử hài lui về phía sau một bước, tách ra hoà hồng nữ hài chơi đùa, nhẹ giọng nũng nịu.

“Ta không phải xem hoa này đẹp đề, cùng tiểu Phụng tử người rất xứng mới trích sao, người không cho phép ta trích ta không trích là được rồi ư.” Vinh vinh quăng đi trong tay tiểu Hoa, quần lấy tiểu phụng cánh tay, tát khời kiêu lai, có thể thấy nàng có chút truat tiểu phụng.

“Chúng ta tới nơi này là hô hấp không khí mới mẻ, thả thư thái tình, hoa này hoa cỏ thảo nhiều đáng yêu rất dễ nhìn a, cũng chỉ có người tàn nhẫn như vậy nhân tài nhân tâm xuống tay.” Tiểu phụng làm bộ không vui nghiêm mặt, nói tiếp giáo.

“Hảo tử tử của ta, van cầu người đừng nói, mười mười sau này đối với người nghe lời răm rắp còn không được ư.” Vinh vinh nghe tiểu phụng thuyết giáo lỗ tai đều lên kén, nàng miết miệng, quần quít lấy tiểu phụng cánh tay càng quần rồi hơn, vô tình hay cố ý còn hướng về núi non mặt bên chúi, hi hi nở nụ cười, “Tiểu Phụng tử, thật có co dân nha.”

“Cái gì tốt có co dân a.” Tiểu phụng không ý thức được mình bị sỗ sàng.

“Còn có thể là nơi nào, Mề Mề a.” Vinh vinh xinh đẹp trên khuôn mặt toát ra xấu xa ý cười, sở trường trừu hoi hoi trọng lực đụng phải va chéch phong, nhất thời núi non gọn sóng.

“Người quý nha đầu này, ta đùa với người không tới một khối, một mình người chơi đi.” Lại bị vinh vinh cho đùa giỡn, tiểu phụng khuôn mặt đỏ lên, bỏ qua vinh vinh tay, xoay người bước bước liên tục hướng về trên sông lưu liên đi. Vinh vinh đuổi theo đi kéo nàng, một bên truy một bên liên thanh cầu xin tha thứ, “Không nào loạn, chị gái tốt, người đừng đi mà, thật vất vả đi ra chơi một lần.....”

“Mới không lại đùa với người đây.” Tiểu phụng khề cẩu giận tái đi địa đạo.

Hai nữ một trước một sau hướng về Phụng Thụ bên này đi tới, Phụng Thụ trong đầu tất cả đều là vừa mới tiểu phụng ngọn núi bị va, nổi sóng đập trùng một màn, hẳn còn chìm đắm ở ảo tưởng bên trong đại dương, chờ hẳn khi phản ứng lại đã không kịp tránh né.

Tiểu phụng bỗng nhiên nhìn thấy Phụng Thụ, sùng sốt một chút, nhớ tới vừa vinh vinh đối với mình cái kia nơi cử chỉ cùng ngôn hí đều bị cái này nam sinh xa lạ nhìn thấy người, không khỏi hà phi hai gò má, rất ngượng ngùng.

“Ta, chỉ là té đi, đi ngang qua mà thôi.” Phụng Thụ thấy tiểu phụng như vậy e thẹn, có chút thật không tiện, bận bịu giải thích, chỉ là hẳn lời này làm sao nghe làm sao có giấu đầu hở đuôi chi hiểm.

Tiểu phụng làm sao có thể nghe không hiểu, mặt của nàng càng đỏ, lại như chín rực quả táo lớn, lạng lẽ 警 警 Phụng Thụ một chút, vương vấn thụ trên người tuy rằng nề ô liên quan, trên vai còn chọc lấy đám cái gàu, nhưng lại thân hình khỏe mạnh, mày kiếm như mực, mắt sáng như sao hạn xỉ, tướng mạo không kiên nhẫn. Tiểu phụng không kim lòng được đi nhìn thẳng vào Phụng Thụ, muốn nhìn cái rõ ràng, kết quả va vào Phụng Thụ vẫn nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chăm hai mắt của nàng.

Ánh mắt của hai người hòa tinh đụng Địa cầu.

Phụng Thụ ở bên ngoài rèn luyện năm năm, da mặt không tẻ, hẳn đúng là không sao. Có thể đối lập đơn thuần tiểu phụng liền không xong rồi, nàng lại như ăn vụng đứa nhỏ bị tóm vững vàng, mặt vào hồng đến cái cổ đỏ : cái, phụng tâm hơi hồi hộp một chút, vội vã hạ thấp xuống vàng trán vội vã đi tới.

“Nhìn cái gì vậy, chưa từng xem mỹ nữ a!” Vinh vinh cũng không khách khí như thế, trợn mắt trừng mắt Phụng Thụ.

Vinh vinh quát lớn dọa Phụng Thụ nhảy một cái, Phụng Thụ phục hồi tinh thần lại, ổn định hơi hoảng loạn tâm, hướng vinh vinh khẽ mỉm cười, nhìn chăm chú một sát không sát mà nhìn về phía nàng, giả bộ chân thành nói rằng “Ha ha, mỹ nữ đúng là xem qua không ít, bắt quả như đẹp như vậy, ta ngược lại thật ra lần thứ nhất nhìn thấy.”

“Thật sao?” Vinh vinh giả vờ không thích, trong lòng nhưng đắc ý.

“Tự đáy lòng nói như vậy!” Phụng Thụ vỗ bộ ngực nói.

“Hi hi, coi như người có mắt.” Vinh vinh hả hê nhếch lên kiêu ngạo tiểu đuôi, nàng đối Phụng Thụ biểu hiện rất hài lòng, thật không nhìn ra xã này dưới suất oa oa như thế thức thời, miệng có thể như thế ngọt, thật muốn ôm hẳn ba một cái.

Vậy mà cái kia ở nông thôn suất oa oa mày kiếm vậy một cái, khoe miệng còn lộ ra tia giảo cười, chọc lấy cái gàu thẳng liền hướng trước đi, đi rồi chừng mười thước, quay đầu lại đối với còn ở đặc chí vinh vinh bỗng nhiên đến một câu như vậy, “Ta nói không phải người, là nàng.”

Nói xong còn hướng về tiểu phụng yếu điệu bóng lưng nao nao miệng, sau đó chọc lấy trọng trách nhẹ chạy đi tới.

Vinh vinh nghe vậy còn chưa hiểu ở nông thôn suất oa oa nói ý tứ, phản ứng lại sau nàng tức giận đến thất khiếu ứa ra yên, nghĩ đuổi theo kịp đi đánh Phụng Thụ dừng lại : một trận, có thể Phụng Thụ lưu đến còn nhanh hơn thở, người khác từ lâu bỗng nhiên đến ngoài trăm thước, vinh vinh nhìn Phụng Thụ còn đang nhanh chóng đi xa bóng lưng, nghiêng răng nghiêng lợi dậm chân, “Đừng làm cho ta gặp được người, bằng không ta người nhất định

phải đẹp đề.”

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Dịch Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Bạn bè lão đánh

Hai ngày sau, dậy sớm sờ soạn đều là xuyên điện.

Hai ngày nay Phương Thụy không lại nhìn tới tiểu phượng cùng vinh vinh bóng người, điều này làm cho Phương Thụy trong lòng dù sao cũng hơi thất lạc. Bất quá Phương Thụy cảm thấy hai người này như hoa như ngọc trong thành nữ hài đối với mình tới nói, lại như trên trời tinh tinh, óng ánh óng ánh đến khiến người ta hoa mắt mê mẩn, nhưng cũng tựa hồ mãi mãi cũng là nhìn thấy nhưng không với được .

Vì vậy thất lạc, bé nhỏ không đáng kể hề.

Chân chính để Phương Thụy thất lạc chính là màu xanh lục tương lai.

Nhọc nhân khổ sở ròng rã ba ngày, cái này da trâu hò hét, được xưng đến từ n vạn năm sau siêu cấp hệ không gian thống năng lượng trị vền vền bên trong tầng trường hơn 320. Hệ thống nợ nần ròng rã một triệu, ba ngày thời gian mới trung hoà đi hơn 320, này muốn đến năm nào tháng nào mới còn phải thanh a! Tuy rằng Phương Thụy đã sớm quên đi bút trưởng, lại có chuẩn bị tâm lý, có thể thực tế tàn khốc vẫn để cho hắn muốn điên.

Hệ thống bằng hư vô, tháng ngày còn phải kể tục.

Trong nhà trách nhiệm điện còn có bảy phần nhiều không xuyên xong, tiếp theo xuyên chứ.

Ngày này mẹ đi trên trần mua phân hóa học đi tới, Phương Thụy một thân một mình dưới điện.

Xả mạ, quăng xong xuyên điện.

Phương Thụy tốc độ bây giờ tuyệt đối là đại sư cấp , chỉ cần xem qua hắn cấy mạ hương thân quê nhà cũng khoe hắn là đem làm việc hảo thủ.

Phương Thụy một bên lui về phía sau một bên một tra một tra cắm vào ương, đem điện xuyên xong gần một nửa thì, vẫn ở bờ ruộng một bên niệm chuẩn chuẩn đậu sâu nhỏ tiểu hắc đột nhiên như bị giẫm đuôi tự vọt lên, sau đó như hít thuốc lắc giống như hưng phấn ngựa mặt lên trời kêu gào mấy cổ họng, tiếp theo hướng về gia phượng hướng liền chạy đi.

Phương Thụy đoán được là mẹ đến rồi, cũng đứng là mẹ đến cấy mạ . Chỉ là kỳ quái chính là, tiểu hắc chạy đến mẹ bên người thì, vền vền bên trong dùng đầu chúi chúi mẹ ông quần, tiện đà trực tiếp liền hướng mẹ mặt sau chạy đi.

Phương Thụy lúc này mới phát hiện mẹ phía sau còn theo cá nhân, mà tiểu hắc chạy đến người kia bên người, đầy sinh lực vây quanh hắn xoay chuyển vài quyền, đuôi điều đến cái kia hoan nha, cái kia thân thiết kính Phương Thụy nhìn cũng không nhìn được lòng sinh ghen tuông. Người kia khoảng cách hơi xa, Phương Thụy nhìn ra không quá rõ ràng, liền sờ sờ cái trán trực bòn chòn, người này đều ai vậy, làm sao tiểu hắc nhìn thấy hắn cùng nhìn thấy nó cha đẻ tự ?

Người kia nhưng không để ý tới đầy nhiệt tình tiểu hắc, hắn thẳng đi về phía bên này, ánh mắt nóng bỏng sáng quắc tìm đến phía Phương Thụy, nhìn Phương Thụy nhếch miệng cười một cách tự nhiên, tiếp theo ngóc bên trong ngu dần hô một tiếng, “Thụy !” Phương Thụy kinh ngạc nghe này thanh quen thuộc mà lại xa lạ, xa cách ròng rã năm năm xưng hô, choáng váng, một hồi lâu sau mới kinh ngạc thốt lên thất thanh, “Lão đánh!”

Phương Thụy không thể tin được, dụi dụi con mắt, không sai, đúng là lão đánh.

Chỉ là lão đánh thay đổi, ngày xưa cột điện trở nên bành vền eo thô, còn thiếu cái bìa bụng lớn; Ngày xưa a địch Nike, cũng đã biến thành âu phục giày da; Ngày xưa tam thất tiểu phân công nhau cũng phát sinh cái cách, đã biến thành cẩn thận tỉ mỉ đại bồi đầu. Bất quá như thế nào đi nữa biến, lão đánh vẫn là năm đó cái kia không có tim không có phổi lão đánh.

Giới thiệu một chút.

Lão đánh, nguyên danh lí Tiểu Cương, Phương Thụy ở Bình Dương mười ba bên trong thì siêu cấp bạn bè, còn có du mộc, vũ thụ, anh em bốn cái ở tại

đồng nhất cái phòng ngủ, đi học đồng thời khăn thiên, trốn học đồng thời làm phiền, rửa ráy đồng thời xoa bóp, đánh nhau đồng thời thiết qua, truy nữ đồng thời máy bay oanh tạc, kết quả đồng thời bị nữ đá, quá nhiều đồng thời, nói chung, cả bốn cái quan hệ tốt đến như một cái cha mẹ sinh.

Phuong Thụy năm đó chừa học xuôi nam, trước cùng huynh đệ ba cái liên hệ phi thường nhiều lần, chỉ là sau đó ở bên ngoài sống đến mức càng lúc càng kém, bạn gái lại chạy trốn, Phuong Thụy cảm thấy không cái gì mặt mũi hướng về các anh em bàn giao, liền từ từ ít đi giao lưu. Đến lúc sau, Phuong Thụy đều chỉ là ở internet cho bọn họ lưu cái ngôn, nói cho bọn họ biết hành tung của chính mình, không cho bọn họ lo lắng, cho tới sống đến mức như thế nào, đó là chỉ tự không đề cập tới.

Mẹ đã từng nhiều lần ở trong điện thoại nói với chính mình lão đánh còn có du mộc vũ thu đến nhà tìm đến sự, hiện nay hiện tại mình mới trở về ngày thứ tư, lão đánh liền lại tìm tới cửa, điều này làm cho Phuong Thụy rất cảm động. Có người nói thời gian có thể hòa tan san bằng tất cả, giờ khắc này Phuong Thụy chỉ muốn nói một câu, chân chính tình huynh đệ, chống lại thế gian bất kỳ thù địch!

“Ta còn tưởng rằng tiểu tử nguoi ở bên ngoài phát tài rồi, anh em kết nghĩa môn quen đi mất đây.” Nhìn thấy Phuong Thụy lão đánh rất kích động, trong mắt của hắn có nước mắt đang lay động.

“Dựa vào, ta đã quên ai cũng không thể đem lão đánh các nguoi quên đi a.” Phuong Thụy trong mắt cũng là lệ quang điểm điểm, ba chân bốn cẳng đến bờ ruộng một bên, quay về lão đánh ngực chính là một cái uất ức quyền.

Lão đánh bị Phuong Thụy cú đấm này, dương tay cũng trả lại một cái uất ức quyền cho Phuong Thụy, “Thụy tiểu tử nguoi quá không phúc hậu a, nguoi vượt lương tâm tính toán một chút, gần nhất hai năm nguoi cùng các anh em thông qua một cú điện thoại không có, còn có trở về nguoi cũng không cùng các anh em chi cái thanh.....”

Lão đánh lệ mấy Phuong Thụy tội lỗi, nói là chỉ trích, thật là quan tâm. Phuong Thụy không tiếp tục nói nữa, bởi vì hắn sợ mở miệng chính mình hội nghẹn ngào lên, mở hai tay ra, cùng lão đánh đến rồi chặt chẽ vững vàng ôm ấp.

Hai huynh đệ ôm rất chặt, dư anh hồng ở bên cạnh nhìn ra vành mắt Hồng Hồng, đối với nhi tử ở trong trường học kết giao cái kia mấy cái sinh động có tình có nghĩa huynh đệ, nàng là đánh tâm tổ bên trong tán đồng, dư anh hồng đạo, “Tiểu Thụy, nguoi mang Tiểu Cương trở về đi thôi, các nguoi hai đứa cái cũng mấy năm không thấy, cố gắng nhớ một chút.”

“Lão đánh chúng ta trước về trong phòng đi thôi.” Phuong Thụy ổn định tâm tình, đối với mẹ đề nghị tán thành.

“Hai người chúng ta Đại lão gia trở lại, để thăm một người ở đây xuyên điền a!” Lão đánh phản đối nói, ngữ khí khá là hào khí.

Nhìn lão đánh này đạo đức, Phuong Thụy đã nghĩ đến cao trung thời kì huynh đệ mấy cái lẫn nhau gian truân gheo, truy nữ hài thì lẫn nhau phá, Phuong Thụy nhất thời cảm giác thật sự rất dễ dàng, tâm thái trong nháy mắt lại trở về học sinh cấp ba nhai. Phuong Thụy dùng ánh mắt khinh thường nhìn lão đánh, “Lão đánh ý của nguoi là nguoi cũng phải cây mạ?”

“Sao thế!” Lão đánh bị Phuong Thụy loại ánh mắt này nhìn đến mức rất khó chịu, lông mày vênh vào hướng về trên hơi dựng ngược lên, trong miệng không cam lòng yếu thể bỉnh ra hai chữ.

“Ta có thể sao thế, chỉ là anh em kiến nghị nguoi vẫn là chỗ nào mát mẻ chỗ nào ở đi, loại kỹ thuật cao này IQ cao việc, không phải là nguoi loại này tứ chi không cần, ngũ cốc không phân nguoi làm được đến.” Phuong Thụy nắm pháo cối mãnh đã kích lão đánh.

Xác thực, xuyên ương ở bên ngoài nhìn lại rất đơn giản ung dung, kỳ thực cây mạ lão mệt mỏi, không nói cái khác, đánh đi chân trần vẫn đứng ở trong nước bùn, bởi một cung chính là nửa ngày, còn muốn tay chân phối hợp, cảm giác trong đó ngấm lại cũng không nói cũng hiểu. Trước đây lão đánh đến Phuong Thụy gia chơi cũng ồn ào muốn dưới điền cây mạ, kết quả mỗi lần đều là bàn chân đụng vào đến hoàng bùn thủy liền lùi bước.

Lão đánh hắn ba là Bình Dương nào đó cục người đứng thứ hai, Phuong Thụy biết hắn không chịu được cái này tội. Liền hắn loại này không có bị khổ con ông cháu cha, cho dù có thể xuyên thật ương cũng một ngày xuyên không được mấy thốc, hắn đến trong ruộng đến mấy quyền trên chẳng khác nào làm chuyện vô ích. Bất quá Phuong Thụy hữu tâm để lão đánh ăn chút vị đắng, rờn rã hắn, để hắn trải nghiệm một thoáng cuộc hòa nhạt giữa trưa chân chính hăm ý, vì vậy kích hắn.

“Dựa vào, không phải xuyên cái ương sao, các ca sĩ liền không tin, đơn giản như vậy điểm sự còn làm không được.” Phuong Thụy kích tướng thành công, lão đánh không có nửa phần do dự, lưu bát cời giấy, bái đi âu phục, cuốn lên ống tay áo ống quần, một cước liền chuyển đến trong ruộng, kết quả đặt chân không nhẹ không nặng, tiên một mặt một thân nước bùn, khiến cho rất chật vật, lại để cho Phuong Thụy thật dừng lại: một trận cười nhạo.

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Địch Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Mã hoàng tiểu đan đạo

“Thắm, ngươi thu cái đồ đệ đi.” Lão đánh đi tới dư hồng anh bên cạnh, thành kính nói.

“Thu đồ đệ thì miễn đi, cây mạ rất đơn giản, thắm dạy ngươi chính là.” Dư hồng anh tiện tay đã nắm một trát ương mở ra, vui cười hơn hờ dỗi với lão đánh nói.

“Àn, cái kia thắm ngươi dạy ta.” Lão đánh cũng nắm quá một trát ương, học dư anh hồng động tác, có thể phí đi lão đại công phu cũng không mở ra duẩn xác hiệp thăng.

“Điều nói đây là kỹ thuật cao IQ cao hoạt, liền ngươi này tiểu dạng, làm sao làm được : khô đến đây!” Phương Thụy chưa bao giờ buông tha khứu lão đánh cơ hội.

Bị Phương Thụy liên tiếp coi thường, lão đánh giận, liền dứt khoát dùng sức trực tiếp xả đoạn duẩn xác hiệp thăng. Kết quả duẩn xác hiệp thăng là xả đứt đoạn mất, nhưng đồng thời cũng cắt đứt mười mấy cây mạ. Phương Thụy liền nhìn tay chân vụng về lão đánh trực tắc đầu, trong miệng nói mát không ngừng, tức giận đến lão đánh chỉ muốn dùng bìn đem Phương Thụy miệng tắc lại.

“Tiểu Cương, ngươi xem thắm là làm sao cây mạ.”

Đội được Phương Thụy cùng lão đánh chơi đùa đến gần đủ rồi, dư hồng anh liền bắt đầu giáo lão đánh cây mạ động tác cùng cần thiết phải chú ý địa phương. Một bên giải thích, một bên làm mẫu, nhiều lần dạy mấy lần, lão đánh cũng có thể căn cứ yếu lĩnh vòng vo mà đem ương cho xuyên đến nề bên trong.

Dư anh hồng thấy lão đánh động tác tuy quy tắc, nhưng cũng có thể đem ương xuyên trúng tuyến quy bên trong củ, liền xuyên chính mình ương đi tới, ai biết lão đánh vì là theo đuổi tốc độ, cắm vào cắm vào liền đi dạng, vài hàng ương xuyên hạ xuống, giống như hành long đi xà, cây cùng cây trong lúc đó khoảng cách cũng là lung ta lung tung, có có thể quá ô tô, có xe cút kít đều khó mà thông hành.

“Như thế nào, các ca sĩ xuyên còn có thể đi.” Lão đánh còn không tự biết, dương dương tự đắc về phía Phương Thụy khoe khoang.

Phương Thụy vừa mới bắt đầu cũng có lưu ý lão đánh xuyên ương, thấy vẫn được qua được, liền chuyên tâm xuyên chính mình ương đi tới, hiện tại kinh lão đánh một gọi, ngẩng đầu nhìn lên, Phương Thụy là vừa tức giận vừa buồn cười.

Lão đánh xuyên ương, khoảng thời gian trước hết không nói, then chốt là thâm sâu đến Diêm Vương dưới đáy đi tới, thiên lại hầu như cả cây ương đều muốn hiện lên đến rồi, liền tình hình này mười cây ương bên trong tất nhiên có ba, bốn cây muốn bỏ xuống, sau đó còn nặng hơn tàn bụ xuyên. Như vậy bụ lên ương đến so với trực tiếp cây mạ còn phiền phức, tiêu tốn thời gian càng nhiều.

Phương Thụy không trào phúng cũng không đã kích lão đánh, trực tiếp đem hân hướng về điện ở ngoài viện.

“Đi ra ngoài, đi ra ngoài, đừng quấy rối.”

“Cái gì, ta quấy rối?”

Lão đánh cuồng ngắt, các ca sĩ nhọc nhằn khổ sở trà giả, đôi lấy càng là đánh giá như vậy cùng đãi ngộ?

“Xin ngươi đừng quấy rối, lại xin ngươi đi ra ngoài.” Phương Thụy rất khách khí nói.

“Chờ chút, ngươi để các ca sĩ đi ra ngoài, thế nào cũng phải cho các ca sĩ câu nói đi.” Lão đánh oan ức đến muốn khóc a.

Phương Thụy làm như có thật trừng mắt hấn, “Ta có thể hay không nói lời mắng người?”

“Đương nhiên không thể.” Lão đánh trực tắc đầu.

“Vậy ta không lời nào để nói.”

Phương Thụy nhún vai một cái, quăng cú kinh điển mạng lưới danh ngôn, cúi đầu kể tục xuyên chính mình ương.

“Cái gì?” Lão đánh nghe vậy suýt chút nữa không tại chỗ ngã sấp xuống ở trong ruộng, Phương Thụy đối với hấn đã kích quá to lớn.

Lão đánh kinh ngạc mà nhìn mình kiệt tác lão một lát, cái này sao, cây cùng cây gian khoảng cách là có sai lầm cân xứng, là có xuyên đến tràn đầy đâm đến thiên, có thể điều này cũng không cái gì a, chờ mạ lớn rồi còn không như thường kết đạo tuệ? Dựa vào, chính mình liền thật có Phương Thụy tiểu tử kia nói không thể tả chứ? lão đánh tức giận bất bình nghĩ, lúc này hấn cảm giác được trên chân trái mơ hồ có chút đau khổ.

Cúi đầu vừa nhìn, nhìn thấy trên chân trái có cái đen thùi lùi đồ vật, đây là cái gì?

Lão đánh nghi hoặc, muốn dùng tay đem vật kia lấy xuống, có thể lão đánh nắm lấy vật kia, mềm nhũn.

Lão đánh buồn nôn nhất loại này không xương nhuyễn thể đồ vật, da đầu của hấn đều đã tê rần, cố nén, dùng sức một duệ, có thể cái kia hắc đồ vật lại

như điều dây thun như thế , có co dãn nha. hơn nữa nó vững vàng mà bám vào lão đánh trên đùi, tựa hồ nó trước sau hai đầu cũng đã quán tới chân trong bắp thịt.

Đây là? Mã hoàng!

Đây là trong ruộng Dracula! Lão đánh tuy rằng không thấy tận mắt loại này sống sờ sờ động vật nhuyển thể, nhưng hấn ở sách vở TV hình ảnh trên từng thấy a. Lão đánh kinh thiên động địa sáng hô một tiếng, lần này không cần Phương Thụy đuổi, hấn từ trong ruộng một bính cao ba thước, lấy trăm mét nỗ lực tốc độ đột nhiên hướng về bờ ruộng trên chạy đi, có vẻ như tốc độ kia Lưu Phi mọi người muốn bái phục chịu thua.

“Yêu, chúc mừng, trúng đầu a.” Phương Thụy vừa vui đầu cây mạ đi tới, cũng không rõ ràng tình huống, đi ra điền vừa nhìn lão đánh trên đùi mã hoàng, nguyên lai gia hỏa này quý kêu quý kêu là vì thế mà phát a, Phương Thụy cười trên ghẹo nói.

“Thụy , nhanh, nhanh giúp ta đem nó làm ra đến.” Lão đánh như cô gái như thế đối với động vật nhuyển thể có trời sinh cảm giác sợ hãi, huống chi này vẫn là điều hấp huyết mã hoàng, nghe nói chúng nó còn có thể theo mạch máu bò đến người trong thân thể đi, trên cơ thể người bên trong tán cảnh mở hiếp, kinh khủng đến mức nào a, lão đánh sợ đến trợn mắt : cái nhĩ đều đang run rẩy.

“Phi đến như cái cầu như thế, chẳng trách mã hoàng hội keng trên người.”

Phương Thụy rất không khẩu đức chế nhạo lão đánh, đồng thời ngồi xổm người xuống dùng tay nắm trụ mã hoàng thân thể, dùng sức lôi kéo, kéo. Lão đánh trên đùi nhất thời hiện ra một cái vòng tròn viên tiểu hổ máu, tiểu chú dòng máu nhắm ở ngoài mào, quái đáng sợ . Phương Thụy dùng mẫu thân mang tới trà đem vết thương xông tới trùng, lại chen chen vết thương, lại xông tới trùng, rất nhanh vết thương liền không chảy máu .

“Thụy , bị mã hoàng cắn không có sao chứ?” Lão đánh lại như cái bị thương hải tử, tội nghiệp mà nhìn về phía Phương Thụy.

“Có thể có chuyện gì! Nho nhỏ một cái mã hoàng, liền đem người dọa thành bộ này đạo đức, ta đều vì người cảm thấy mất mặt, sau đó đi ra ngoài đừng nói nhận thức ta.” Phương Thụy nhìn trong ngày thường điều vô dương oai, ngông cuồng tự đại lão đánh càng bởi vì một cái mã hoàng sợ đến như vậy, cảm thấy rất buồn cười.

Lão đánh vừa nghe không có chuyện gì, lại như uống TV mua sắm quảng cáo thảo luận một loại nào đó thần tử, một thoáng liền eo thẳng tắp , chân không mềm nhũn, trợn mắt : cái nhĩ không chiến , hấn đứng dậy, khí thế hùng hổ rêu rao lên muốn tìm tiểu mã hoàng tính sổ.

Mã hoàng bị Phương Thụy bỏ vào khô rần bờ ruộng trên, co lại thành thịt vô cùng một đoàn, lão đánh tìm tới nó, xả mảnh thảo Diệp từ bao vây lại nó, có thể dùng lực nắm lại nắm bắt từ nó, suất cũng quảng không chết nó, lão đánh dẫn vật nửa ngày tiểu mã hoàng không bị thương chút nào, Phương Thụy ở bên cạnh liền cười,“Người đây là cho nó xoa bóp từng gân cốt đi.”

Đối phó con vật nhỏ này lão đánh cũng thật là không chiêu, gãi gãi đầu hỏi Phương Thụy,“Vật này so với tiểu Cường còn ngoan cường, thụy người nói muốn như thế nào mới có thể giết chết nó.”

“Dùng hòa, dùng diêm đều được.” Phương Thụy ném cho lão đánh hai loại phương pháp, cây mạ đi tới.

Lão đánh đạt được diệu pháp, tìm chút lá khô cỏ khô, gọi giết cùng tiểu mã hoàng sang năm đòi nợ đi tới. Liền ruộng đồng bên trong có thêm đạo rất thú vị phong cảnh tuyến, một cái trâu cao ngựa lớn thanh niên, thiêu đốt đoàn đại hỏa, hấn một bên ở hỏa trên nướng món đồ gì, một bên miệng lầm bầm, như cái giò chân đại tiền tự .

Một cái Đại Hắc chó săn lại như cái theo đuôi tự , vây quanh hấn cùng hòa loanh quanh.

Dư anh hồng Phương Thụy nhìn đôi này : chuyện này đối với vai hề cười không ngừng.

Vừa giữa trưa, điền rốt cục lại chỉ còn dưới nửa phần không tới .

Dư anh hồng lần thứ hai sớm trở lại làm cơm.

Phương Rayleigh roi xuống đất xuyên xong cuối cùng một tra ương, cùng nhắc theo giày bít tất lão đánh sóng vai đi trở về, tiểu hắc lắc cái đuôi to thí diên thí diên theo sát .

“Thụy , tiểu tử người rất không trọng nghĩa a, cố ý kích ta dưới điền đi.” Lão đánh nghĩ vừa ương không xuyên mấy tra, còn bị mã hoàng cho cắn sự tình, trong lòng liền cảm giận khó bình.

“Thiệt thòi người còn không thấy ngại lại nói, ương xuyên không tốt cũng là thôi, dù sao người liền điểm ấy thông minh, không oán được người. Có thể dung mạo so với mã cao hơn nữa, so với trư còn phi, lại bị một cái mã hoàng dọa thành bộ dáng này, muốn ta là người a, đã sớm tìm khối đậu hũ đâm chết đi tới.” Phương Thụy một câu nói trực tiếp đem lão đánh đầy bụng bức tức cho chặn lại gắt gao .

Lão đánh rõ ràng chính mình vừa biểu hiện quá không nam tử hán khí khái , chỉ có thể tức giận đến gương mặt nhìn.

Chương 10: Huynh đệ tâm sự

Buổi trưa thức ăn rất phong phú.

Hành thái xào trứng gà, bên trong xanh miết, trong nhà thỏ trứng gà.

Thịt khô xào măng tây, bên trong măng tây, chính mình huân thịt khô.

Ngoài ra còn xào hai cái rau xanh, lấy một cái chén canh, cũng đều là chính mình bên trong món ăn.

Năm cái bát đặt tại trên bàn, nhiệt khí bốc lên, cả đồng gian nhà đều thơm.

Lão đánh ngồi ở bên cạnh bàn, tặc con người ở năm cái bát tới hồi du đãng, hần không ngừng mà co rúm mũi thở, yết ngum nước. Hần lại như một con thềm miêu đối mặt năm cái không cùng loại loại ngư, chính đang cân nhắc, là nên trước tiên đối với cá trắm cỏ dưới miệng, vẫn là trước tiên cắn cá chép đây?

Phuong Thụy giặt xong tay sang đây xem đến già đánh này đạo đức, liền cười nói, “Tiểu Cương đồng chí, xin người cầm miệng của người lại ba, duy trì thật khoảng cách, chớ đem ngum nước nhỏ đến trong bát.” Dư anh hồng cũng vừa làm xong vụn vật sự lại đây, nhìn lão đánh cũng cười nói, “Tiểu Cương, thăm này món ăn làm cho tùy ý chút, người chớ để ý.”

“Không ngại, không ngại, thăm người tay nghề này phi thường không được a, ta vinh hạnh còn đến không kịp, nơi nào còn có tâm tư chú ý.” Lão đánh vội vã tăng lên hần kẻ tham ăn bản tính, một mặt khiêm tốn.

“Người trước đây ăn được còn thiếu a, còn vinh hạnh đây, được rồi, nhanh lên một chút động chiếc đĩa đi, thấy thì thấy không no.” Dư anh hồng thú đạo, ngồi ở bên bàn, cầm chiếc đĩa gấp khối hành thái xào trứng đến già đánh trong bát, “Nêm thử, xem mùi vị bên trong không trứng.”

“Không cần thường ta cũng biết, một chữ, bên trong!” Lão đánh lớn miệng khả khả cười không ngừng, cấp lên hành thái trứng khối, phóng tới trong miệng một tước, nhất thời miệng đầy trứng gà hành thái tiên vị, mùi vị tuyệt . Ăn nữa cái khác món ăn, cũng là ngon cực kỳ.

Bữa cơm trưa ở tiếng cười nói bên trong kết thúc, lão đánh ăn được hô to đã nghiền, vỗ tròn vo cái bụng, hung hăng khen dư anh hồng trù nghệ được, trực la hét muốn xin nạng đi trong tủ lâu của chính mình chương chúc, chuyên môn làm hương thỏ đặc sắc ăn sáng.

Dư anh hồng cười khéo léo từ chối lão đánh mời, thu thập bát đĩa tẩy đi .

Hai huynh đệ liền từng người chuyển điều ghế trúc, đi ra nhà chính đến dưới cây liễu tán gẫu.

Giữa trưa ánh mặt trời rất nhu hòa, xuyên thấu qua xanh tươi cảnh liễu cảnh khích, ấm áp kéo dài sải ở trên thân thể người.

Lão đánh đưa cho điều thuốc cho Phuong Thụy, Phuong Thụy vung vung tay từ chối, lão đánh cũng không miễn cưỡng, tự mình đánh lửa đốt, rất là chính kinh nhi tám kinh đối Phuong Thụy đạo, “Thụy , người mẹ tay nghề thật sự không thể chê a, người cùng với nàng hãy nói một chút đi ta từ lâu sự, ta cho nàng mười cái điểm kỹ thuật cổ phần.”

Phuong Thụy bè đi rề : cái cảnh liễu ở trên tay đùa bỡn, ý tứ sâu xa địa đạo, “Có thứ làm như một loại ham muốn hứng thú, làm lên rất hăng hái, chỉ khi nào trở thành nghề nghiệp, trở thành mưu sinh mưu lợi thủ đoạn, nó đem mất đi nguyên bản lạc thú. Ta mẹ tính tình ta biết, vì lẽ đó lão đánh việc này, chớ miễn cưỡng cũng đừng tiếp tục đề.”

Lão đánh than thở, “Vậy thì thật là đáng tiếc a.....”

Lão đánh hít một hơi thuốc lại nói, “Đúng rồi, nghe nói người ở bên ngoài sống đến mức cũng không như ý, người còn ra đi không?”

“Ta dự định ở nhà đợi một thời gian ngắn.” Nói chuyện gian không, Phuong Thụy đem cảnh liễu chu toàn đẹp để quyền hoàn, thuận lợi đái ở nằm ở bên cạnh tiểu hắc trên đầu, tiểu hắc ghen ngào thanh, liếm liếm Phuong Thụy tay.

“Trong nhà có kiếm tiền con đường sao?” Lão đánh gây gây khối bại.

“Bộ chút ngư, nắm bắt điểm lươn, làm thí điểm ếch, xà cái gì , một tháng hần là cũng có thể làm cái ngàn thanh hai ngàn đồng tiền.” Phuong Thụy nói cũng đúng là chính mình dự định, làm nuôi trồng trồng những này, tài chính ngắn hạn không cách nào hấp lại, nếu như mình không có mặt khác kinh tế

khởi nguồn, làm lên sự đến trong lòng khẳng định không vững vàng.

“Bất cá thiện nắm bắt oa xà những này, làm vui đùa một chút có thể, nhưng tuyệt đối không phải kế hoạch lâu dài.” Lão đánh hồ hững cười nói, trước đây hẳn cũng không thiếu cùng Phương Thụy đi mua bán lại những chuyện này, liền cảm thấy chơi rất vui rất thú vị .

“Kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, kế hoạch lâu dài không có, gần chút thời kì bên trong, ta nghĩ trước tiên làm chút vật gì các loại, lại dưỡng chút gì.” Phương Thụy sắc mặt bình tĩnh nói.

“Làm trồng nuôi trồng này điều phương pháp không sai, tuyền đúng rồi hạng mục có thể kiếm được tiền, nhưng việc này vừa được nắm chắc thị trường mạch đập, giới vị a, nguồn tiêu thụ a chờ chút, điểm ấy cực kì trọng yếu; Hai còn phải nhìn bầu trời ăn cơm, này cũng chỉ có thể khấn cầu cầu xin . Ngoài ra, làm những chuyện này rất khổ cực, nguy hiểm áp lực cũng khá lớn, không có nhất định trong lòng năng lực chịu đựng, tốt nhất không muốn làm.....” Lão đánh phân tích lên còn rất có gạch giả phong phạm

“Những này ta đều cân nhắc qua, trước tập trung vào sẽ không lớn, quy mô nhỏ thử xem, trước tiên vượt tầng đá qua sông đi, cho dù thiệt thòi cũng không nhiều, chờ quen thuộc lại hướng về lớn hơn làm.” Trên thực tế Phương Thụy hiện tại suy nghĩ bên trong, kiếm tiền đã là thứ yếu, then chốt là muốn xem trồng nuôi trồng có thể tăng thêm bao nhiêu năng lượng trị.

“Nữ sợ gả sai lang, nam sợ nhập sai hành, ngoại trừ trồng nuôi trồng ở ngoài, có hay không nghĩ tới làm điểm những cái khác?” Lão đánh cũng không coi trọng Phương Thụy ở nhà làm những này, trên thực tế làm nuôi trồng cùng trồng thành công người xác thực không nhiều, kiếm bộn phát càn là số ít, đương nhiên, lão đánh nếu như biết Phương Thụy trong thần thức nắm giữ đến từ n vạn năm sau hệ không gian thống, hẳn nhất định sẽ nâng hai tay lại nâng hai chân tán thành.

“Không nghĩ, cũng không muốn nghĩ.” Cầm rẽ nông thôn nông dân, nuôi trồng cùng trồng hầu như là đường ra duy nhất, Phương Thụy không muốn lại đi bất kỳ trong thành thị trà trộn, hẳn không có lựa chọn nào khác, hưởng chi hiện tại lại có màu xanh lục tương lai.

“Cũng được, người ở ở nông thôn làm trồng nuôi trồng, ta ở trong thành mở tửu lâu, huynh đệ chúng ta cũng coi như là ở đồng nhất điều chiến tuyến lên, chúng ta đồng lòng nỗ lực, hay là cũng có thể xỏ ra mảnh ngày tới.” Lão đánh thật dài ói ra điều thuốc, ném xuống cuống thuốc lá.

Lão đánh biết trong thôn người muốn ở trong ruộng, quyền lan bên trong bào ra phiên thiên địa , độ khó cũng không thể so ở bên ngoài thành phố lớn bên trong ở trần dốc sức làm cơ hội thành công thấp, lão đánh là chân tâm muốn kéo huynh đệ một cái. Kỳ thực lão đánh sớm đã có kéo Phương Thụy đi tửu lâu, đồng thời làm chút gì tâm tư, bất quá lão đánh hiểu rõ Phương Thụy tính tình, rất quật cường rất cốt khí, dễ dàng không chấp nhận người khác trợ giúp, bất luận người nào .

Vì lẽ đó lão đánh thì có xin mời dư anh hồng đi tửu lâu kế hoạch, như vậy đối với mình tửu lâu hữu ích, cũng coi như gián tiếp giúp Phương Thụy. Ai biết dư anh hồng tính tình cùng Phương Thụy là như thế , điều này làm cho lão đánh không còn triệt.

“Được rồi, lão đánh nói một chút chính người đi.” Phương Thụy không muốn lại xả chính mình này điểm chuyện hư hỏng.

“Ta a, ngoại trừ bụng căng lớn hơn, rút ngắn , cái khác vẫn là như cũ.” Lão đánh vỗ vỗ cái bụng cười khổ nói.

“Cái này chỉ có thể oán chính người, tửu lâu chuyện làm ăn thế nào?” Phương Thụy không biểu hiện đồng tình.

“Hiện tại ăn uống ngành nghề cạnh tranh kịch liệt, chỉ có nhuyển thực lực cùng khoẻ mạnh lực gồm nhiều mặt mới có thể phát triển lớn mạnh, chỉ đủ trong đó như thế , liền duy trì cái tại chỗ đập bước đi. tửu lâu của ta cũng không đặc sắc, bảng hiệu món ăn cũng là hàng thông thường, nhà ai cũng có thể làm, khoẻ mạnh lực thực sự qua loa, nếu không là dựa vào cha ta quan hệ, đã sớm đóng cửa .”

Nói đến đây cái vấn đề, lão đánh rất khổ não, hẳn cũng không phải cái an với hiện trạng người, hẳn lại càng không yêu thích người khác cho rằng hẳn là dựa vào phụ thân quan hệ mới miễn cưỡng làm điểm sự. Lão đánh rất muốn oanh oanh liệt liệt ở ăn uống giới xông ra cái thành tựu đến, bất đắc dĩ đã ném thử mọi phương diện, đều là dừng lại không trước.

Lão đánh nước miếng văng tung tóe, bắt đầu hướng về Phương Thụy đại kể khổ, đại đàm hoài bão. Phương Thụy lắng lắng mà nghe, suy nghĩ mình có thể ở đâu cái phương diện cho huynh đệ một ít trợ lực. Kinh tế? Chính mình cùng lắm. Tốt một chút , tạm thời vẫn không có. Nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thể hi vọng màu xanh lục tương lai .

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Đích Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Mua kê tử

Xuân canh có một kết thúc, làm lụng trọng tâm từ trong ruộng chuyển tới trên đất.

bên trong chủ yếu liền loại chút khoai lang đậu phộng đậu nành bắp ngô các loại rau dưa cái gì , đều là cho chính mình người hoặc súc dùng ăn, cũng không dựa vào chúng nó trực tiếp kiếm tiền.

Phương Thụy gia thổ không nhiều, hơn nữa phần lớn đã gieo vào các loại cây nông nghiệp, liền hẳn có thời gian dài đến cân nhắc chính mình ở quê hương phát triển con đường. Phương Thụy quyết định đem trồng trước đó để một bên, dù sao Bình Dương thổ nhượng cùng khí hậu chỉ thích hợp loại bản địa một ít thứ không đáng tiền, làm lên cũng không quá bất cân nghĩa.

Vẫn là trước tiên nắm bắt chút kê từ đến đường đường đi, hiện tại mọi người không phải đều đang đeo đuổi màu xanh lục không ô nhiễm thực phẩm thiên nhiên sao, ta hay dùng nguyên thủy nhất phương pháp đến đường, chất lượng như vậy quá cứng rắn, nguồn tiêu thụ liền không cần sầu , hơn nữa giá tiền còn có thể đi tới.

Nghĩ đến tức làm, đây là Phương Thụy vẫn thừa hành chuẩn tắc.

Gian nhà mặt sau có vài mẫu rừng trúc, Phương Thụy gánh cái cuốc cùng dao bở củi đem trong rừng trúc lưng ta lưng tung bụi gai từng cho thanh lý một lần, cỏ dại liền mọc kè , dù sao phải có thảo mới có trùng, có sâu kê khanh khách môn thì có tới dinh dưỡng tới màu xanh lục đồ ăn.

Phạt một chút bé nhỏ nam trúc, dùng dao bở củi mổ xẻ thành một cái một cái, lấy trúc khi (làm) trụ, dùng nan vi ra một cái cao hơn hai mét ly ba. Lại đang cách gian nhà gần nhất ly ba bên trong góc, dùng gậy trúc đập cái túp lều, đây là cung kê khanh khách môn nghỉ ngơi dùng .

Hết ngày dài lại đêm thâu làm tốt những chuyện này, bỏ ra ba ngày công phu.

Sân bãi sửa lại , Phương Thụy không ngừng không nghỉ đi tới trên trần áp trường.

Dư anh hồng là kiến nghị Phương Thụy đi sân nuôi gà mua một cân khoảng chừng : trái phải ấu kê, tốt như vậy dưỡng, kê cũng dài đến nhanh, rất nhiều chuyên môn làm thổ kê nuôi trồng người chính là như vậy dưỡng . nhưng Phương Thụy vẫn là lựa chọn từ kê từ bắt đầu dưỡng, như vậy thành tài kê mới là trăm phần trăm thổ kê ư.

Tiểu cổ trần kinh tế cũng không phát đạt, trong trần tâm liền một cái loang loang lỗ lỗ xin xắn đường cái, bên cạnh hai hàng cao thấp bất bình nhà dân, nhà dân lâu một hay dùng tới làm cửa hàng, cũng là hi hi tán tán . Phương Thụy hiện nay vô tâm quan tâm những này, thông qua hỏi dò, biết được phụ cận có hai nhà áp trường, trước tiên đi tới gần một nhà.

Nhà này áp trường tên là uơm giống, diện tích mấy chục mẫu, là tiểu cổ trần phạm vi chừng mười cái trần đều mấy đến áp căn cứ. Uơm giống các loại gà vịt nga miêu từ không thiếu gì cả, còn áp chim trĩ, gà rừng, thậm chí khách hàng cần, nó còn có thể trợ giúp áp chim công miêu từ.

Phương Thụy đi vào, áp trường lão tổng kim thường thư vừa vặn ở, hẳn vương vấn thủy một thân sạch sẽ quần áo thể dục, tuy không phải cái gì hàng hiệu, nhưng ăn mặc cũng còn thể diện, đặc biệt là Phương Thụy mảy kiếm như mực, hai mắt 炯炯炯炯, rất là có mấy phần dương cương thành thực khí chất, kim thường thư trông mặt mà bắt hình dong liền đem Phương Thụy xem là có vài đồng tiền người, liền ở lão tổng trong phòng làm việc tự mình tiếp đón hẳn.

“Lão đệ là muốn mua chút kê từ, vịt từ, vẫn là nga từ, vẫn là mua chút những cái khác? Muốn mua bao nhiêu?” Kim thường thư đưa lên một nén hương, nụ cười đáng yêu đối Phương Thụy nói rằng, hẳn hơn ba mươi tuổi, một thân thịt mỡ bụng phệ, hai tay ngón giữa ngón áp út các mang cái vàng óng ánh nhẵn, trên cổ còng là mang theo điều không lồ hoàng kim dây chuyền, một bộ bạo phát phò sắc mặt.

“Ta nghĩ mua một ít kê, không biết lão bản người nơi này giá tiền là bao nhiêu?” Phương Thụy xua tay khéo léo từ chối đối phương yên, cũng hướng kim thường thư cười nói.

“Con gà con tể a, hoàng vũ lục xác gà để mua 1,000 con hai năm khối, 2,000 con hai khối ba, 5,000 con hai khối một, hơn vạn chính là hai khối. Hắc Vũ lục xác trứng một ngàn là hai khối tám, 2,000 con là hai khối sáu, năm ngàn trở lên nhưng là hai khối bốn, hơn vạn chính là hai khối hai.....” Kim thường thư nhiệt tình mà lại thao thao bất tuyệt về phía Phương Thụy giới thiệu , cuối cùng cười híp mắt hỏi Phương Thụy,“Lão đệ người muốn mua người nào giống, bao nhiêu chỉ?”

Hoá ra mập mạp này là đem mình cho khi (làm) khách hàng lớn a, hẳn nếu như biết mình chỉ mua 100 con kê từ, sẽ làm ra ra sao phản ứng đây? Phương Thụy nghe được một cái trần hắc tuyến, duỗi ra một đầu ngón tay,“Ta mua trước 100 con Hắc Vũ .”

Nghe được con số này, kim thường thư nụ cười trên mặt hơi ngưng lại, trừng mắt chuông đồng đại con người nhìn Phương Thụy, sờ sờ dài rộng gậy và nhĩ,“ Bao nhiêu? 100 con? Người chắc chắn chứ?”

Đối phương sắc mặt biến hóa ngược lại cũng ở Phương Thụy trong dự liệu, nhân tính sao, bất biến mới là lạ đây, Phương Thụy biết đối phương xem thường chính mình này bút bán lẻ, Phương Thụy cảm thấy cũng không cái gọi là, nguyện bán liền mua, không thoải mái liền dẹp đi, cười cợt, hồ hững nói rằng,“100 con là tạm thời , chờ quen thuộc phương pháp, đem nuôi trồng tình cảnh làm lớn hơn, sau đó số lượng nhất định sẽ hướng về trên tăng lên.”

“100 con, cũng có thể a, mười đồng tiền một con, chắc giá!” Kim thường thư đùa bỡn bắt tay trên nhẵn, lại là cười híp mắt nhìn Phương Thụy, bắt quá

lúc này cười nhiệt tình không lại, tất cả đều là châm biếm.

“VẬY coi như ta chưa từng tới.” Phương Thụy không ngờ tới này áp trường ông chủ sẽ nói ra loại này không tổ đường đến, bị kích đến tức giận hoành thoán, bất quá Phương Thụy rất tốt mà đã khống chế tâm tình của chính mình, đứng dậy rồi đi. Đi ra áp trường, quay đầu lại liếc nhìn uôm giống tấm chiếu bài này, Phương Thụy hừ lạnh một tiếng, năm năm quyền, sớm muộn có một ngày, ta sẽ để người quỳ xuống để van cầu muốn miễn phí đem kê miếu đưa cho ta .

Hỏi hạ bộ kính, Phương Thụy đi tới vị trí hẻo lánh một nhà khác áp trường.

Nhà này áp trường nói là bãi, kỳ thực chính là một cái lều mấy gian phòng, đơn sơ đến liên cái tên đều không có. Phương Thụy ở bên ngoài nhìn mấy lần, rất thất vọng, quên đi, hay là đi chỗ khác mua đi. Phương Thụy xoay người đã nghĩ rồi đi, một thanh âm gọi lại hắn, “Ông chủ là muốn mua mâm sao?” Một cái Bình Dương lân điệu, là cái giọng cô gái.

Phương Thụy quay người lại, nhìn nữ hài.

Nữ hài ăn diện rất nông thôn, trên người in hoa ô vuông ngắn tay sam, hạ thân vải thô thanh khổ, trên chân một đôi đế giày vải, trát hai cái đen thui bánh quai chèo mái tóc, trên đầu còn bọc lại khối mặt cân, trên mặt da thịt hơi ngăm đen, có vẻ rất khỏe mạnh. Lông mày của nàng như liễu, con mắt rất sáng, hàm răng rất trắng, cười lên hai gò má còn có hai cái lúm đồng tiền nhỏ, tuy không phải rất đẹp, nhưng tuyệt đối nài xem.

Nữ hài va vào Phương Thụy ánh mắt, nàng không ngờ tới Phương Thụy là cái tuổi cùng mình xấp xỉ suýt oa oa, nhất thời có vẻ hơi quần bách, cúi đầu giảo lâm bắt tay ngón tay.

“Người là lão bản của nơi này?” Phương Thụy hoặc hỏi.

“Là, xem như là, nhà này áp phòng là nhà ta mở.” Nữ hài liếc nhìn Phương Thụy, lại cúi đầu, có vẻ hơi thẹn thùng, âm thanh cũng nhỏ rất nhiều, “Lão bản người có phải là muốn mua mâm?”

“Ta nghĩ mua 100 con kê từ, người nơi này có bán hay không?” Phương Thụy hỏi.

“100 con a, bán, bán, người đi theo ta đi.” Nữ hài hướng Phương Thụy cười cợt, dưới ánh mặt trời hàm răng thước ánh bạc, rất có lực xuyên thấu. Phương Thụy tâm không nhin được rung động dưới, tinh thần hoảng dưới, lập tức theo nữ hài tiến vào lều.

Lều bên trong có mấy trăm con lông bù xù con gà con, kê từ môn có đen hoàng, còn có số ít màu trắng, chúng nó rất có sức sống, nhìn thấy người lại đây cũng không sợ, hãy còn lú ra lú rú mở trên đất tự liêu, rất náo nhiệt.

Phương Thụy hỏi giá tiền, dĩ nhiên là uôm giống áp trường mua được một vạn con giá cả, Phương Thụy thăm mắng tên béo đáng chết kia đủ đen, còn muốn coi chính mình là kẻ ngốc tể.

Ở nữ hài chỉ đạo dưới, Phương Thụy chọn 100 con đủ loại cánh chim kê từ, nữ hài cung cấp hai cái trái qua đặc thù gia công đại hộp giấy, đem kê từ xếp vào, Phương Thụy trả tiền, nữ hài lại tỉ mỉ dạy rất nhiều cho gà ăn bí quyết cùng cần phải chú ý sự hạng cho Phương Thụy, Phương Thụy chân thành hướng cô bé nói tạ, liền đi ra ngoài.

Nhìn Phương Thụy dần đi xa đi bóng lưng, nữ hài há mồm muốn la trự hắn, vẫn còn là không gọi ra, mãi đến tận Phương Thụy thân ảnh biến mất ở cây mấy lộ chuyển hướng nơi, nữ hài mới thất vọng mất mát trở về lều bên trong, trong lòng nàng lạng lẽ nghĩ, hắn còn có thể trở lại sao?

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Đích Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Năng lượng trị trên diện rộng tăng trưởng

Ở trên trấn lại mua một ít kê tự liêu, tuy nói muốn làm thuần thổ kê đến đường, có thể con gà con áp đi ra ở áp giữa trường vẫn là ăn tự liêu, đột nhiên cho ăn những thứ khác cho nó ăn, nó nhất định sẽ không thích ứng.

Lại như trẻ con sinh ra vẫn ăn sữa, quyết định phải cho hắn cai sữa là như thế, không thể một thoáng liền không cho hắn nài uống, mà là từng điểm từng điểm giảm thiểu mỗi ngày bú sữa mẹ lượng, dùng cái khác tỷ như chúc, cháo, canh thịt com chờ từng bước từng bước thay thế được, chờ có một cái tiếp thu cũng quá trình thích ứng, nài cũng là cất thành .

Một đường gian khổ về đến nhà, ở phía sau ốc trong rừng trúc đem kê từ môn từ chỉ trong rương thả ra, những này tròn vo, lông bù xù tiểu từ khả năng là ở nhỏ hẹp trong phòng nuôi nhốt lâu duyên có, nhất thời còn không quen thuộc, đều là rứt đầu rứt cổ sững sờ mà nhìn mảnh này mới mê thiên địa, phảng phất chưa từng thấy quen mặt lưu mỡ mỡ tiến vào đại quan viên.

Dần dần chúng nó lá gan trở lên lớn lên, như cái tiểu lão đầu như thế bước chậm chậm bước chân, nơi này nhìn nhìn nơi đó nhìn một cái, dùng móng vuốt bái bái trên đất bùn đất, dùng ướm mỡ mỡ trong bụi cỏ sâu nhỏ, đợi chúng nó rõ ràng vùng thế giới này so với chúng nó đã từng ở lại thiên địa hoàn cảnh tốt hơn vô số lần thì, chúng nó rất là vui mừng, rất nhanh riu ra riu rít liền rùm beng vỡ lẽ ra.

Con gà con môn rất nhanh thích vùng không gian này rộng lớn, không khí mới mẻ, tự do tự tại rừng trúc quê hương, bướng bỉnh cùng hiếu kỳ thiên tính cũng là lộ ra, to lớn trong rừng trúc, rất nhanh sẽ không nhìn thấy mấy con gà từ hình bóng, chỉ nghe được một mảnh tức tra thanh, phồng chùng đều là xuyên trong bụi cỏ chơi đùa nô đùa đi tới.

Nhìn sức sống mười phần kê từ môn, Phương Thụy nở nụ cười.

Ở cổ ý cả bình trên đất trống gần chút tự liệu, lại trở về trong phòng yếu chút nát tan mét vẩy lên, tiếp theo đem chuyên môn cho gà ăn mấy cái ẩm nước chứa đầy nước, phân tán phóng tới trong rừng trúc, làm tốt những này, Phương Thụy mở ra màu xanh lục tương lai hệ thống.

“Xin hỏi mỹ nữ, hệ thống bây giờ có thể lượng trị là bao nhiêu?” Cho dù mỗi ngày đều hỏi hệ thống cái vấn đề này, lần thứ hai hỏi thì Phương Thụy vẫn là có vẻ cấp thiết.

“Hiện tại hệ thống năng lượng trị giá là 992,000 cả.” Hệ thống bên trong tự nhiên tiên âm vui tươi trả lời.

“992,000 cả? Chính là nói ngày hôm qua đến hiện tại tăng trưởng hơn sáu ngàn?” Nghe được hệ thống báo ra con số này, Phương Thụy ức chế không được kích động, liên tục nhiều ngày cho dù mình mệt mỏi từ luy hoạt, nhiều nhất một ngày cũng là tăng trưởng hơn 170 năng lượng trị, hiện tại một thoáng liền tăng trưởng hơn sáu ngàn năng lượng trị, điều này làm cho sớm đã có chút nản lòng thoái chí Phương Thụy làm sao có thể không kích động.

“Đúng, ngày hôm qua đến hiện tại tăng trưởng 6,815 điểm năng lượng trị.” Hệ thống lần thứ hai trả lời.

Nghe được hệ thống lại một lần nữa khẳng định trả lời, Phương Thụy ngược nhìn bầu trời trong xanh cảm song quyền, khoe miệng nhưng là một cười khúc khích, ha ha, anh em cuối cùng cũng coi như nhìn thấy tiến vào màu xanh lục tương lai cái này thần huyền không gian ánh rạng đồng! Cái này ngưng bxx không gian đến cùng có khả năng chút gì, da trâu đến trình độ gì đây? thật sự thật chờ mong nha.....

Tiến vào ‘Italy ngân hàng kiểm tiền’ Phương Thụy bắt đầu cân nhắc, chính mình lúc này mới mua 100 con con gà con, hệ thống trị liền tăng trưởng gần bảy ngàn, nếu như một lần mua cái hơn một vạn con trở về, cái kia chẳng phải là một thoáng liền đem hệ thống khiếm trái chống đỡ thành, như vậy không gian là có thể sử dụng.

Ý nghĩ này để Phương Thụy ăn Viagra như thế hưng phấn, chính châm chọc thế nào biến thành hành động thì, hệ thống lúc này đột nhiên nói, “Người sử dụng không thể như này làm bậy, như vậy liều lĩnh!”

“Tại sao?” Làm bậy? Liều lĩnh? Hệ thống như phủ đầu nước lạnh, Phương Thụy tỉnh táo lại.

“Người sử dụng quên hệ thống năng lượng trị tăng trưởng cùng người nuôi trồng đối tượng sống suất, sinh trưởng tốc độ, trưởng thành chất lượng là thành tỉ lệ thuận sao? người sử dụng quên hệ thống này một triệu trái là làm sao khiếm sao?” Tự nhiên tiên âm nhắc nhở, lời nói nghiêm khắc, âm thanh như trước vui tươi.

Cái kia xương trắng on ôn khủng bố không gian hình ảnh bỗng hiện lên trước mắt, Phương Thụy vỗ đầu một cái, hoàn toàn tỉnh ngộ, hệ thống nói rất đúng, chính mình hiện tại một không tài chính hai không kinh nghiệm, tùy tiện mua nhiều như vậy kê trở về nuôi nấng, dưỡng cho tốt cũng là thôi, nếu như đường không tốt thậm chí xuất hiện rất nhiều tử vong tình hình, vậy coi như muốn hỏng việc, làm không cần thận hệ thống năng lượng khiếm trái có thể so với hiện tại còn cực, đến lúc đó chính mình cũng chỉ có khóc phẫn.

May mà vừa chính mình không có đóng hệ thống, nó nhắc nhở đến thật đúng lúc, không cho phép chính mình hiện tại vẫn đúng là vay tiền mua con gà con đi tới. Phương Thụy từ khi thất vọng sau, lần thứ nhất đối với hệ thống có ý lại cảm, “Vậy ta đón lấy phải nên làm như thế nào?” Hệ thống trả lời, “tiếp đó, đem người nên làm làm tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Dịch Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Lâm muội muội tiến vào đại quan viên

Con gà con hoàn toàn thích ứng rừng trúc sinh hoạt, cũng không ăn nữa tự liêu, chúng nó du dương tự tại, vui sướng khỏe mạnh trưởng thành .

Mất thấy những này lông bù xù tiêu bất điểm cái đầu dần dần trường cao, cánh chim dần dần đầy đặn, Phương Thụy nhìn ở trong mắt hi ở trong lòng. Nhất lăm cho Phương Thụy vui mừng vẫn là hệ thống năng lượng trị mỗi ngày cho dù cái gì đều không làm, cũng có thể tăng trưởng cái bầy, tám trăm điểm.

Mọi việc tận như nhân ý.

Phương Thụy nghe xong hệ thống kiến nghị, gần đây bên trong cũng không có ý định dưỡng nhóm thứ hai kê, cũng không có ý định dưỡng những thứ khác, hoặc loại chút gì. Nam phiêu năm năm này, Phương Thụy cũng xác thực không tồn đến tiền, mà mỗi ngày muốn ăn muốn dùng muốn chi, không có kinh tế khởi nguồn khẳng định là không thể thực hiện được .

Là thời điểm nên tránh chút tiền .

Bầu trời này ngo, Phương Thụy thay đổi thân áo đuôi ngắn khổ, đeo cái mũ rom, công trúc giỏ cá , chuẩn bị đến điền lũng bên trong đi bắt lươn. Đang chuẩn bị khi ra cửa, Phương Thụy nhìn thấy phía trước một chiếc Yamaha xe gắn máy hướng chính mình lái tới.

Lái xe chính là lão đánh, phía sau của hắn còn ngồi cái nhuộm một con mái tóc màu vàng cô gái, bắt quá nữ hài cũng không ôm lão đánh thùng nước eo, chỉ là nắm bắt hần góc áo.

Xe gắn máy mở ra Phương Thụy trước phòng xinăng bình bên trong, lão đánh vừa xuống xe nhìn một thân trang bị Phương Thụy, liền lạng lẽ cười đạo,“Thụy ngươi đây là muốn đi làm sao? trao ngư? Vẫn là nắm bắt lươn? Hắc, xem ra anh em tới đúng lúc.” Lão đánh nói lại chỉ vào Phương Thụy, nghiêng đầu đối với bên người nữ hài giới thiệu nói,“Thụy , ta anh em, huynh đệ tốt nhất!”

“Ngươi chính là thụy a, hắc, lão nghe được mới vừa tên Béo nhắc lên ngươi.”

Nữ hài ngũ quan rất tinh xảo, hóa nhạt trang nàng hơi có chút dung nhan cùng khí chất, đặc biệt là một thân bó sát người ngư tử y phục, đem nàng cao gầy làm tức giận vốc người hoàn toàn cho làm nổi bật lên đến, nàng vuốt vuốt cái trán tóc, cười hi hi mà nhìn về phía Phương Thụy, đuổi ra nộn hạnh giống như tay đến,“Ta tên lâm Fanfan, rất hân hạnh được biết ngươi.”

“Ha ha, cũng rất hân hạnh được biết ngươi.” Phương Thụy cũng đưa tay ra đến cùng lâm Fanfan cầm.

Lâm Fanfan cùng Phương Thụy đơn giản nhận thức dưới sau, liền đem ánh mắt chuyển qua Phương Thụy gia thổ gạch ốc trên, nàng cực kỳ cảm thấy hứng thú đi tới, bằng tiêu xảo màu trắng bóp đầm bên trong lấy điện thoại di động ra đến, một mặt chụp ảnh một mặt tấm tắc lấy làm kỳ lạ,“Này gian nhà thật là đủ cổ lão , xem này xà nhà cùng mái ngói, hẳn là Mao gia gia thời đại kiến đi, hi hi, thật là đủ hoài cựu .”

Lâm Fanfan đối với lão trong phòng món đồ gì đều thật tò mò, nơi này nhìn nhìn nơi đó sờ sờ.

“Ồ, vật này là bồn đi, làm bằng gỗ ? Chậu gỗ!..... Này chậu gỗ bên trong có thanh đao, đây là cái gì đao, đao cầu sao? dùng để chặt trư thảo Oa, này lại là cái gì? Lớn như vậy một cái đĩa quay, còn có nhiều như vậy mảnh tấm ván gỗ chế lá cây, là máy xay gió ư..... Còn có, cái này là đấu bông, cái này là áo tơi, cái này là liềm đao..... Cái này là cái cuốc, làm sao những này cái cuốc đều không giống chứ, này ba cái xoa lại là cái gì cái cuốc đây?”

Lâm Fanfan ngồi xổm ở một cái đào thổ tam xoa cuốc trước liền suy tư mở ra, hiển nhiên nàng vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy loại này cái cuốc.

“Thế nào?” Lão đánh liền liếc nhìn hiếu kỳ Bảo Bảo giống như lâm Fanfan, đối Phương Thụy nhủ mảy.

“Không sai, rất hoạt bát , tiểu tử ngươi cái nào thời điểm cầm đồ .” Phương Thụy cười nhạt một tiếng nói.

“Giao du có một quãng thời gian , bắt quá.....” Lão đánh lại liếc nhìn mắt lâm Fanfan, gãi đầu ngượng ngừng cười cợt.

“Còn không quyền rũ tới tay?” Phương Thụy xem lão đánh vẻ mặt, cũng là rõ ràng cái thất thất bát bát.

“Là, là còn kém chút hòa hâu.”

“Ta xem này lâm Fanfan rất tốt , thêm đem kính, anh em ủng hộ ngươi.”

“Chống đỡ đó là tất yếu..... Đúng rồi, thụy ngươi thật cảm thấy Fanfan không sai sao?” Lão đánh đột nhiên nghiêm túc nói.

“Cho ta cảm giác đầu tiên cũng không tệ lắm.” Phương Thụy cũng là nghiêm túc nói.

“Ta mẹ cũng nói Fanfan rất tốt , gọi ta dù như thế nào đều muốn bắt dưới, chỉ là.....” Lão đánh lộ ra cười khổ.

“Chỉ là cái gì? Có khó khăn?”

“Lâm Fanfan cha hấn là Bình Dương phó chủ tịch thường vụ, mà cha ta chỉ là một cái cục phó, cấp bậc này kém lắm.” Lão đánh là thật sự yêu thích lâm Fanfan, ba mẹ hấn cũng rất chống đỡ hấn, nhưng lâm Fanfan tựa hồ đối với lão đánh không thể nào điện báo, nếu không thì điện thì điện đuổi mấy năm, sao liền còn không bắt được đây?

Phương Thụy nhìn lão đánh cười lạnh một tiếng, “Đều niên đại nào, còn chú ý môn đăng hộ đối sao? nếu như dựa theo lão đánh người loại này quan niệm, anh em ta một không bằng cấp hai không có năng lực, nhà ở ở ở nông thôn, vẫn là nghèo rớt mùng tơi, đời này còn chỉ có thể đánh độc thân.”

Lão đánh hướng Phương Thụy lườm một cái, “Chớ đem tự mình nói đến không đáng giá một đồng, thủy ưu thế của người mình bày rồi, anh em nếu là có người này tương mạo cùng thân thể, này lâm Fanfan còn không là tới tập chung bắt sự tình..... Được rồi, không đề cập tới này tra, cảm tình chuyện như vậy cũng cường cầu không đến, vẫn là thuận theo tự nhiên đi.”

Hai huynh đệ tán gẫu đương lúc, lâm Fanfan đã ở trong hành lang nghiên cứu một lần lại đây, trên đầu nàng còn mang đỉnh đầu bông, tay phải cầm đem liêm đao, vai trái trên gánh đem cái cuốc, rất buồn cười một bộ đáng vẽ. Nàng thẳng hướng lão đánh ồn ào, “Cho ăn, mới vừa tên Béo, hình dạng ta thể này như không giống cái nông dân?”

Lão đánh biết lâm Fanfan đối với nông thôn sinh hoạt rất ngóng trông, bèn cười lấy lòng tiến lên, “Như, rất giống!”

“Rất giống cái gì?” Lâm Fanfan miết hồng đô đô miệng nhỏ, một mặt hờn dỗi.

“Rất giống..... Rất giống cái đẹp đề thôn cô nương, lại như bài hát kia xướng, cái gì tới? Đúng rồi..... Trong thôn có cái cô nương gọi tiểu phương, dài đến đẹp đề lại thiện lương, một đôi mỹ lệ mắt to.....” Nhìn thấy lâm Fanfan này thần thái, lão đánh cuống quýt vừa nói láo, xong còn lôi kéo vệt đục cổ họng hát lên. Phương Thụy nhìn lão đánh đáng đáp như vậy, ở trong lòng cười, xem ra năm đó được xưng Bình Dương mười tám bên trong tình thánh, không hoa không tới lão đánh đồng chí, lần này là thật rơi vào đi tới.

“Này còn tạm được.” Lâm Fanfan lộ ra nụ cười thỏa mãn, thả xuống cái cuốc liêm đao nàng, rồi hướng đeo chéo ở Phương Thụy bên eo trúc giỏ cá cảm lên hứng thú, đi tới lại là xem lại là mò, mấy lần đụng tới Phương Thụy bên hông da thịt, làm cho Phương Thụy thật không tốt ý tứ, thẳng thần lấy xuống, giao cho lão đánh trong tay, “Lão đánh, nhắc theo cái sọt, đi, trào lơn đi.”

Lão đánh nghe xong thật cao hứng, mấy năm qua nằm mơ đều mơ thấy cùng Phương Thụy còn có vũ thu du mộc ở trong ruộng nắm bắt lơn, ở trong sông mò ngư đây.

“Trào lơn, đi nơi nào trào? Làm sao bắt? Lấy cái gì trào?” Nghe Phương Thụy nói đi bắt lơn, lâm Fanfan không nghiên cứu giỏ trúc, nhìn một chút hai tay trống trơn Phương Thụy, rất là buồn bực.

Lão đánh hưng phấn nói với nàng, “Hắc, thủy tiểu tử kia chính là một đôi thần thủ, hấn trào lơn còn dùng đến công cụ a.” Lâm Fanfan nghe vậy cũng rất là hưng phấn, nàng còn đoạt lấy lão đánh trong tay trúc giỏ cá, “Thật có như thể thần a, vậy chúng ta nhanh chớp tới.”

Phương Thụy chợt quay lại đến, hướng về trong phòng đi đến, lão đánh cùng lâm Fanfan nhìn hấn đồng thời hoặc đạo, “Làm sao, không đi a?” Phương Thụy hướng lão đánh cười nói, “Lão đánh người không phải chỉ muốn làm cái khán giả đi.”

Lão đánh tự nhớ ra cái gì đó, hưng phấn đến bình lên, “Đúng rồi, trào lơn ta không được, câu lơn này không nhiều đơn giản ư..... Thủy người đây là đi kiếm lưỡi câu cùng sọt đi!”

Lâm Fanfan một phát bắt được lão đánh cánh tay, nàng có vẻ càng hưng phấn, “Người là nói, chúng ta có thể câu lơn?” Lão đánh đắc ý gật đầu. “Ha, chúng ta thật sự có thể câu lơn!” Lâm Fanfan nhảy lên liền cho hấn cái ôn nhu bạo lật, lão đánh liền vuốt đầu hạnh phúc trực cười khúc khích.

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Dịch Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Câu lơn

Phương Thụy ở trong phòng tìm kiếm một trận, tìm ra năm năm trước đồ đi câu.

Kiểm tra dưới lưỡi câu, sinh chút ban hoàng rì sét, nhưng vẫn tính sắc bén. Lại tiểu thi lực đạo kéo kéo sợi tơ, cũng vẫn tính vững chắc, bình thường Lali hấn là còn chịu đựng được.

Phương Thụy hay dùng sợi tơ đâm lưới câu, lại tìm hai cái duyên chế trâm đã mặc ở sợi tơ trên, cách lưới câu khoảng hai cen-ti-mét đem sợi tơ đánh cái kết. Sau đó dùng kéo tiến dưới cái dài hai mét sợi tơ, tìm vũng chắc tiểu trúc bông, đem sợi tơ một đầu khác quấn vào mặt trên, sẽ đem sợi tơ liền với trâm đã cùng lưới câu quấn quanh với trúc bông bên trên.

Câu lươn giản dị công cụ cũng là chế tạo hoàn thành .

Cầm cái cước đến trước phòng nhường hổ bên trong phiên mấy chục điều giun, to nhỏ giun cũng không đáng kể, sau đó dùng một cái một lần cái chén bọc lại. Vì là phòng ngừa giun bò ra ngoài, lại đang trong hộp gắn chút than hôi. Giun trên người vừa dính vào than hôi, cũng chỉ có thể nhúc nhích lăn lộn mà không cách nào bò sát .

Đem đồ đi câu cùng giun giao cho lão đánh, Phương Thụy đem giỏ cá một lần nửa khoá ở chính mình trên vai, lại cho lão đánh phối cái dũng, còn giúp hắn tìm cái mũ rom cho hắn mang theo.

Một nhóm ba người hướng về điền nguyên gian đi đến.

Xuyên hành ở đồng ruộng trên đường nhỏ, mang theo thủy tinh thảo mùi tanh phong từng trận thổi qua, phát động đồng ruộng bên trong xanh mượt mà nhi, đáng đáp yêu điệu. Lại nhìn cái kia trong ruộng từng cây xanh biếc, hoán phát ra sinh cơ bùng bùng, mọc thật là khả quan.

Tình cờ có như vậy hai khâu trong ruộng lay động rải rác vài điểm thân ảnh màu trắng, chúng nó bước dài nhỏ , đỏ thắm sắc chân, thỉnh thoảng dùng nó cái kia dài nhọn uế đột nhiên mở về trong nước, lúc ngẩng đầu lên nó mở nhọn trên sẽ có một cái tươi sống tiểu Nê Thu liễu mạng mà gãy gập.

Đột nhiên một cái tiếng vang hoặc động tĩnh, sẽ chấn động tới một tiếng hí dài, thân ảnh màu trắng giương cánh trùng thiên, ở trên trời xoay quanh vài vòng, thấy không có nguy hiểm, liền đem mềm mại thân thể lần thứ hai hạ xuống ở trong ruộng.

Lam thiên thấp thoáng bạch vân, thủy điều lục điền tôn nhau lên thành thú, lại có thêm điền nguyên bên uốn lượn trong suốt dòng sông, còn có cách đó không xa hùng tráng nguy nga, uốn lượn tú lệ lệ sơn, các loại phong cảnh lẫn nhau chiếu rọi, tạo thành một bức hài hòa cảm động thiên nhiên tranh phong cảnh.

Ở trong thành thị đã sớm ngốc đến chán ngán lâm Fanfan nhìn ra liền ở lại : sững sờ, trực than thở thiên nhiên thực sự là quá đẹp quá đẹp .

Lâm Fanfan đình đình đi một chút, cái này hiếu kỳ Bảo Bảo đối với mỗi một cây thảo mỗi một đoá hoa hầu như đều cảm thấy hứng thú, giờ điện thoại di động đập cái liên tục. Lão đánh hầy cùng ở phía sau nằng, ngây ngốc phụ họa . Hai người lưu luyến quên về, dần dần đều quên theo Phương Thụy tới là đến câu lươn .

Nhìn lâm Fanfan cái kia chưa từng thấy quen mặt Phong nha đầu kính, lại nhìn lão đánh cái kia không tiền đồ nô tài tương, Phương Thụy cũng lười để ý hai người, suy nghĩ một chút, từ lão đánh cầm trong tay bộ đồ đi câu cùng trang giun cái chén, làm chính mình lươn đi tới.

.....

Lươn lại gọi thiện ngư, cả người trơn tuột không có vảy, chúng nó bình thường sinh sống ở hồ nước dòng sông giữa hồ, hình thể như xà, là một loại rất thú vị động vật. Lươn một đời là tức khi (làm) mẹ lại làm cha , chúng nó phát dục đến lần thứ nhất tính thành thực thì là giống cái, chờ sản trứng sau khi đến lần thứ hai tính thành thực, chúng nó lại thành nam tính.

Sinh sống ở đồng ruộng bên trong lươn sẽ ở bùn bên trong xuyên mấy cái động, sau đó ở nê diện lưu ra tương ứng cửa động. Lươn đẻ trứng thì sẽ ở cửa động thô một đồng màu trắng tán tinh, thụ tinh trứng mượn tán tinh sức nổi ở trên mặt nước phát dục. Loại này lươn động dễ tìm nhất, hơn nữa một tìm một cái chuẩn, sẽ không là chỗ trống.

Phương Thụy có thể nói là ở đồng ruộng trong sông ngang ngược lớn lên , thuở nhỏ hắn liền yêu thích làm những thứ đồ này. Phương Thụy trao lươn kỹ thuật rất lợi hại, hắn cũng rất yêu thích câu lươn, bởi vì câu lươn so với trao lươn quá trình càng khiến người ta có cảm giác thành công.

Lươn cái ăn quen thuộc cũng khá là thú vị, nó sẽ không bình cần, mà là miệng hướng về trên trời cần . câu thiện thì lươn cần thực rất mạnh, chờ đúng thời cơ tàn nhẫn mà một cái liền bắt được , hơn nữa dễ dàng sẽ không nhả ra.

Lúc này câu thiện giả hội thi đại lực ra bên ngoài tha, lươn miệng bị lưới câu đâm thủng chịu đến cực thống, nó tựa hồ biết mình tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, sẽ dùng thiện thân cuốn lấy uốn lượn hang động cùng xóp bùn, đem hết toàn lực đến giây dựa phản kháng. Tiểu thiện cũng là thôi, giây dựa cũng là phí công, gặp phải đại thiện thì, câu thiện người sợ xà đứt đoạn mất câu câu tia, lại sợ đem lươn miệng cho xé vỡ , khiến đã trảng xe cát, liền không dám dùng quá to lớn khí lực, liền người cùng lươn sẽ trải qua một phen đánh cờ.

Câu thiện người rất hưởng thụ quá trình này.

Phương Thụy cúi đầu ở một cái bờ ruộng trên tìm hang động, phần lớn lươn yêu thích đem động đánh vào bờ ruộng bên cạnh, sau đó liễu mạng hướng về bờ ruộng bên trong xuyên, bởi vì xuyên đến càng sâu, hệ số an toàn cũng là càng cao. Rất nhiều bờ ruộng đều bị chúng nó cho xuyên mặc vào (đâm qua), sau đó trong ruộng thủy ào ào ào liền hướng bên ngoài lậu, cho đến lậu sạch sành sanh. Vì lẽ đó rất nhiều lão nông đối với lươn là vừa yêu vừa hận. Đương nhiên cũng có lươn ở điền cái khác địa phương đào thành động trú sào.

.....

Nhất điều bờ ruộng đi tới đoạn đầu thì, Phương Thủy tìm tới cái thứ nhất động. Động không lớn, chỉ có ngón tay cái thô, đen nhánh nhăm nê dưới đáy đi, như cái động không đáy tự , phán đoán đến ra động này bên trong cho dù có thiện ngư cũng đại không tới chạy đi đâu.

Tiểu thiện câu lên đến chán, Phương Thủy vốn không muốn dùng câu , trực tiếp mở chảo chính là, đơn giản trực tiếp. Nhưng nhiều năm qua không câu quá lươn , Phương Thủy vẫn là muốn trước tiên trải nghiệm một thoáng câu thiện ngư tư vị lại nói.

Phương Thủy ngồi xổm xuống, đem mặc vào giun lưỡi câu rủ xuống tới cửa động, trên cổ tay dưới nhắc động, kéo lưỡi câu ở cửa động trên lên đập trúng, chế tạo ra hoạt sinh vật ở vui chơi cảnh giá, lấy gây nên lươn chú ý, đem nó hấp dẫn lại đây.

Thủ đoạn không ngừng mà chỉ vào, mấy chục giây quá khứ , trong động cũng không có cái gì động tĩnh.

Phương Thủy cũng không vội tảo, kể tục xúc động lưỡi câu, khoảng chừng lại quá bán đến phút, trong động từng điểm từng điểm lộ ra một viên màu đen đồ vật, là thiện ngư đầu. Như hết thấy sẵn sẵn thực động vật như thế, lươn cũng là rất giảo hoạt , nó hội trước tiên không chút biến sắc tiếp cận mục tiêu, mãi đến tận mục tiêu ngay khi bên mép, nhìn đúng đã có tự tin sau khi, nó hội đột nhiên mãnh hạ sát thủ.

Này điều lươn cũng không lớn, chỉ có ngón út độ lớn, nó mờ to nhỏ mắt tròn, vẫn đem miệng tiến đến chỉ vào lưỡi câu trước, tự ở ngửi lại là đang quan sát, ngược lại trong thời gian ngắn nó cũng không có há mồm.

Phương Thủy rất giữ bình tĩnh, cười nhạt một tiếng, như trước chỉ vào bắt tay oản.

Lươn phát động công kích, đột nhiên vừa lên tiếng, chỉ nghe được một luồng sức hút hấp thanh, lưỡi câu liền tiến vào miệng của nó bên trong. Lươn cắn vào mỗi sau, thân thể cấp tốc hướng về trong động thẳng đi, đây là chứng nó một quán tác phong.

Phương Thủy dùng sức tà kéo một cái, lưỡi câu thành công câu trụ thiện miệng cá.

Phương Thủy lại dùng lực hướng về trên nhắc lên, thiện ngư liền bị xả xuất động đến.

Thiện ngư xả xuất động sau còn có thể liều mạng giãy dụa, mà lưỡi câu câu tiến vào lươn trong miệng muốn lấy đi ra cũng khá là lao lực, nếu như người học nghề kinh nghiệm không đủ, sợ là nửa ngày cũng hiếm thấy làm ra đến. Bất quá đôi này : chuyện này đối với Phương Thủy tới nói, quá tiểu nhi khoa , hần trước tiên không đem vẫn còn câu ở lưỡi câu trên lươn để vào giỏ cá bên trong, mà là một cái tay đại lực nắm lươn dưới ngác, không cho nó giãy giụa nữa, như vậy lấy câu liền dễ như ăn cháo .

Lấy ra lươn, để vào giỏ cá bên trong.

Phương Thủy đem lưỡi câu một lần nữa mặc giun, lại cúi đầu tìm kiếm lên.

Một khâu diễn một vòng hạ xuống, Phương Thủy lại thu hoạch hai cái. Phương Thủy liền như thế một cái bờ ruộng một cái bờ ruộng tuần tra, thỉnh thoảng cũng sẽ đến trong ruộng gian tìm xem, bốn mươi, năm mươi phút sau, giỏ cá bên trong có hai mươi mấy điều lươn. Những này lươn tiểu nhân : nhỏ bé chiếc đầu lớn, đại có hai lạng nhiều, tổng cộng gộp lại sợ là một cân có bao nhiêu.

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Đích Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Bắt được điều cự thiện

“Oa, bắt được nhiều như vậy a!” Lại quá chút thời gian, lâm Fanfan chạy tới vừa nhìn, rất là kinh ngạc cùng hân hoan.

“Dựa vào, thật quá trâu a!” Lão đánh vừa nhìn cái sọt bên trong hàng hóa nhiều, cũng rất là cao hứng, trong đầu của hần nhất thời hiện ra một chậu bồn mỹ vị, ha, lần này anh em lại có có lộc ăn đi.

“Được rồi, đừng ồn ào, không thấy đem lươn đem thu về đi tới.” Phương Thủy khó chịu trừng lão đánh một chút, hần chính ngồi xổm câu một cái lươn đây, mà lươn lại vừa vịn bị hấp dẫn ra đến, bị lâm Fanfan cùng lão đánh này cả kinh một sạ , sợ đến làm con rùa đen rút đầu.

“Tiểu tử ngươi đại sư cấp bậc trình độ, còn dùng câu , không ngại ngần a.” Lão đánh không chút khách khí một cái cầm Phương Thủy trong tay tiểu

trúc bông “Đi, dùng tay chop tới, đây là chúng ta chuyên dụng phẩm!”

Phương Thụy quá đủ câu ần, cũng sẽ không cùng lão đánh tính toán, hơn nữa cái này trong động lưon bị kinh sợ dọa, lại câu cũng sẽ không lên câu, chỉ có thể dựa vào trào.

Lưon cùng thảo giáo hoạt là không kém cạnh, đều nói thảo khôn có ba hang, lưon vì an toàn, nó biết đánh nhiều thông động, chậm thì hai, ba cái, nhiều mười mấy cái cũng có. Loại này đánh nhiều động lưon trên căn bản đều là đại thiện, nặng đến ba, năm hai rất bình thường, bất quá bình thường kỹ thuật bất luận là dùng câu hay là dùng tay trực tiếp mở trào, đều rất khó quyết định nó.

Câu lưon tìm một cái động như vậy đủ rồi, trào lưon thì lại không phải vậy, muốn trăm phần trăm nắm mà đem lưon cho lấy ra đến, nhất định phải đem hết thủy thông động toàn bộ tìm tới, nếu như đổ vào một cái, đều có khả năng để lưon từ cái kia đoạn hang động bỏ chạy.

Phương Thụy rất nhanh sẽ tìm tới bên cạnh mấy cái thông động, sau đó dùng tay trái tay phải ngón trỏ, phân biệt chặn lại xa nhất hai cái động, theo động vẫn hướng về phía trước xuyên. Bùn là nhuyễn, cánh tay tự nhiên cũng là thông hành không trở ngại.

“Như vậy liền có thể bắt được lưon sao? lưon như vậy trơn trượt! Cũng quá ảo rồi chứ?” Lâm Fanfan nhìn chăm chú Phương Thụy, khó có thể tin hỏi lão đánh.

“Người khác không bắt được, nhưng thủy hành, một trào một cái chuẩn. Lại như miêu cùng con chuột như thế, tiểu tử này trời sinh chính là lưon thiên địch!” Lão đánh đối Phương Thụy tràn ngập tự tin, bất quá này tỉ dụ đánh để Phương Thụy muốn đánh hẳn.

Nghe xong lão đánh, lâm Fanfan cũng sẽ không hỏi lại, nghiêm túc nhìn Phương Thụy trào lưon.

Phương Thụy không vội không nóng nảy, một cái thông động một cái thông động thuận quá khứ, cũng không có chạm được lưon, ở hai tay khoảng cách chỉ còn dư lại một thước thì, Phương Thụy ngón trỏ tay phải đụng tới lưon đầu đoạn. Phương Thụy sắc mặt căng thẳng, hai tay nhanh chóng đẩy mạnh, liền đem lưon chặn ở chỉ cung cấp dung thân cuối cùng một đoạn trong huyết động.

Lưon không còn tiến vào lộ cũng không còn đường lui, nó chỉ có thể mặt khác mở ra kính đạo, chui vào động chéch bùn bên trong đào tẩu, đáng tiếc hẳn đụng tới chính là Phương Thụy, Phương Thụy làm sao có khả năng hội cho nó cơ hội như thế, ngón cái tay phải ngón trỏ kết phùng đại lực vừa bấm, đem nó cho bóp lấy.

Kháp lưon cũng có một chút chú ý, chính là tận lực không muốn đi giáp lưon phần cuối, như vậy gặp phải hơi lớn lưon thì cực dễ dàng bị tránh thoát, tốt nhất là giáp lưon đầu đoạn đi xuống hai, ba thốn cái kia một đoạn, nếu không trào eo đoạn, như vậy tóm đến tới ổn, lưon khó nhất tránh thoát.

Phương Thụy đem lưon từ bùn bên trong rút ra, có hai lạng nặng bao nhiêu.

“Oa, thật bắt được, thủy ngưoi quá thần.” Lâm Fanfan nhất thời một trận hoan hô, sau khi dùng hàm kiêu hàm mị ánh mắt liếc nhìn mắt lão đánh, “Mới vừa tên Béo, ngưoi cũng đi bắt điều thử một chút xem.”

“Cái này..... Thuật nghiệp có chuyên tấn công, cái này ta không được rồi.” Lão đánh chỉ có thể cười khổ.

“Không được ngưoi không biết học a, không biết luyện a, lưon nhưng là cái đại bổ, hoang đại lưon càng là đại bổ bên trong cực phẩm, sau đó ta nếu như muốn ăn, ngưoi nói làm sao bây giờ?” Lâm Fanfan chu anh đào giống như miệng nhỏ trềng mắt lão đánh.

“Cái này..... Sau đó ngưoi muốn ăn, ta gọi thủy chop tới..... Thủy ngưoi nói là đi.” Lão đánh nghe xong lâm Fanfan, trong lòng không khỏi vui vẻ, ha, sau đó? Đây sau đó hai chữ để ta mơ tưởng viễn vông nha..... Bất quá lão đánh biết mình liền khỏi này liễu, Phương Thụy cho dù đem trào lưon bí quyết toàn bộ dạy cho hẳn, hẳn cũng học không được.

“Đó là, chỉ muốn các ngưoi muốn ăn, chỉ cần trong ruộng hiểu được làm, bất cứ lúc nào một câu nói.” Phương Thụy cũng nghe ra lâm Fanfan đối với lão đánh tăng kia ý tứ, trong lòng rất là vì là lão đánh cảm thấy cao hứng.

Lâm Fanfan nghe xong Phương Thụy, cũng sẽ không lại muốn cầu lão đánh đi bắt.

Phương Thụy cùng lão đánh tặc mi đối đầu thử mắt, lão đánh cổ nén hưng phấn nhú này, Phương Thụy liền ám muội nở nụ cười, cúi đầu tìm cái kế tiếp động đi tới. Lão đánh cùng lâm Fanfan tạm thời cũng không đi câu lưon, đi theo Phương Thụy mặt sau xem.

Rất nhanh Phương Thụy lại tìm tới một cái động, cái này động so với rất lớn, đường kính so với cái cuốc đem còn muốn lớn hơn hai, ba cm, đồng thời Phương Thụy cũng tìm tới cái khác năm, sáu cái thông động, những này thông động giao nhau khoảng cách rất xa, cũng là cái đình cái đại.

Nhìn đen nhánh hang động, lâm Fanfan trong lòng có chút bờ ngờ, “Cái này động lớn như vậy, bên trong có thể hay không là xà a?” Lão đánh đối với xà tập tính không biết, cũng là cau mày, lo lắng mà nhìn về phía Phương Thụy đạo, “Ta cảm thấy có khả năng này, không phải vậy động làm sao hội lớn như vậy?”

Phương Thụy cười cợt, “Xà xác thực sinh sống ở trong huyết động, nhưng nó cũng không ở tại trong nước, như vậy nó sẽ bị biệt tử.” Lão đánh biết Phương Thụy đối với trong hương thôn những việc này vật hiểu rõ có thể nói là như vân tay, nghe xong hẳn này rất sao nói cũng yên lòng.

Phương Thụy hai chân bước vào trong ruộng, đứng tránh ra tư thế, một tay chống đỡ một cái động, bắt đầu thực thi bắt lấy hành động.

Động tác võ thuật là lão , một cái động một cái động thuần quá khứ.

Cũng là đến cuối cùng một đoạn hang động thì, Phương Thụy thành công đem lưon bức ở tại một đoạn gần năm mươi cm dài khoảng cách bên trong. Chạm được lưon cực lớn đầu thì, Phương Thụy trong lòng không khỏi vui vẻ, như thể lưon sợ là sẽ không nhỏ với bán cân . Phương Thụy chính âm thầm cao hứng thì, đột nhiên tay trái chỉ gian truyền đến một trận đau đớn, không phải rất mãnh liệt nhưng là quá sức .

Thở cuống lên cũng cắn người, lưon bị bức ép cuống lên đồng dạng cắn người, đặc biệt là Bình Dương địa phương hòa thiêu thiện, loại này thiện ngư mới là danh xứng với thực lưon, chúng nó toàn thân hiện hòa màu vàng, tính tình của nó cùng thân thể màu sắc như thể hung hăng, nhạ cuống lên nó há mồm liền cắn, hơn nữa là càng lớn thiện tính khí liền càng bạo.

Lưon trong miệng có mấy hàng té mà sắc bén hàm răng cũng không biết gọi không gọi hàm răng, nhưng xác xác thực thực là có , không độc xà cũng là loại này hàm răng , bất quá tương đối thiện cận. Có lưon rất thông minh, cắn vào đồ vật sau hội hăng hái xoay tròn thân thể, như vậy có thể tạo được một loại cắt chém hiệu quả.

Phương Thụy sợ trong động này điều đại thiện triển khai chiêu này, như vậy tay liền muốn tảo đại ương , vội vàng đem bị cắn tay rút ra, vừa nhìn lòng bàn tay trên đã là đầm đìa máu tươi, nhìn thấy mà giật mình.

Lâm Fanfan thấy chi che miệng kinh ngạc thốt lên, “Ngươi bị cắn rồi!”

Lão đánh cũng rất là thân thiết địa đạo, “Lão đánh, trong động có phải là xà?”

“Có phải là xà, lấy ra đến chẳng phải sẽ biết mà.”

Phương Thụy nhẹ như mây gió nở nụ cười, ở trong nước rửa tay một cái, kiểm tra vết thương cũng không sâu, chỉ thương tới da tầng, liền tính toán lưon thân người vị trí vị trí, một lần nữa lấy tay xuyên đến bùn bên trong. Lần này Phương Thụy không phải theo cửa động đi , như vậy không phải đưa cho lưon đi cắn ư.

Tiếp xúc được lưon tư thái, Phương Thụy lần này không có tác dụng khắp phương thức tóm nó, lưon quá to lớn , khắp cũng khắp không được đúng thể. Phương Thụy ở nê bên trong đem tay phải ngón trỏ cùng ngón giữa uốn lượn, lại mở ra, một thoáng liền kẹp lấy lưon thân thể.

Này điều lưon xác thực rất lớn, cũng đủ kính bạo, nó thấy mình bị hạn chế , liều mạng mà uốn éo người, nỗ lực tránh thoát. Đại thiện tránh thoát kính rất lớn, Phương Thụy sợ giáp không được, tay trái cũng bận bịu xen vào nê bên trong, trực tiếp liền trưng nắm giữ rồi đại thiện thân người, sau đó hai tay đồng thời phát lực, một cái liền đem đại thiện cho từ nê bên trong kéo ra ngoài.

Khi (lâm) đại thiện bộc lộ ra thật Lư Sơn khuôn mặt thì, Phương Thụy giật nảy mình, khe năm, này điều lưon ít nhất có sáu mươi, bảy mươi cm dài, đường kính thô nhất nơi sợ là có một tấc bán, thể trọng phỏng chừng sẽ không thấp hơn một cân bán, đây là điều hoàn toàn xứng đáng cự thiện a. Hơn nữa này điều lưon cả người màu sắc so với phổ thông hòa thiêu thiện còn muốn hồng gấp mấy lần, hoá hồng hoá hồng thân thể, lại như điều thiêu đến đỏ chót thiết côn.

“A!! Xà!!!” Lâm Fanfan sợ đến kêu lên sợ hãi, liền tiếp lui về phía sau vài bước, nàng là thật bị dọa đến .

“Thụy , đây là không phải lưon a? Sẽ không thực sự là xà chứ?” Lão đánh cũng là tê cả da đầu, tuy rằng trong lòng cũng rất sợ hãi, bất quá hấn cũng không dám như lâm Fanfan như vậy cả kinh một sạ , lần trước mã hoàng sự kiện đều bị Phương Thụy dừng lại : một trận thật cười nhạo, lần này cần còn như vậy, sợ là sẽ phải bị hấn khinh bỉ chết rồi, huống chi lâm Fanfan ngay khi bên cạnh, đương nhiên phải biểu hiện có can đảm chút ư.

“Này không phải xà, khẳng định là thiện ngư, nhưng hấn là không phải Bình Dương bán địa thiện loại, loại này thiện ta vẫn là lần đầu thấy, ta cũng nhìn không ra tới là cái nào giống.” Phương Thụy đem cự thiện để vào giỏ cá bên trong, nhìn ở cái sọt bên trong liều mạng buôn bán cự thiện, suy tư , đây rốt cuộc cái nào giống lưon đây?

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Dịch Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Huynh đệ người thật tốt

Cự thiện mang đến vui sướng từ từ nhạt đi, Phương Thụy lúc này mới nhớ tới đến ngón trỏ tay phải lòng bàn tay trên thương.

Lại đi kiểm tra thì vết thương đã đình chỉ chảy máu, thậm chí ngay cả tơ máu cũng sẽ không tiếp tục chảy ra, cảm giác đau đớn cũng là cực kỳ nhẹ nhàng. Phương Thụy trước đây không ít bị lưon cắn, hấn liền cảm thấy kỳ quái , bình thường loại này vết thương nếu như không dùng sức khấp khắn nó, dòng

máu hội vẫn không ngừng, tại sao hiện tại không tới một phút nó liền không chảy máu cơ chứ?

Hơn nữa vết thương đều không thể nào cảm thấy thối?

Phương Thụy suy nghĩ một chút, tư mà khó giải liền lười đi nghiên cứu kỹ .

Không qua tay có miệng vết thương ở, Phương Thụy cũng bất tiện lại đi trào lơn , làm không cẩn thận lại bị cắn một cái, vậy thì là thương càng thêm tổn thương. Liền từ lão đánh cầm trong tay đồ đi câu lại đây, vẫn là câu lơn đi.

Lão đánh nhìn thấy Phương Thụy trên tay có thương, cũng không lấy thêm những kia ‘Đại sư câu thiện người không ngại ngứa’ đến đồ Phương Thụy, chính mình cùng lâm Fanfan đồng thời câu không phải càng thú vị sao?

Lão đánh cùng lâm Fanfan đều rất hưng phấn, lâm Fanfan là bởi vì câu thiện sơ trải nghiệm, lão đánh đương nhiên cái khác tâm tư chiếm tỉ lệ trùng chút. Hai người cầm đồ đi câu nói ra dừng đèn phụ cận bờ ruộng mặt trên tìm lơn động đi tới. Chỉ nghe bên kia thỉnh thoảng truyền đến từng tiếng tiếng hoan hô, tình cờ cũng có tiếng thở dài.

Đến Thái Dương lên tới giữa lúc không thì, Phương Thụy nhìn xuống cái sọt bên trong lơn, sợ là bốn, năm cân đều hiểu được hơn nhiều, gần như cũng nên trở lại , liền hô lão đánh cùng lâm Fanfan.

Lão đánh hai người chưa hết thòm thèm, thích thú kể tục câu , như vậy phiền phiền nhiều nhiều lại câu bán đến cái chung, Phương Thụy thúc dục mấy lần, hai người mới lưu luyến nhắc theo dừng theo Phương Thụy đi về nhà.

Hai người bọn họ chiến tích cũng còn khá dồi dào, có hai mươi mấy điều, một cái lớn nhất có ba lạng nhiều. Trên thực tế những này lơn đều là lâm Fanfan câu tới , lão đánh chỉ phụ trách trên mồi, từ câu trên lấy lơn, còn có chính là đề dừng , đương nhiên lão đánh đồng chí rất tình nguyện đi theo nòng phía sau cái mòng.

“Ha, câu lơn thực sự là quá chơi vui Còn có nơi này phong cảnh thực sự là quá đẹp , xem này điền viên lục dã, non xanh nước biếc, trời xanh mây trắng.....” Trên đường trở về lâm Fanfan vô cùng phấn khởi , khó kìm lòng nổi một trận than thở sau khi, tự nghĩ tới điều gì, liền hỏi lão đánh, “Mới vừa tên Béo, ngoại trừ câu lơn ở ngoài, xã này trong thôn còn có cái gì tốt chơi ?”

“Có, thụy tiểu tử này trong đầu thành tựu nhiều lắm đấy, cái gì câu ếch a, trào ếch, câu cá mò ngư..... Đến trên núi khoai nướng, làm dã xuy, đến người khác bên trong thau món ăn, trong vườn thâu hoa quả..... Ha ha, ta đều đếm không hết” Lão đánh hồi tưởng cao trung thời kì ở Phương Thụy dẫn dắt đi, anh em bốn cái ở xã này trong thôn làm những kia tiêu dao sự tình, không kìm lòng được say mê lên.

“Oa, nhiều như vậy chơi vui a, vậy sau này ta có thể phải được thưởng tới chơi Mới vừa tên Béo người có thể muốn theo ta đến nha.” Lâm Fanfan nghe lão đánh đếm lấy, cũng là vô hạn say mê, ở trong thành thị sinh hoạt thực sự là quá mức không thú vị vô vị, nòng đã sớm ngóng trông kinh thường tính đi qua vừa qua điền viên sinh hoạt .

“Cái này không thành vấn đề, đến thụy nơi này, người muốn chơi cái gì, bất cứ lúc nào cũng có thể mang người đến.” Lão đánh vỗ bộ ngực bảo đảm, trong lòng hân nhac phiến thiên, khả khả, xem ra hôm nay mang lâm Fanfan đến thụy nơi này là đến đúng rồi, này không đem hứng thú của nòng triệt để mà cho lâm nổi lên tới sao! Sau đó ta có thể có chính là cơ hội cùng với nòng ở chung , giả lấy thời gian, còn sâu không bắt được nòng?

“Chỉ là, thụy hân không cần công tác sao?” Lâm Fanfan lo lắng nói.

“Người không biết, đây chính là thụy công tác.” Lão đánh há hê giải thích, trong lòng rất không từ tế nghĩ, xem ra thụy tiểu tử này quyết định ở nhà làm nuôi trồng là đúng, không nói cái khác , chỉ ít hân cho anh em truy lâm Fanfan cung cấp tiện lợi cùng điều kiện mà.

“Ý của người là, thụy hân ở nhà cày ruộng trồng trọt?” Lâm Fanfan liếc nhìn Phương Thụy, vương vấn thụy tuy rằng dếp mũ rom, một thân bùn, nhưng những này che giấu không được hân dương cương tuấn tú, còn có cái kia to lớn thân thể, đây chính là khí (lâm) mẫu nam liêu a. Lâm Fanfan đã nghĩ, thụy muốn thực sự là ở nhà làm nông dân cày ruộng trồng trọt vậy thì quá đáng tiếc .

“Không phải, thụy ở nhà làm nuôi trồng, làm trồng, hân nhưng là lập chí phải làm nông thôn xí nghiệp gia .” Lão đánh lời nói này đến mức rất trịnh trọng, tuy rằng hân không coi trọng Phương Thụy làm trồng nuôi trồng, nhưng làm bạn bè, không ủng hộ không đạo lý ư.

“Thật sự! Cái kia quá tốt rồi, ta quyết định sau đó không lại đi phao đi, không lại đi ktv, không lại đi..... Chỉ cần có rảnh rỗi, ta liền đến thụy nơi này, giúp hân các loại món ăn, này này kê cái gì” Lâm Fanfan vui khôn tả nghĩ, hi hi nở nụ cười, “Còn có, ta muốn thuận tiện đề chút nguyên sinh thái nông sản phẩm trở lại, để ba mẹ bọn họ cũng nếm thử..... Hiện tại trên thị trường đồ vật, nhưng là ăn không được a, mặc kệ là sơ quả vẫn là loại thịt, hầu như không có như thế không có vấn đề .”

Lâm Fanfan nói, bỗng hỏi đi ở phía trước Phương Thụy, “Thụy , ta vừa nói , không thành vấn đề đi.”

Phương Thụy vẫn nghe hai người đối thoại, hân đương nhiên rõ ràng lão đánh trong lòng mục đích , quay về lâm Fanfan sang sảng nở nụ cười, “Mặc kệ người tới chơi, vẫn là tới bắt nông sản phẩm, bất cứ lúc nào hoan nghênh, bất quá.....” Phương Thụy cười giả dối, chuyển đề tài, “Bất quá, có cái điều kiện tiên quyết.”

“Cái gì điều kiện tiên quyết?” Lâm Fanfan cau mày hỏi, hai gò má hơi ửng hồng, nàng mơ hồ rõ ràng Phương Thủy muốn nói gì.

“Điều kiện chính là..... Chỉ cần người đến, vô điều kiện hoan nghênh.” Phương Thủy vốn định đầu đầu lão đánh cùng Lâm Fanfan, nhân cơ hội cũng giúp lão đánh thử lại tham một phen Lâm Fanfan thái độ, ngẫm lại vẫn là quên đi, không cần phải vậy. Cảm tình chuyện như vậy, đương nhiên cần nhờ tranh thủ, bất quá chủ yếu nhất hay là muốn xem duyên phận, tuy rằng duyên phận vật này mê hoặc mà vô căn cứ, nhưng Phương Thủy trước sau tin tưởng nó từ nơi sâu xa tất nhiên tồn tại. Có duyên mà không có phận, cưỡng cầu cũng vô dụng, vẫn để cho hai người bọn họ thuận theo tự nhiên đi.

Lâm Fanfan nghe xong mừng lớn, hi tư tư đối với lão đánh đạo, “Huynh đệ của người thật tốt.”

Lão đánh tự hào địa đạo, “Đó là đương nhiên!”

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Dịch Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Quyết định phải nuôi thiện

Lúc về đến nhà mẹ dư anh hồng vừa lúc ở gạo chuẩn bị luộc com, Phương Thủy lên đường, “Mẹ, nhiều luộc hai bát mét.” Nói xong nhắc theo gió cá liền đến trong sân đi tới.

Dư anh hồng đáp một tiếng, nhìn thấy lão đánh cùng Lâm Fanfan, liền mỉm cười nói, “Tiểu Cương lại đây a, này muối từ là bạn gái người đi, nhanh, đều sắp trong phòng đến tọa.” Dư anh hồng nói, bận bịu là chuyện hai tám ghé trúc đến bên cạnh bàn, lại dùng khăn lau xoa xoa.

“Thảm, Tiểu Cương ta lại tới chùi tài nấu nướng của người.” Lão đánh cười tiếng hô, đối với dư anh hồng hiểu lầm Lâm Fanfan là hấn bạn gái sự, hấn cũng không làm giải thích, kẻ này trong lòng tặc lăm, đã nghĩ xem Lâm Fanfan có ra sao phản ứng.

“Tiểu Cương người lời này liền khách khí Người liền dứt khoát đem nơi này khi (làm) chính mình một cái khác gia đạt được, bất cứ lúc nào cũng có thể trở về, muốn ăn liền ăn muốn trụ liền trụ, muốn thế nào đều được.” Dư anh hồng ra vẻ oán trách địa đạo, nàng là thật sự tán thành lão đánh người này.

“Cái kia thảm ta liền không khách khí.” Lão đánh hắc thanh cười nói.

“Ồ nhà mình còn khách khí làm gì.” Dư anh hồng nói lại liếc nhìn lão đánh bên cạnh Lâm Fanfan, thấy nàng mặt đỏ hồng, rất ngượng ngùng, liền đối với nàng cười nói, “Đúng rồi, muối từ người tên là gì?”

“A di người được, ta tên Lâm Fanfan, song mộc lâm, thơm ngát phương.” Lâm Fanfan ngượng ngùng địa đạo.

“Lâm Fanfan, danh tự này êm tai, cùng người của người như thế đẹp dễ..... Đúng rồi, Fanfan người cũng chớ đem chính mình coi như người ngoài, Tiểu Cương cùng thủy quan hệ, đó là không thể so anh em ruột sỡ, người là Tiểu Cương bạn gái, chỉ cần người tán thành, nơi này cũng là có thể là người một cái khác gia..... Bất quá chính là gian nhà cụ chút, điều kiện chênh lệch chút.”

“A di, gian nhà cụ chút, điều kiện kém chút này đều không liên quan, nói thật hoàn cảnh của nơi này ta rất yêu thích, chỉ là, chỉ là.....”

Lâm Fanfan chỉ là nửa ngày cũng không này ra cái nguyên do đến, mặt đỏ đến lại như cái quả táo lớn. Kỳ thực nàng là muốn giải thích chính mình cùng mới vừa tên Béo đàm bằng hữu ‘Sáu chữ còn không một điểm’ sự tình, bất quá ngẫm lại mấy năm qua này mới vừa tên Béo đối với mình tốt, đối với mình chấp nhất, đối với mình cái kia phân tình nghĩa, nàng vẫn còn có chút cảm động, nàng cũng muốn tiếp thu mới vừa tên Béo. Bất quá nàng cảm giác mình tuổi còn không lớn, không nghĩ là nhanh như thế liền bị ái tình gông xiềng cho ràng buộc ở.

“Yêu thích là tốt rồi, yêu thích cũng đừng cảm thấy không dễ chịu, coi như ở nhà mình.” Dư anh hồng cười ha hả đối với Lâm Fanfan nói xong, rồi hướng lão đánh nói rằng, “Tiểu Cương người ở đây bồi tiếp bạn gái người nói chuyện phiếm, thảm đi kiểm com nước đi tới.” Dư anh hồng bụng đào gạo tốt nổi áp suất hướng về gian nhà mặt sau đi tới.

Chờ dư anh hồng đi rồi, Lâm Fanfan liền cảm tức lão đánh, oán trách đạo, “Người vừa làm sao không giải thích?”

Lão đánh làm bộ mặt ngây thơ biết rõ còn hỏi, “Giải thích cái gì?”

Lâm Fanfan trừng mắt hần, “hừ, lười nói cho người.” Kỳ thực trong lòng nàng cũng đang do dự, nhìn hần rất thành tâm, nếu không thẳng thắn đáp ứng hần quên đi, từ đây hãy cùng hần làm bằng hữu? Lâm Fanfan nghĩ lại lại nghĩ, mọi người không phải đều nói ‘Đạt được càng dễ dàng, liền càng không hiểu tặc quý trọng ư’? Không được, không thể liền dễ dàng như vậy đáp ứng rồi cái này từ mới vừa tên Béo, còn muốn kế tục thử thách hần.

.....

Phương Thụy đi tới trong sân, lấy một hai bán trọng lượng là ranh giới, đem lươn theo : đề dùng hai cái dùng tách ra chứa.

Vốn là Phương Thụy sơ trung trao lươn là muốn bắt đi trên thị trường đi bán lấy tiền, hiện tại cân nhắc vẫn là quên đi, đại lươn đem ra nấu ăn ăn, tiểu nhân : nhỏ bé lươn trước tiên dưỡng dục đứng lên đi. Dưỡng kê hệ thống năng lượng trị không phải trên diện rộng dâng lên sao, dưỡng lươn bất định cũng sẽ đề năng lượng trị trên diện rộng tăng lên trên đây.

Chỉ là dưỡng lươn không giống dưỡng kê, dưỡng kê tùy tiện buôn bán khối là có thể dưỡng. Dưỡng lươn liền không giống nhau, tốt nhất là ở trong bể nước dưỡng. Bể nước Phương Thụy gia đúng là có một chút, rồi nhà cũng rất gần, nhưng dưỡng lươn không thể như nuôi cá như vậy tùy tiện tiện tiện là có thể dưỡng, nhất định phải có khoa học căn cứ tu sửa một thoáng bể nước, hơn nữa đến làm chút phòng bị biện pháp.

Những này đều không phải vấn đề lớn, ngày mai sẽ đi đem đường bên trong thủy rút khô, lại hoa chút thời gian đem bể nước cả làm một thoáng.

Phương Thụy nghĩ, trong lòng liền đem chuyện này định ra đến rồi.

Nhìn bên trong thùng cái kia hạc đứng trong bầy gà giống như cự thiện, Phương Thụy hơi suy nghĩ, đến bên trong góc đem xung cột lấy tới, một xung khá lắm, có tới nặng hai cân, đây là Phương Thụy gấp to lớn nhất thiện cá. Đem cự thiện thả lại bên trong thùng, Phương Thụy liền ngồi xổm xuống, tinh tế quan sát , phát hiện này cự thiện ngoại trừ màu sắc khác nhau ở ngoài, cái khác khắp mọi mặt đặc thù cùng bản địa thiện không khác nhau chút nào.

Nghiên cứu đến nghiên cứu đi, vẫn là không nghiên cứu cái thành tựu đi ra, Phương Thụy ngay khi nghĩ, hai cân đã là lươn cực hạn , cái này điều cự thiện chính mình là ăn, vẫn là? Nhìn cự thiện xuất thần một lúc, Phương Thụy cuối cùng vẫn là quyết định trước tiên không đem cự thiện làm ăn, dưỡng một trận nói sau đi.

Bất quá này bể nước một ngày hai ngày làm không cẩn thận, mà lớn như vậy điều cự thiện chạy xe không gian như thế tiểu nhân : nhỏ bé bên trong thùng, dám chắc được không thông. Phương Thụy ánh mắt ở trong sân nhìn quét một vòng, nhìn thấy lộ thiên giữa viện một cái ximăng ca. Này ximăng ca có dài hơn một mét, rộng nửa mét, gần cao một mét, vốn là là dùng để chứa uống nước giếng , sau đó trong nhà mua cái đại thùng nhựa, cũng là đem này ximăng ca cho na đến trong sân.

Phương Thụy đem ca bên trong có chút màu xanh lục thủy yếu đi ra, đến phụ cận chính mình trong bể nước chọn đem thủy, đem ca cọ rửa mấy lần, lại chọn bán ca thủy, sau đó đem tiểu thiện cùng cự thiện để vào bên trong.

Vẫn rất sinh động rất bạo lực cự thiện vừa tiến vào trong thủy hang, liền ẩn núp đến ca một góc bên trong, thậm chí ngay cả không động chút nào một thoáng. Mà kỳ quái chính là, những kia bản địa giống tiểu thiện môn, đều chổng chất ở ca một chỗ khác bên trong, thật giống đối với cự thiện rất sợ hãi tự .

Phương Thụy cũng không đi lại ý cái này hiện tượng, đến trong giếng chọn đem sạch sẽ nước giếng trở về, đem cái thớt gỗ, xuyên , đao nhỏ tìm ra, bắt đầu chuẩn bị muốn phẫu lươn .

Lươn thịt mềm vị tiên, dinh dưỡng giá trị rất cao, hơn nữa thiện hiệp đáp bên trong đựng phong phú dha cùng trứng mờ photpho, nó là tạo thành thân thể các bộ phận tổ chức màng tế bào chủ yếu thành phần, hơn nữa là não tế bào không thể thiếu dinh dưỡng. Thường thường ăn thiện thịt, có thể tăng cao trí nhớ, mà lại có bù não tập thể hình công năng. Ngoài ra, thiện hiệp đáp còn có cái khác nhiều loại mọi phương diện được dùng giá trị, ở đây liền bắt nhất một trình bày . Liền như rừng Fanfan nói tới, lươn đúng là cái đại bổ, hoang đại thiện đặc biệt là như vậy.

Kỳ thực ăn thiện ngư phương pháp tốt nhất là để vào trong nồi nguyên lạnh luộc , chờ luộc đến nửa sống nửa chín sau khi, mò đi ra, sẽ đem ruột nội tạng cái gì lấy ra, sau đó để vào trong nồi một lần nữa luộc, như vậy thiện ngư dinh dưỡng giá trị trên căn bản thì sẽ không trôi đi.

Phẫu lươn theo đuổi không phải lươn dinh dưỡng, mà là luộc phương thức cùng luộc đi ra mùi vị . Phương Thụy biết được trong đó khác nhau cùng ảo diệu, vì lẽ đó hần dự định làm một cái thanh tiêu xào thiện ngư mảnh, lại làm một cái thủy luộc thiện ngư.

Phương Thụy phẫu thiện động tác rất lưu loát, đem lươn lấy ra đến, dùng sống dao đại lực gỡ hôn mê, sau đó dùng xuyên đem lươn đầu đóng ở cái thớt gỗ trên, tiếp theo lấy lưỡi dao từ phía sau lưng mổ phẫu. Xé ra sau, đem xương dịch sạch sẽ, đem thiện đầu cùng thiện vĩ cắt đứt, lại đem đã là vài vóc bình thường thiện hiệp đáp cắt thành từng mảnh từng mảnh, cũng là xong rồi.

Lão đánh ở bên cạnh nhìn Phương Thụy làm liền một mạch động tác, liền trêu ghẹo nói, “Thụy lấy người ngón này tay nghề, người hoàn toàn có thể đi trong thị trường chợ bán thức ăn bán thủy sản phẩm a.” Lâm Fanfan liền nắm bắt lỗi tai của hần, “Môn thủ nghệ này người có thể học được đi..... Thụy , để hần đến làm.”

Lão đánh trước đây ở Phương Thụy giáo dục dưới không phải không phẫu quá lươn, động tác kia gọi một cái ngoắc, thậm chí suýt chút nữa còn lấy tay cho hoa tổn thương. Hần nghe xong lâm Fanfan , vội vàng xua tay, “Không được, việc này ta học không được.”

.....

Thanh tiêu xào thiện mảnh, thiện ngư tia tô thang

Mặt khác còn xào mấy cái ăn sáng, vẫn là dư anh hồng trù nghệ.

Ăn bữa cơm trưa lão đánh là thật không khách khí, đã ăn được vuốt tròn vo cái bụng đánh ợ no hần, nhìn xào thiện mảnh món ăn bát cùng thiện canh cá trong bát còn không có thiếu món ăn, nghe cái kia mê người hương vị, lão đánh đứng dậy lại muốn thịnh cơm đi tới.

“Mới vừa tên Béo người là trư biến a, đều ăn sáu, bảy bát.” Lâm Fanfan chính mang theo một khối thiện mảnh nhai kỹ nuốt chậm thường thức lắm, bất mãn mà nhìn chăm chú lão đánh một chút, ăn ngon như vậy món ăn, nào có như người vậy ăn, ăn như hùm như sói, thật giống vừa thả ra lao cái phạm tự.

“Cái kia, Fanfan a, người năm mười bộ đừng cười bách bộ có được hay không..... Có vẻ như người cũng ăn ba, bốn bát đi, ở ta trong ấn tượng, thật giống người một bữa cơm nhiều nhất liền ăn một bát nha.”

“Tên béo đáng chết, tìm đánh có phải là!” Lâm Fanfan tròn mắt trừng mắt hần, trong lòng nàng cũng là có chút thật không tiện, một cô gái lần thứ nhất đến nhân gia trong nhà ăn cơm, liền ngay cả ăn ba chén lớn, thật giống cái nào khốn cùng khe suối câu bên trong đi ra tự, một điểm hình tượng đều không có. Lâm Fanfan bình thường ăn cơm rất chú ý hình tượng, bất quá hôm nay thực sự là hết cách rồi, này món ăn làm cho ăn quá ngon.

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Dịch Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Ít đi hai con kê

Sau khi cơm nước xong nghỉ ngơi chốc lát, Phương Thụy mang theo lão đánh cùng lâm Fanfan đi sau nhà trong rừng trúc tham quan đường 100 con kê.

Nhìn đầy sinh lực, sức sống mười phần ấu kê môn, hai người đối Phương Thụy loại này đường kê phương thức đều cảm thấy rất hứng thú, cũng than thở như vậy đường đi ra kê, cũng đã không phải thô kê, mà là chim trĩ. Lâm Fanfan càng là trực tiếp dưới đơn đặt hàng, chờ những này kê sau khi lớn lên, nâng ít nhất phải trong đó một nửa.

Phương Thụy cười đối với hai người nói, “Đừng nóng vội, chờ kê lớn rồi lại nói.”

Ba người ra rừng trúc, lão đánh bỗng hỏi, “Đúng rồi, thủy làm sao ta ngày hôm nay một ngày đều không nhìn thấy tiểu hắc?”

Phương Thụy cau mày lắc lắc đầu, “Người hỏi cũng thật là cái vấn đề, tiểu hắc mấy ngày nay so với ta còn bận bịu, đều là đi sớm về trễ, một ngày cũng không thấy nó hình bóng, cũng không biết này lắm la lắm lét gia hỏa chạy chạy đi đâu làm gì.”

Lão đánh nghe Phương Thụy nói như vậy, liền không tái phát hỏi, đi thẳng đến trước phòng xí măng bình bên trong, mở ra sau xe gắn máy cái buồng, từ bên trong lấy ra cái mới tinh hộp, “Thủy, cái điện thoại di động này người trước tiên cầm dùng, bên trong tùm thê, máy sạc điện đều có, mã số của ta, du mộc, vũ thu đây số cũng đã tồn tại bên trong..... Dựa vào, người phải cho ta tiền? Huynh đệ chúng ta tình nghĩa là tiền có thể cân nhắc ư..... Người theo ta còn khách khí cái mao a..... Hơn nữa người không điện thoại di động anh em liên hệ người cũng không tiện không phải?”

“Hành, ta trước tiên cầm dùng, chờ ta mua liền còn người.” Không cái điện thoại di động cảm giác vẫn đúng là không tiện, Phương Thụy mấy ngày nay cũng có dự định đi mua cái điện thoại di động, thấy lão đánh đều giúp mình mua xong, cho hần tiền cũng không muốn, cũng sẽ không khách khí nữa cầm tới.

“Còn cái gì còn, đây chính là chuyên môn mua cho người..... Buổi chiều Fanfan còn có việc, chúng ta trước hết đi rồi.”

“Liền đi a, ăn xong cơm tối rồi đi không muộn đi, ngược lại người là kỳ xa tới được, cũng không sợ không xe trở lại.”

Lâm Fanfan ở bên cạnh liền cười nói, “Người nơi này tốt như vậy chơi, cơm nước lại ăn ngon như vậy, ta còn thực sự không nỡ đi đây..... Nhưng xế chiều hôm nay là thật có sự tình..... Vẫn là lần tới trở lại chơi đi.”

Thấy lâm Fanfan thật có sự, Phương Thụy cũng không miễn cưỡng, “Cái kia thành, các người chờ ta một lúc.”

Phương Thụy xoay người vào phòng trong sân, cầm cái da rần túi đem bên trong thùng những kia đại thiện bọc lại, đem thủy chen khô rồi, đi ra trực tiếp liền hướng sau xe gắn máy điện băng, một bên băng vừa nói, “Cái này các người lấy về ăn.”

“Thủy không cái này cần phải chứ?” Lão đánh cho rằng là Phương Thụy cầm điện thoại di động của chính mình trong lòng băn khoăn đây.

“Ma làm phiền kì làm gì, gọi người bắt người liền cầm ư.” Phương Thụy biết lão đánh coi chính mình có loại kia tâm tư, cũng lười làm cái gì giải thích, trối chết sau khi lại nói, “Đứng rồi, ngày mai ta định đem ốc bên cạnh cái kia mất bể nước giết chết, lão đánh người có muốn hay không lại đây trào ngư.”

Lão đánh vừa nghe nhất thời tinh thần tỉnh táo, “Đến, tất yếu ư..... Buổi sáng buổi chiều, đại khái mấy phút?”

“Thời gian cụ thể còn không xác định, đến lúc đó ta sớm gọi điện thoại thông báo người ư.”

“Hành, chờ người điện thoại.”

Lâm Fanfan nghe liền không vui, “Làm sao, đem ta liền lượng đi sang một bên a?”

Phương Thụy hoặc đạo, “Người không phải có chuyện sao?”

Lâm Fanfan bĩu môi, “Ta chỉ là xế chiều hôm nay có việc, ta lại không nói rõ thiên có việc.”

Lão đánh không biết cái nào gây thần kinh liền đáp sai rồi, bỗng lên đường, “Yên tâm đi, ta sẽ không bỏ xuống người.” Trong lòng hẳn ý tứ là ta sẽ không không mang theo người đồng thời tới nơi này chơi, lỗi ra : mở miệng mới phát hiện mình từ dùng không làm, kết quả Fanfan rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng, lão đánh không thể không chạy trời chết.

.....

Lão đánh sau khi hai người đi, Phương Thụy cảm giác cũng có chút mệt mỏi, liền ngủ trưa đi tới.

Nằm ở trên giường trong mơ mơ màng màng, thật giống nghe đến phía sau trong rừng trúc có gáy âm thanh, lúc ẩn lúc hiện thật giống gọi đến còn khá là khốc liệt, Phương Thụy vốn định rời giường đi xem xem, có thể tưởng tượng muốn ly ba khiến cho cũng rất rắn chắc, trong rừng trúc bụi gai từng cũng dọn dẹp sạch sẽ, vừa mới chính mình đi ra thì trúc môn cũng mang tới, sẽ không có vấn đề gì đi.

Nghĩ Phương Thụy cũng là ngủ.

Ngủ trưa ngủ chừng hai canh giờ, sau khi tỉnh lại Phương Thụy lấy ra lão đánh đưa Nokia điện thoại di động đến phiên làm, điện thoại di động này là khoản sửa chữa, công năng khá là đầy đủ hết, phỏng chừng thị trường hẳn là ở ngàn năm trăm khối khoảng chừng : trái phải. Phương Thụy nhớ tới lão đánh nói, thông tin lục bên trong có du mộc cùng vũ thu dây số.

Mở ra thông tin lục, thật là có, Phương Thụy không có chút gì do dự, liền rút thông du mộc dây số, kết quả du mộc dây số là không hào.

Phương Thụy lại rút vũ thu điện thoại, bên kia rất nhanh sẽ chuyển được, “Người tốt.”

Rất lễ phép rất hiền lành lịch sự một thanh âm, Phương Thụy trong đầu nhất thời liền hiện ra vũ thu cái kia mang pho mát cận thị, hào hoa phong nhã, vóc người gầy gò hình tượng đến, cao trung thời kì kỷ ức cánh cửa trong giây lát này mở ra, cái kia đoạn thời kì chuyện cũ một màn một màn xẹt qua, một luồng cảm giác ấm áp chảy qua trái tim, Phương Thụy có chút thương cảm địa đạo, “Vũ thu, là ta, Thụy.”

“Thụy, thật là người!”

Đột nhiên nhận được Phương Thụy điện thoại, vũ thu ở bên kia là vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ.

“Thật trăm phần trăm”

Hai năm không cùng vũ thu gọi điện thoại tới, Phương Thụy cũng có chút kích động.

“Tiểu tử người chơi mấy năm mất tích, rốt cục hiện thân, rốt cục cam lòng cho huynh đệ gọi điện thoại Nói, tiểu tử người hiện tại ở nơi nào.” Vũ thu liền tiếp khiến trách, lại là không thể chờ đợi được nữa nói.

Phương Thụy có thể cảm giác được hẳn cái kia nồng đậm chân thành tình nghĩa, điều này làm cho Phương Thụy viên mãn có chút ướt át, xem ra chân chính cảm tình, xác xác thực thực là chống lại thời gian gột rửa.

“Ta ở nhà.” Nói lời này thì Phương Thụy trong lòng dù sao cũng hơi cay đắng.

“Người ở nhà?? Tiểu đài nhi thôn sao?? Tiểu tử người rốt cục chịu về nhà Người biết mấy năm qua chúng ta đi quá trong nhà của người bao nhiêu lần sao? năm năm này tết đến hàng năm chúng ta đều đi trong nhà của người, chính là muốn nhìn người một chút này từ tiểu tử trở về không có.....” Vũ thu nói liền miên cần nhân quả trách, trong lời nói tràn đầy quan tâm.

Cảm tình phát tiết sau khi xong, Phương Thụy lại cùng vũ thu hàn huyên cái khác, biết được ở Thượng Hải nào đó đại học danh tiếng vũ thu năm nay đại bốn sắp tốt nghiệp, mà thành tích ưu dị hẳn đã bị quốc nội một nhà nổi danh thực phẩm xí nghiệp trúng tuyển, làm chính là thị trường giám sát công tác, tiền lương cũng cũng không tệ lắm.

Về sau Phương Thủy hỏi vũ thu duyên ái tình hình, vũ thu cười khổ mà nói hiện nay độc thân.

Phương Thủy liền trêu ghẹo nói người có phải là còn là một sợ, vũ thu quần cười không nói, Phương Thủy tự nhiên cũng là rõ ràng .

Phương Thủy lại cùng vũ thu hàn huyên tán gẫu hiện trạng của chính mình cùng dự định, vũ thu đối Phương Thủy kế hoạch biểu thị rất tán thành, cũng đùa giỡn nói lấy thiên phú của người cùng tư chất kiên trì, thủy người nhất định sẽ trở thành Trung Quốc to lớn nhất nông trường chủ, trở thành Trung Quốc thành công nhất nông dân xí nghiệp gia.

Phương Thủy liền nghĩ thầm, chờ màu xanh lục tương lai không gian mở ra, những thứ này đều là chuyện sớm hay muộn.

Cúp điện thoại sau, đem điện thoại di động sạc điện, Phương Thủy tiến vào màu xanh lục tương lai hệ thống, thông qua hỏi dò, biết được hiện tại hệ thống năng lượng trị đã rơi xuống phụ 963,000 cả. Chợt nghe con số này, Phương Thủy khó có thể tin tưởng được sững sờ một chút, nhớ tới ngày hôm qua năng lượng trị vẫn là phụ chín mươi tám hơn vạn, làm sao ngày hôm nay một thoáng liền hàng rồi gần 20 ngàn điểm đây?

Phương Thủy nghĩ đến nắm về tạm thời nuôi dưỡng ở trong viện xí măng vại bên trong lưon, khẳng định là chính mình quyết định đem những kia lưon dưỡng lên, hệ thống trị mới một thoáng tăng trưởng nhiều như vậy. Điều này làm cho Phương Thủy vui vô cùng, khả khả, những ngày qua anh em liền chuyện gì đều không làm, mỗi ngày trao lưon đạt được, sẽ đem chúng nó toàn bộ dưỡng lên, cái kia hệ thống năng lượng trị còn không là một thoáng trưởng đi tới rất nhiều a.

Phương Thủy nhớ tới lần trước chính mình đối với dưỡng kê sản sinh ý nghĩ thế này thì, hệ thống lúc này liền nhắc nhở chính mình, lần này hệ thống dĩ nhiên không có phản ứng, cái kia ý vị này chính mình ý nghĩ này là đúng, là có thể được . vậy nói như thế đến, không gian mở ra ngày đem càng lúc càng nhanh đi.

Chính đặc ý mà nghĩ, chợt nghe mẹ ở gian nhà mặt sau gọi,“Tiểu thủy còn thức không? Mau tới trong rừng trúc nhìn một chút, làm sao ít đi hai con kê?”

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Dịch Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Ném kê nguyên nhân

Nghe được ít đi hai con kê, Phương Thủy ngược lại cũng không cảm thấy cái gì, dù sao hiện tại cái kia 100 con kê cũng mới hai, ba hai một con, thiếu hai con cũng tổn thất không được vài đồng tiền.

Đột nhiên Phương Thủy nhớ tới màu xanh lục tương lai hệ thống đã từng nói, nuôi trồng kết quả trực tiếp liên quan đến năng lượng trị tăng trưởng, lại nghĩ tới lần đầu tiếp xúc màu xanh lục tương lai thì chính mình tiến vào cái kia hư huyền xương trắng on ồm không gian, còn có hệ thống năng lượng trị nhắc nhở nguyên nhân.

Đó là không phải kê mất rồi, năng lượng trị sẽ giảm thiểu đây?

Nghĩ tới đây Phương Thủy trở mình một cái bò dậy, bận bịu là dụng ý thức mở ra hệ thống, suy tư chốc lát, dụng ý niệm cho hệ thống lan truyền nghi vấn,“Xin hỏi mỹ nữ, có thể hay không tra được hệ thống năng lượng trị mỗi một bút tăng trưởng mức?”

Vui tươi âm thanh lập tức trả lời,“Đương nhiên có thể tuần tra, bởi vì hệ thống đối với mỗi một bút năng lượng trị tăng trưởng hoặc giảm xuống đều có ghi chép..... Xin hỏi người sử dụng muốn tuần tra cái nào một bút?”

Ngày đó hạ xuống, hệ thống hẳn là có rất nhiều bút năng lượng trị tăng trưởng số liệu, mà chính mình nhưng không có cách như xem văn kiện như vậy tự mình đi xem, làm sao làm đây? Phương Thủy suy nghĩ một chút liền hỏi,“Ngày hôm nay có hay không một bút phụ tăng trưởng mấy?”

Trong đầu tĩnh giây lát, vui tươi thanh âm nói,“Một giờ trưa hoàn toàn có một bút, một điểm hai mươi ba phân có một bút, này hai bút đều là phụ 220 điểm.”

Quả nhiên có hai bút phụ tăng trưởng số liệu, cái kia hai con kê khẳng định là bị cái gì điều đi rồi. Đồng thời hệ thống nhắc lên cái kia hai cái đoạn thời gian, để Phương Thủy bỗng nhiên nghĩ đến chính mình giấc ngủ trưa thì sau nhà điện truyền đến kê thê tiếng kêu, xem ra kê chính là vào lúc đó bị đã thú điều đi .

Không được, hệ thống kiểm tra trái còn muốn dựa vào những này kê đến tiêu trừ đây, đến nhanh đem ném kê nguyên nhân tìm ra.

Phương Thụy lê dếp chạy đến mặt sau rừng trúc bên trong, ấu kê môn đã bị giam tiến vào kê quyền bên trong, mẹ chính đang một con một con địa điểm . Nói là nói dưỡng kê việc này là Phương Thụy đang làm, trên thực tế hẳn cũng là đem rừng trúc sân bãi cho cả đi ra, sau đó đem kê mua về , bình thường này 100 con kê trên căn bản đều là mẹ ở chăm sóc.

Phương Thụy thông qua hệ thống cái kia hai bút số âm đã biết được xác thực làm mất đi hai con kê, vốn là muốn gọi mẹ không muốn đếm chính là làm mất đi hai con kê, có thể mẹ nếu như hỏi người mấy đều không mấy, tìm cũng không tìm, làm sao liền có thể xác định đây? này nhưng là không tốt trả lời , cũng không thể nói cho nàng màu xanh lục chuyện tương lai tình đi.

Phương Thụy đã sớm nghĩ tới , màu xanh lục tương lai mặc kệ chung quy có thể hay không mở ra không gian, hẳn đều tuyệt không cùng bất cứ người nào giảng, một khi để lộ ra đi, vậy mình hoặc là liền thấy Diêm Vương, hoặc là liền tiến vào phòng thí nghiệm, nói chung tất xong xong không thể nghỉ ngơi.

Dư anh hồng vừa vặn đem kê lại đếm một lần, nhìn thấy Phương Thụy lại đây lên đường, “Tiểu thụ người đến đếm một dưới, có phải là chỉ có chín mươi tám chỉ.”

Phương Thụy liền đi quá khứ đếm lên, ấu kê môn ở lều bên trong nhích tới nhích lui , không có chút nào sống yên ổn, lại như mấy tinh tinh như thế , rất khó đếm rõ ràng. Bất quá Phương Thụy đã sớm thông qua hệ thống biết rồi số lượng, hẳn cũng là giả vờ giả vịt đếm một phen, sau đó nói cho mẹ chính là chín mươi tám chỉ.

Đạt được nhi tử khẳng định số liệu, dư anh hồng sắc mặt thì có chút trầm trọng, “Kỳ thực ném hai con kê đúng là không đáng kể, then chốt là này rừng trúc đều vì lên , trong rừng trúc cũng không dã thú, kê làm sao liền không hiểu ra sao ít đi đây? nếu như không đem nguyên nhân tìm ra, này kê e sợ hội một con một con bỏ lại đi.”

Mẹ có thể nói là "nhất châm kiến huyết", Phương Thụy nhìn nàng một mặt ưu sầu, lòng sinh hổ thẹn, dù sao dưỡng kê việc này là chính mình muốn làm , đào đi đào lại vất vả nhưng là mẹ. Phương Thụy lên đường, “Mẹ người đi nghỉ ngơi một chút đi, ta tìm đến ném kê nguyên nhân.”

“Vừa mẹ đã vây quanh rừng trúc quay một vòng, không nhìn ra nửa điểm cái gì đến, lẽ nào kê chính mình bay ra ngoài hay sao?” Ném kê nguyên nhân không tìm ra đến, dư anh hồng nơi nào có tâm tư nghỉ ngơi, cau mày suy nghĩ một chút nói, “Có thể hay không là tiểu hắc cái kia tặc gia hòa điều đi rồi? Tiểu hắc, tiểu hắc.....” Nói dư anh hồng liền lớn tiếng hô hoán lên tiểu hắc đến, cũng không có đáp lại.

“Tiểu hắc mấy ngày nay đều là sáng sớm liền đi ra ngoài , đến chạng vạng thậm chí buổi tối mới trở về, hẳn là không phải nó làm ra chuyện xấu..... Mẹ người nói có thể hay không là bị trên núi ung cho điều đi rồi?”

“Trước đây lệ son ung rất nhiều, trong thôn cũng thường thường phát sinh kê bị ung điều đi sự tình, có thể mấy năm gần đây đều không thấy thể nào thấy ung tung tích, vì lẽ đó khả năng này không lớn.” Dư anh hồng vừa nói vừa suy tư , “Có thể hay không là hoàng thử lang cho điều đi rồi đây? có thể người này ly ba chức đến rất mật , hoàng thử lang cũng chen không tiến vào a?”

Hai mẹ con suy đoán nửa ngày cũng không được ra kết quả đến, Phương Thụy quyết định hay là muốn ở trong rừng trúc trinh sát một phen.

.....

Đầu tiên kiểm tra ly ba nơi nào có không có lỗ thủng.

Phương Thụy tra đến mức rất cẩn thận, dưỡng kê vốn là Phương Thụy chính là làm lâu dài đến làm , vì lẽ đó trúc ly ba biên đến mức rất vững chắc, miệt trúc cùng miệt trúc trong lúc đó khoảng cách cũng rất dày đặc, một vòng tinh tế xem hạ xuống, vấn đề cũng không phải xuất hiện ở ly ba trên người. Sợ sơ sẩy đổ vào cái gì, Phương Thụy lại kiểm tra một lần, vẫn không có nhìn thấy kê hờ.

Phương Thụy lại bắt đầu lục soát những kia bụi cỏ, vẫn là không có thứ gì.

Thực sự là gặp quỷ , lẽ nào kê thật sự để ung điều đi rồi hay sao? liên tục nhiều lần, mọi phương diện tìm mấy lần, vẫn là không tra ra lỗ thủng vị trí, Phương Thụy liền buồn bực . Lúc này một đồng màu vàng kê mao hấp dẫn Phương Thụy ánh mắt. Kỳ thực rừng trúc đâu đâu cũng có kê mao, bất quá những kia kê mao đều là kê trên người tự nhiên rơi xuống , là một cái một cái , có thể này túm kê mao là một đồng mà không phải một cái, tự nhiên nó liền gây nên Phương Thụy chú ý.

Phương Thụy bỗng cảm thấy phấn chấn, nhớ tới giấc ngủ trưa thì nghe được kê tiếng kêu thảm thiết, này túm kê mao hẳn là khi đó kê gặp phải tập kích gãy dựa thì rớt xuống , cái kia dọc theo nó hay là có thể tìm ra chút đầu mối.

Này túm kê mao vị trí cự ly ba không xa, Phương Thụy bận bịu là đi tới, nhặt lên kê mao đến, muốn nhìn một chút mặt trên có phải là có vết máu. Kết quả kê mao rất sạch sẽ, như bình thường từ kê trên người rụng xuống . nhìn chung quanh không nhìn ra cái nguyên cớ đến, Phương Thụy chưa từ bỏ ý định, liền lấy kê mao bóc ra địa phương vì là chấm tròn, ở xung quanh thăm tự xuyên tác lên.

Phương Thụy tìm tòi trọng điểm ở ly ba bên cạnh, thời gian không phụ hữu tâm nhân, Phương Thụy rốt cục ở một thốc trong bụi cỏ phát hiện một cái động. Ban đầu ở cả làm rừng trúc thì, Phương Thụy cũng có liền con chuột động cái gì này một khối tiến hành thanh lý, cũng lấp kín không ít động, chỉ là cái này cửa động đều dài không ít thảo đi ra, thực sự quá mức ẩn mật, không để tâm đi tìm thật sự không tìm được.

Ngồi xổm người xuống chỉ liếc mắt nhìn, Phương Thụy cũng đã phán đoán ra điều kê dã thú là từ cái này trong động tiến vào rừng trúc bên trong đến ,

bởi vì cửa động dính mấy túm mao, cùng vừa phát hiện cái kia một đồng mao là một cái màu sắc. Chỉ là đến cùng là cái gì đã thú từ động này bên trong đi vào đem kê cho điều đi rồi đây? quang từ cái này động, Phương Thụy còn không cách nào kết luận.

“Mẹ, nơi này có cái động.” Phương Thụy đem mẹ hô lại đây. Kinh nghiệm của nàng phong phú, hay là có thể nhìn ra một, hai.

“Nha, ta đến nhìn một chút.” Dư anh hồng vừa cũng ở tra ném kê nguyên nhân, nghe xong lời của con, bận bịu là lại đây. Thoáng nhìn một chút, dư anh hồng cũng là không nhìn ra cái gì đến, nàng liền gọi Phương Thụy đi lấy đem cái cuộc lại đây, đem cửa động đào đi vào một ít.

Phương Thụy cầm đem điên cái cuộc lại đây, hướng bên trong đào hăm lò đi mấy chục cm, còn chuẩn bị kế tục vung cuộc thì, dư anh hồng gọi hấn dừng lại, nàng từ trong động kiểm ra một đồng kê mao, cùng cửa động bên ngoài cái kia túm vẫn là như thế. Tiếp theo lại kiểm ra mấy cây bộ lông màu vàng, dư anh hồng khinh nhú lại mỉ đạo, “Đúng là xú dứu làm ra chuyện tốt.”

Xú dứu chỉ chính là hoàng thử lang, bởi vì hoàng thử lang gặp phải nguy hiểm thì hội thả ra một loại khiến người ta đem cách đem com đều nôn mửa ra cự xú, cho nên khi thôn dân liền cho nó lấy cái danh tự như vậy, cũng coi như là thật đến tên quy đi.

Tìm ra nguyên nhân, Phương Thụy trong lòng cuối cùng cũng coi như thở phào nhẹ nhõm, nhìn động đạo, “Cái này động khẳng định là cái con chuột động, không phải vậy kê nuôi như thế chút thời gian, cũng không thể chỉ ném hai con. Còn có động này bên ngoài khẳng định là có lối ra : mở miệng, hoàng thử lang cũng chính là thông qua bên ngoài lối ra : mở miệng vào..... Trảo hoàng thử lang là không bắt được, nếu không ta trước tiên đem động đồ đứng lên đi.”

Mẹ gât gù, “Hoàng thử lang rất giảo hoạt, dưới cái cặp đều rất khó giáp đến nó..... Liền đem động đồ đứng lên đi, nhớ tới muốn nện vững chắc một ít, không muốn lại cho nó từ nơi này vào cơ hội.”

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Dịch Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Hệ thống còn có cái khác công năng

Động lấp kín nện vững chắc sau, càng làm kê từ lan bên trong một lần nữa thả ra.

Đã hơn ba giờ chiều, Phương Thụy nghĩ hôm nay hệ thống năng lượng trị lớn nhất từ trước tới nay phạm vi dâng lên sự tình, thăm nghĩ, thừa dịp hiện tại điền mạ không cao, còn thuận tiện trảo lưon, hấn là nhiều trảo chút.

Nhưng là ngón tay của chính mình bị buổi sáng cái kia cự thiện cho cắn bị thương, như vậy không tiện trảo lưon. Xem ra chỉ có thể dùng câu. Nghĩ đến điểm này Phương Thụy liền đi thăm dò xem vết thương, kết quả này vừa nhìn không quan trọng, vừa nhìn bên dưới Phương Thụy cả kinh hoàn toàn ngây người, làm sao vết thương liền khép lại? Hơn nữa liền vết tích đều không lưu lại một đạo? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Phương Thụy lại nghĩ tới bị cắn thì vết thương trong khoảng thời gian ngắn liền không lại chảy máu, còn có đau đớn cảm thật là nhẹ nhàng tình huống, khi đó hấn liền cảm thấy ra không đúng, chỉ là không có tế cứu.

Hiển nhiên, vết thương ở đây sao trong thời gian ngắn khỏi hấn, hơn nữa không ở lại vết tích, đây là hoàn toàn không phù hợp logic. mà sự thực đặt tại trước mắt. Vậy cũng chỉ có hai loại khả năng, một loại chính là màu xanh lục tương lai hệ thống tiến vào thân thể, lấp đặt nhập thần thức sau, chính mình ghen phát sinh biến dị; Một loại khác chính là mình vẫn như cũ cố chính mình, là màu xanh lục tương lai phát huy không vì mình biết tác dụng.

Nghĩ tới đây hai điểm, Phương Thụy tâm trạng thật là vui mừng, bận bịu mở ra hệ thống, đem chính mình nghi vấn truyền đạt tới.

Vui tươi âm thanh lên đường, “Này không phải nguoi ghen phát sinh biến dị, mà là hệ thống đối với vật dẫn một loại bảo vệ công năng.”

Phương Thụy vừa nghe quả thế, hưng phấn tình liền không cần phải nói, tiếp theo lại hỏi, “Có phải là vật dẫn chịu đến bất luận một loại nào thương tổn, hệ thống đều có thể lại trong thời gian rất ngắn đem khôi phục?”

Vui tươi âm thanh trả lời, “Kỳ thực này cùng không gian năng lượng trị có quan hệ, năng lượng trị càng cao, loại này tự mình năng lực hồi phục liền càng mạnh. Chỉ cần vật dẫn không có lúc này đi đời nhà ma, hệ thống cũng có thể tiến hành tự cứu. Đương nhiên, lấy hệ thống hiện tại năng lượng trị, vật dẫn chịu đến đại thương tổn thì, nó cũng không thể ra sức.”

“Này ngược lại là khả năng lý giải..... Cái kia, có hay không một khả năng, chính là hệ thống trị đạt đến nhất định độ cao, ngoại giới đem cũng không

còn cách nào xúc phạm tới vật dẫn?” Nghe xong hệ thống Phương Thủy trong lòng liền nở nụ cười, ha ha, xem ra hệ thống này cũng thật là trâu bò sao, lại còn có loại này biến thái công năng.

“Ồ chúng ta thời đại kia xác thực là chuyện như vậy, bất quá này giới hạn với đến từ ngoại giới thương tổn, vật dẫn bản thân già yếu, hệ thống là không cách nào thay đổi Còn có, cụ thể hệ thống hiện tại là như thế nào một cái tình hình, ta cũng không cách nào biết được, dù sao năng lượng trị còn không đạt đến cái kia độ cao..... Mặt khác, gần đoạn thời gian ta tiến hành rồi mấy lần hệ thống tự mình kiểm tra, phát hiện hệ thống mất đi tuyệt đại đa số công năng, còn sót lại không nhiều cái kia mấy hạng công năng cũng nhược hóa , xa xa không thể theo chúng ta thời đại kia so với.”

“Cái kia hệ thống ngoại trừ trồng, nuôi trồng, tinh thần quê hương, còn có đôi này : chuyện này đối với vật dẫn bảo vệ công năng ở ngoài, còn có cái gì công năng?” Phương Thủy là vừa vui vừa lo a, nguyên lai hệ thống này còn có cái khác rất nhiều công năng a, nhưng vì cái gì chúng nó lại hội không hiểu ra sao mất đi đây?

“Hiện tại liền còn lại lời người nói này bốn hạng công năng .”

“Dựa vào, không hi một hồi..... Đúng rồi, những kia mất đi công năng có còn hay không khả năng một lần nữa nắm giữ?”

“Khả năng này cũng không lớn.”

.....

Đóng hệ thống sau, Phương Thủy khoá giò trúc khởi công đi tới.

Ở bờ ruộng trong ruộng qua lại qua lại, đến hơn sáu điểm : giờ thì lại thu hoạch ước năm, sáu cân lưon.

Về đến nhà, đem lưon rót vào xinăng ca bên trong, Phương Thủy lần thứ hai tiến vào hệ thống, vừa hỏi năng lượng trị, khá lắm, tăng trưởng 20 ngàn có bao nhiêu, cách không gian mở ra lại gần rồi một bước dài. Phương Thủy vui mừng khôn nguôi, ảo tưởng không gian mở ra thì, đều sẽ cho mình mang có thể như thế nào thuận tiện cùng thực sự, hay là một cái hùng bá thiên hạ nông nghiệp vương quốc đều sẽ khắp nơi trong tay chính mình chế tạo ra đến nha.....

Đi ra khỏi phòng thì, nhìn thấy bên kia hướng về nhà mình đi tới một tên hơn ba mươi tuổi phụ nữ. Đây phụ nữ gầy song cao cùng giày xăng-đan, ăn mặc một cái thủy tây ngư từ quần soóc, trên người là một cái màu trắng không có tay ngắn sam, này vừa đi uốn một cái, trắng toát bắp đùi cùng trắng toát cánh tay rất là chói mắt. Hơn nữa nàng cái này y sam cổ áo mở đến tương đối thấp, một đạo rãnh vú sâu hoắm cũng là khá là chói mắt.

“Tiểu thủy, người vừa vặn ở nhà a.” Đây phụ nữ nhìn thấy Phương Thủy nhất thời mặt mày hớn hớ, chỉ là nét cười của nàng bên trong vô tình hay cố ý toát ra từng tia từng tia mỉa mai, điều này làm cho cửu nơi khát khao bên trong Phương Thủy có chút tinh thần tung bay, bất quá Phương Thủy ở bên ngoài cũng là chịu qua thử thách , mặt ngoài hẳn còn rất bình tĩnh.

“Người là?” Phương Thủy xem này phụ nữ giống như đã từng quen biết, bất quá nhất thời còn muốn không nói người này đến tột cùng là ai.

“Không thể nào, tiểu thủy người này liền không nhớ rõ ta a, người cũng quá dễ quên đi..... Ta là người tú hoa thím a.” Phụ nữ có chút nhỏ nhỏ thất vọng nhìn Phương Thủy đôi kia con người tràn đầy u oán.

“Người, là tú hoa thím? A, cũng thật là..... Thật không tiện, tú hoa thím, người lần này đến cái đại biến thân, ta một thoáng không nhận ra được, ta còn tưởng rằng là cái nào trong thành đến đẹp đề Mỹ Mi đây, ha ha.....” Phương Thủy định thần nhìn lại, cũng thật là Lưu Tú hoa, cái kia nói phải cho chính mình giới thiệu cái muội tử . chỉ là khi đó ở đồng ruộng bên trong cái kia Lưu Tú hoa cùng này thân phong cách tây trang phục Lưu Tú hoa, đúng là Thiên Uyên biệt, cũng không trách Phương Thủy nhất thời không nhận ra được.

“Hi hi..... Không hổ là ở bên ngoài từng va chạm xã hội , miệng này chính là ngọt.” Lưu Tú hoa nghe được Phương Thủy khen, lại có chút như cái bé gái như vậy e thẹn lên.

“Tú hoa thím người là tìm đến ta ?” Phương Thủy suy đoán Lưu Tú hoa là vì là cho mình giới thiệu muội tử một chuyện đến .

“Đương nhiên là tìm đến người , còn nhớ lần trước ta đã nói với người xuyên xong điền dẫn người đi xem cái muội tử sự không?” Lưu Tú hoa định con người nhìn Phương Thủy, đột nhiên đề lên âm thanh hỏi,“Tiểu thủy người ban đêm lúc ngủ, có muốn hay không muội tử?”

“Cái này.....” Tuy ở bên ngoài lang thang năm năm, dù sao vẫn là địa đạo đạo nông thôn người, Phương Thủy tư tưởng vẫn tương đối truyền thống bảo thủ , Lưu Tú hoa hỏi cho hẳn đều có chút thật không tiện .

“Khanh khách, tiểu thủy người còn thẹn thùng đây..... Người năm nay hai mươi hai đi, chớ cùng thăm nói người còn là một sơ nha?” Nhìn Phương Thủy ngại ngùng, Lưu Tú hoa khom người khanh khách cười không ngừng, cũng không biết nàng là có ý định mà là cố ý , nói chung y sam bên trong cánh "xuân" bại lộ ở Phương Thủy đáy mắt, hồng nhật tráo tráo, tráo trắng toát hai đại đùi, liếc mắt một cái là rõ mồn một.

“Àch..... Tú hoa thăm a, người đến trong phòng ngồi đi.” Hôn mê, càng bị nữ nhân này cho đùa giỡn , nhìn nữ xấu hổ ngy giả vờ giả vịt Lưu Tú hoa, lại nhìn thấy bên trong vẻ đẹp cảnh "xuân", Phương Thủy phía dưới tuy có phản ứng, nhưng hẳn rất phiền muộn, sợ Lưu Tú hoa tái xuất cái gì kinh người chi

ngũ, hoặc làm cái gì khác người động tác, vội vàng dịch ra đề tài.

“Liền không vào nhà ngồi..... Ta đến chính là nói với người một tiếng, khả năng ngay khi này một tuần bên trong, ta liền dẫn người đi xem cái kia muội tử.” Lưu Tú hoa là cái người tinh mắt, nhìn thấy Phương Thụy không thích cùng né tránh, nàng cũng sẽ không lại khiêu khích hắn, chỉ là trong lòng có chút nhỏ nhỏ thất vọng, xem ra chính mình đúng là lão , mị lực kém xa năm đó sao, ai, gần tới cái này quý khe tuổi câu bên trong, còn muốn làm việc nhà nông việc nặng, có thể không lão ư.....

“Nha, không phải ngày mai đi thôi.” Ngày mai còn muốn làm đường đây, lượn thời gian dài phóng tới xin ăn ca bên trong không phải cái biện pháp, đến hãy mau đem đường dọn dẹp ra đến mới được.

“Ngày mai sẽ không đi, hẳn là ba, bốn ngày sau đi.”

“Vậy được, vậy làm phiền tú hoa thăm người đến lúc đó sớm một ngày nói với ta một thoáng, ta cũng thật làm cái chuẩn bị.”

“Người cũng là thân thiết chuẩn bị cẩn thận lần này, muội tử kia là ta một cái bà con, rất tốt rất tốt một cô gái, người đẹp đẽ, cần lao, hiểu chuyện, hiểu được hiếu thuận lão nhân, còn có một tay thật trù nghệ..... Có thể nói là trở ra phòng lớn vào được nhà bếp..... Mấy năm trước nàng ở bên ngoài làm công, trong tay đầu còn có nhất định tiền dư.....” Lưu Tú ngoài lẽ nói đầu đầu thao nói, xem tư thế kia phỏng chừng là muốn không để yên không còn.

“Tú Hoa tâu người đi vào ngồi đi, ta cho người ngã : cũng bát trà.” Phương Thụy nghe được lỗ tai đều sắp lên kén , tuy không đi tương quá thân, nhưng hẳn biết làm như trung gian bà mối, vậy khẳng định sẽ nói tới thiên hoa loạn trụ , cụ thể đối phương như thế nào, còn phải nhìn, đồng thời phải thấu hiểu mới rõ ràng.

“Vẫn là không được, hãy cùng người nói một tiếng..... Thời điểm cũng không còn sớm, ta cũng phải trở lại làm cơm..... Vậy ta đi trước , người chờ ta tin tức.....” Lưu Tú hoa nhìn ra Phương Thụy hơi không kiên nhẫn , nhìn hẳn cái kia dương cương tuần tú khuôn mặt, sợ hãi hẳn, liền cười nói thanh, giãi cao cùng, lắc lắc cái miệng đi rồi, bước đi thì còn cố ý đem vòng eo uốn một cái loáng một cái , ngược lại cũng có mấy phần xinh đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Tại Nông Thôn Dịch Du Nhân Sinh Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.